

Torsdag den 22. marts 2012 (D)

60. møde

Torsdag den 22. marts 2012 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 28:

Forespørgsel til ministeren for by, bolig og landdistrikter om at fremme bosætning, erhverv og turisme på småøerne. Af Mette Hjermind Dencker (DF) og Morten Marinus (DF). (Anmeldelse 20.03.2012).

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 12 [afstemning]:

Forespørgsel til transportministeren om priserne i den kollektive trafi ν

Af Kim Christiansen (DF), Kristian Pihl Lorentzen (V), Leif Mikkelsen (LA) og Lars Barfoed (KF).

(Anmeldelse 13.12.2011. Fremme 15.12.2011. Forhandling 20.03.2012. Forslag til vedtagelse nr. V 36 af Rasmus Prehn (S), Kim Christiansen (DF), Andreas Steenberg (RV), Jesper Petersen (SF) og Henning Hyllested (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 35 af Kristian Pihl Lorentzen (V), Leif Mikkelsen (LA) og Lars Barfoed (KF)).

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 63:

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 2011. Af finansministeren (Bjarne Corydon). (Fremsættelse 17.01.2012. 1. behandling 27.01.2012. Betænkning 01.03.2012. 2. behandling 20.03.2012).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 81:

Forslag til lov om ændring af lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel stabilitet og ligningsloven. (Ændring af finansieringsformen for Garantifonden for Indskydere og Investorer, udvidelse af medgiftsordningen, opretholdelse af tilladelse som led i krisehåndtering og Finanstilsynets videregivelse af fortrolige oplysninger m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn). (Fremsættelse 01.02.2012. 1. behandling 09.02.2012. Betænkning 01.03.2012. 2. behandling 20.03.2012. Lovforslaget optrykt efter 2.

behandling. Tillægsbetænkning 20.03.2012).

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 82:

Forslag til lov om ændring af tobaksafgiftsloven. (Fastsættelse af minimumsantal af cigaretter i cigaretpakker).

Af skatteministeren (Thor Möger Pedersen).

(Fremsættelse 08.02.2012. 1. behandling 28.02.2012. Betænkning 14.03.2012. 2. behandling 20.03.2012).

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 12:

Forslag til lov om ændring af lønsumsafgiftsloven, momsloven, opkrævningsloven, lov om offentligt hasardspil i turneringsform og forskellige andre love. (Udvidelse af lønsumsafgiftsfritagelse for museumsvirksomhed, momsfradrag i stedet for godtgørelse for visse transaktioner, mulighed for dagbøder ved uregistreret virksomhed, visse lempelser i faktureringsreglerne m.v.).

Af skatteministeren (Thor Möger Pedersen).

(Fremsættelse 09.11.2011. 1. behandling 24.11.2011. Betænkning 23.02.2012. 2. behandling 28.02.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 14.03.2012).

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 64:

Forslag til lov om ændring af lov om bæredygtige biobrændstoffer og om reduktion af drivhusgasser fra transport og lov om fremme af vedvarende energi. (Tvungen iblanding af biobrændstoffer i benzin og diesel, der sælges til landtransport til slutbrugere, og udpegning af områder til statslige udbud af arealer til havvindmøller). Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard). (Fremsættelse 11.01.2012. 1. behandling 27.01.2012. Betænkning 01.03.2012. 2. behandling 20.03.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 76:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. (Nedsættelse af varighedskrav til ret og pligt-tilbud og ændring af tidspunktet for gentagen aktivering for ikke arbejdsmarkedsparate kontanthjælpsmodtagere, der er fyldt 30 år, m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 25.01.2012. 1. behandling 02.02.2012. Betænkning 29.02.2012. 2. behandling 20.03.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

9) Eventuelt: 3. behandling af lovforslag nr. L 85:

Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge. (Ændring af frister for anmeldelse af sygefravær og anmodning om sygedagpenge m.v. for bedre at udnytte den digitale indberetningsløsning (SDPI-løsningen)).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen). (Fremsættelse 08.02.2012. 1. behandling 23.02.2012. Betænkning 14.03.2012. 2. behandling 20.03.2012. Tillægsbetænkning 21.03.2012).

10) Eventuelt: 3. behandling af lovforslag nr. L 91:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven. (Midlertidig forlængelse af dagpengeperioden og ret til ferie for modtagere af kontanthjælp og særlig ydelse m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 22.02.2012. 1. behandling 02.03.2012. Betænkning 14.03.2012. 2. behandling 20.03.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

1

11) Eventuelt: 3. behandling af lovforslag nr. L 92:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. (Ændring af prisloftet på 6 ugers selvvalgt uddannelse).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 22.02.2012. 1. behandling 02.03.2012. Betænkning 14.03.2012. 2. behandling 20.03.2012).

12) 3. behandling af lovforslag nr. L 67:

Forslag til lov om ændring af lov om produktionsskoler. (Kompetencebevis m.v.).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini). (Fremsættelse 11.01.2012. 1. behandling 31.01.2012. Betænkning 28.02.2012. 2. behandling 20.03.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

13) 3. behandling af lovforslag nr. L 74:

Forslag til lov om ændring af lov om friskoler og private grundskoler m.v., lov om folkehøjskoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler (frie kostskoler), lov om private gymnasieskoler, studenterkurser og kurser til højere forberedelseseksamen (hf-kurser), lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v. og lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse. (Forenkling af proceduren for godkendelse af vedtægtsændringer m.v.).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini). (Fremsættelse 25.01.2012. 1. behandling 07.02.2012. Betænkning 28.02.2012. 2. behandling 20.03.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

14) 3. behandling af lovforslag nr. L 75:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion. (Revision af årsregnskab).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini). (Fremsættelse 25.01.2012. 1. behandling 07.02.2012. Betænkning 28.02.2012. 2. behandling 20.03.2012).

15) 3. behandling af lovforslag nr. L 62:

Forslag til lov om ændring af lov om havne. (Udvidelse af forretningsmuligheder m.v.).

Af transportministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsættelse 21.12.2011. 1. behandling 31.01.2012. Betænkning 13.03.2012. 2. behandling 20.03.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

16) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 43:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke 51 af 14. februar 2012 om nye statsgarantier til nødlidende banker tilbage fra Finansudvalget.

Af Frank Aaen (EL) og Johanne Schmidt-Nielsen (EL). (Fremsættelse 28.02.2012. 1. behandling 02.03.2012. Betænkning 20.03.2012).

17) 1. behandling af lovforslag nr. L 108:

Forslag til lov om et analyse- og forskningsinstitut for kommuner og regioner.

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager). (Fremsættelse 14.03.2012).

18) 1. behandling af lovforslag nr. L 97:

Forslag til lov om ændring af lov om adgangsregulering ved videregående uddannelser. (Obligatorisk digital kommunikation ved ansøgning om optagelse på videregående uddannelser og adgang til delegation af kompetence).

Af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 29.02.2012).

19) 1. behandling af lovforslag nr. L 95:

Forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, ligningsloven, personskatteloven og forskellige andre love. (Enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytterbeskatning m.v.).

Af skatteministeren (Thor Möger Pedersen).

(Fremsættelse 29.02.2012).

20) 1. behandling af lovforslag nr. L 109:

Forslag til lov om midlertidig nedsættelse af straffen for overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen vedrørende midler på udenlandske konti m.v.

Af skatteministeren (Thor Möger Pedersen).

(Fremsættelse 14.03.2012).

21) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 37:

Forslag til folketingsbeslutning om at sikre, at det altid kan betale sig at arbejde.

Af Anders Samuelsen (LA) m.fl.

(Fremsættelse 08.02.2012).

22) Forespørgsel nr. F 18:

Forespørgsel til ministeren for by, bolig og landdistrikter om vækst i udkantsområder.

Af Mette Hjermind Dencker (DF) m.fl.

(Anmeldelse 31.01.2012. Fremme 02.02.2012. Eventuel afstemning udsættes til tirsdag den 27. marts 2012).

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

Fra medlem af Folketinget Julie Skovsby, der har orlov, har jeg modtaget meddelelse om, at hun fra og med den 27. marts 2012 atter kan give møde i Tinget.

Poul Andersens hverv som midlertidigt medlem af Folketinget ophører fra nævnte dato at regne.

Udenrigsministeren (Villy Søvndal) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig:

Redegørelse om Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE).

(Redegørelse nr. R 9).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Redegørelsen vil komme til forhandling tirsdag den 17. april 2012.

Kl. 10:00 Hermed er forespørgslen afsluttet.

Samtykke til behandling

Formanden:

De punkter, der er opført som numrene 9, 10 og 11 på dagsordenen, kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 28: Forespørgsel til ministeren for by, bolig og landdistrikter om at fremme bosætning, erhverv og turisme på småøerne.

Af Mette Hjermind Dencker (DF) og Morten Marinus (DF). (Anmeldelse 20.03.2012).

Kl. 10:01

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 12 [afstemning]: Forespørgsel til transportministeren om priserne i den kollektive trafik.

Af Kim Christiansen (DF), Kristian Pihl Lorentzen (V), Leif Mikkelsen (LA) og Lars Barfoed (KF).

(Anmeldelse 13.12.2011. Fremme 15.12.2011. Forhandling 20.03.2012. Forslag til vedtagelse nr. V 36 af Rasmus Prehn (S), Kim Christiansen (DF), Andreas Steenberg (RV), Jesper Petersen (SF) og Henning Hyllested (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 35 af Kristian Pihl Lorentzen (V), Leif Mikkelsen (LA) og Lars Barfoed (KF)).

Kl. 10:01

Afstemning

Formanden:

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse. Der foreligger to forslag.

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 36 af Rasmus Prehn (S), Kim Christiansen (DF), Andreas Steenberg (RV), Jesper Petersen (SF) og Henning Hyllested (EL), og der kan stemmes nu. Vi slutter afstemningen.

For stemte 71 (S, DF, RV, SF og EL), imod stemte 38 (V, LA, KF og SP), hverken for eller imod stemte 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 36 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 35 af Kristian Pihl Lorentzen (V), Leif Mikkelsen (LA) og Lars Barfoed (KF) bortfaldet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 63:

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 2011.

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 17.01.2012. 1. behandling 27.01.2012. Betænkning 01.03.2012. 2. behandling 20.03.2012).

Kl. 10:02

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så går vi til afstemning.

Kl. 10:03

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 109 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA, KF og SP). [Imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 81:

Forslag til lov om ændring af lov om en garantifond for indskydere og investorer, lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel stabilitet og ligningsloven. (Ændring af finansieringsformen for Garantifonden for Indskydere og Investorer, udvidelse af medgiftsordningen, opretholdelse af tilladelse som led i krisehåndtering og Finanstilsynets videregivelse af fortrolige oplysninger m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn).

(Fremsættelse 01.02.2012. 1. behandling 09.02.2012. Betænkning 01.03.2012. 2. behandling 20.03.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 20.03.2012).

Kl. 10:03

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så går vi til afstemning.

Kl. 10:03

Afstemning

Formanden:

Der stemmes nu [om lovforslagets endelige vedtagelse]. Vi slutter afstemningen.

For stemte 102 (V, S, DF, RV, SF, LA, KF og SP), imod stemte 7 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 82:

Forslag til lov om ændring af tobaksafgiftsloven. (Fastsættelse af minimumsantal af cigaretter i cigaretpakker).

Af skatteministeren (Thor Möger Pedersen).

(Fremsættelse 08.02.2012. 1. behandling 28.02.2012. Betænkning 14.03.2012. 2. behandling 20.03.2012).

Kl. 10:04

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så går vi til afstemning.

Kl. 10:04

Afstemning

Formanden:

[Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse], og der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 58 (S, RV, EL og SF), imod stemte 51 (V, DF, LA, KF og SP), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 12:

Forslag til lov om ændring af lønsumsafgiftsloven, momsloven, opkrævningsloven, lov om offentligt hasardspil i turneringsform og forskellige andre love. (Udvidelse af lønsumsafgiftsfritagelse for museumsvirksomhed, momsfradrag i stedet for godtgørelse

for visse transaktioner, mulighed for dagbøder ved uregistreret virksomhed, visse lempelser i faktureringsreglerne m.v.).

Af skatteministeren (Thor Möger Pedersen).

(Fremsættelse 09.11.2011. 1. behandling 24.11.2011. Betænkning 23.02.2012. 2. behandling 28.02.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 14.03.2012).

Kl. 10:05

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Hr. Mads Rørvig som ordfører for Venstre.

Kl. 10:05

(Ordfører)

Mads Rørvig (V):

Venstre noterer sig med tilfredshed, at regeringen har opgivet den del af L 12, som omhandler moms på tidsskrifter og magasiner produceret uden for EU. Regeringen bruger som forklaring, at man vil afvente svar på, hvorvidt den del af L 12 strider imod internationale konventioner og EU-retten. I den forbindelse skylder regeringen en række svar.

For det første: Hvorfor er det først aftenen før andenbehandlingen, at regeringen vælger at lytte til de mange advarsler, der er fremkommet, i forhold til hvorvidt L 12 strider mod internationale konventioner og EU-retten? Det er en problemstilling, som har været kendt i flere måneder, og som har været rejst i Skatteudvalget i flere måneder og behandlet i pressen af en lang række eksperter.

For det andet: Vi ved, at L 12 har været drøftet mellem statsministeren og den amerikanske præsident. Er det efter disse samtaler og efter pres fra den amerikanske regering, at den her del af lovforslaget er blevet opgivet? I så fald har vi meget at takke den amerikanske regering og den amerikanske præsident for.

For det tredje: Det er ikke lykkedes at få svar på, om regeringen finder det rimeligt, at abonnenter på udenlandske magasiner i givet fald skulle betale et gebyr på 160 kr. pr. magasin. Det eneste svar, vi har fået, er, at gebyret ikke er omtalt i L 12. Det er for så vidt rigtigt, men gebyret er jo en konsekvens af L 12, og borgerne mærker meget klart den her konsekvens, hvis regeringen skulle indføre et sådant gebyr. Det ville nemlig betyde en mangedobling af prisen for et abonnement.

Så jeg håber, at vi måske her i dag kan få svar på de tre spørgsmål, inden vi går til afstemning.

Kl. 10:07

Formanden:

Tak til ordføreren. Ønsker flere at udtale sig? Det er ikke tilfældet, og så går vi til afstemning.

Kl. 10:07

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 102 (V, S, DF, RV, SF, EL, KF og SP), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 5 (LA).

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Kl. 10:10

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 64:

Forslag til lov om ændring af lov om bæredygtige biobrændstoffer og om reduktion af drivhusgasser fra transport og lov om fremme af vedvarende energi. (Tvungen iblanding af biobrændstoffer i benzin og diesel, der sælges til landtransport til slutbrugere, og udpegning af områder til statslige udbud af arealer til havvindmøller).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard). (Fremsættelse 11.01.2012. 1. behandling 27.01.2012. Betænkning 01.03.2012. 2. behandling 20.03.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:08

Afstemning

Formanden:

Der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 107 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte: 107 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA, KF og SP), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0].

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag. Hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 10:08

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Nu har jeg både ved førstebehandlingen og ved andenbehandlingen sagt, at Enhedslisten på et tidspunkt ville forklare, hvordan vi vil stemme til det her lovforslag. Og nu er vi jo kommet dertil, hvor man ikke kan udsætte det yderligere. Det er jeg sådan set lidt ked af, vil jeg sige.

Men det fremgår jo meget klart, at et vigtigt element i lovforslaget er udpegningen af områder til statslige udbud og arealer til havvindmøller. Og som de fleste, der følger med i den offentlige debat, læser aviser og ser tv, vil vide, så foregår der meget omfattende politiske forhandlinger om netop det spørgsmål, hvor vi forhåbentlig da i løbet af de kommende timer eller dage står over for at træffe en afgørelse om, hvorvidt Danmark skal gå i spidsen og få en plan for udviklingen af vindmølleenergi i Danmark, som er ambitiøs og sætter os i spidsen for den udvikling igen.

Der har jo været – det må man desværre sige – partier, der har antydet, at ønsket om at skaffe ekstra penge til svineproduktionen i Danmark kunne føre til, at de ikke ville indgå i en sådan aftale, på trods af at aftalen jo er en indlysende fordel for arbejdspladser og beskæftigelse i udkantsområderne, i Vestjylland, og at det kunne være medvirkende til at skabe et massivt løft i beskæftigelsen, hvis man laver en ambitiøs aftale om at udbygge vindmøller i Danmark. Det er også et afgørende element i at sikre, at Danmark kan blive uafhængig af de fossile brændstoffer.

Nu skal det jo ikke være sådan, at fordi der er politiske partier i det her Folketing, der sår tvivl om, hvorvidt det faktisk er vigtigt at skabe arbejdspladser, og som skaber tvivl om, hvorvidt det er vigtigt at sikre en massiv udbygning af vindmøller, så skal Enhedslisten undlade at leve op til sit ry, som er at være et pragmatisk, ansvarligt og resultatorienteret parti. Derfor stemmer vi for det her lovforslag, for vi har en klar forventning om, at vi i løbet af de kommende timer eller dage vil se, at der kommer en aftale, der gør, at vi kan skaffe i titusindvis af nye arbejdspladser og få rigtig meget ekstra vindenergi i Danmark. Det er med den forhåbning, at vi med glæde stemmer for det her lovforslag, selv om det har krævet lange og seje overvejelser og drøftelser i vores gruppe.

Kl. 10:10

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 76:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. (Nedsættelse af varighedskrav til ret og pligt-tilbud og ændring af tidspunktet for gentagen aktivering for ikke arbejdsmarkedsparate kontanthjælpsmodtagere, der er fyldt 30 år, m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen). (Fremsættelse 25.01.2012. 1. behandling 02.02.2012. Betænkning 29.02.2012. 2. behandling 20.03.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:11

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, så går vi også her til afstemning.

Kl. 10:11

Afstemning

Formanden :

Der stemmes nu om lovforslagets endelige vedtagelse.

Vi slutter afstemningen.

For stemte: 58 (S, RV, SF og EL), imod stemte: 51 (V, DF, LA, KF og SP), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 85:

Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge. (Ændring af frister for anmeldelse af sygefravær og anmodning om sygedag-

Formanden:

Tak til ordføreren.

Ønsker flere at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, så går vi til afstemning.

5

penge m.v. for bedre at udnytte den digitale indberetningsløsning (SDPI-løsningen)).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen). (Fremsættelse 08.02.2012. 1. behandling 23.02.2012. Betænkning 14.03.2012. 2. behandling 20.03.2012. Tillægsbetænkning 21.03.2012).

Kl. 10:12

gelse af dagpengeperioden og ret til ferie for modtagere af kontanthjælp og særlig ydelse m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 22.02.2012. 1. behandling 02.03.2012. Betænkning 14.03.2012. 2. behandling 20.03.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:14

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen drejer sig i første omgang om det stillede ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så er forhandlingen om ændringsforslaget afsluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:12

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (EL) og der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte: 8 (EL), imod stemte: 100 (V, S, DF, RV, SF, LA, KF og SP), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Kl. 10:13

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, så går vi til afstemning.

Kl. 10:14

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte: 72 (S, DF, RV, SF og EL), imod stemte: 35 (V, LA, KF og SP), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen drejer sig herefter om lovforslaget som helhed. Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, så går vi til afstemning.

Kl. 10:13

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 3. behandling af lovforslag nr. L 92:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. (Ændring af prisloftet på 6 ugers selvvalgt uddannelse).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 22.02.2012. 1. behandling 02.03.2012. Betænkning 14.03.2012. 2. behandling 20.03.2012).

Kl. 10:15

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og vi stemmer nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte: 101 (V, S, DF, RV, SF, LA, KF og SP), imod stemte: 8 (EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, så går vi til afstemning.

Kl. 10:15

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 3. behandling af lovforslag nr. L 91:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven. (Midlertidig forlæn-

Afstemning

Formanden:

Der stemmes nu om lovforslagets endelige vedtagelse.

Vi slutter afstemningen.

For stemte: 58 (S, RV, SF og EL), imod stemte: 51 (V, DF, LA, KF og SP), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

7

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 3. behandling af lovforslag nr. L 67:

Forslag til lov om ændring af lov om produktionsskoler. (Kompetencebevis $\mathbf{m.v.}$).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini). (Fremsættelse 11.01.2012. 1. behandling 31.01.2012. Betænkning 28.02.2012. 2. behandling 20.03.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:15

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, så vi går til afstemning.

Kl. 10:16

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

Forslaget er enstemmigt vedtaget med 108 stemmer.

[For stemte 108 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA, KF og SP), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 3. behandling af lovforslag nr. L 74:

Forslag til lov om ændring af lov om friskoler og private grundskoler m.v., lov om folkehøjskoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler (frie kostskoler), lov om private gymnasieskoler, studenterkurser og kurser til højere forberedelseseksamen (hf-kurser), lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v. og lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse. (Forenkling af proceduren for godkendelse af vedtægtsændringer m.v.).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini). (Fremsættelse 25.01.2012. 1. behandling 07.02.2012. Betænkning 28.02.2012. 2. behandling 20.03.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:16

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:17

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 108 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 108 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA, KF og SP), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 3. behandling af lovforslag nr. L 75:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion. (Revision af årsregnskab).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini). (Fremsættelse 25.01.2012. 1. behandling 07.02.2012. Betænkning 28.02.2012. 2. behandling 20.03.2012).

Kl. 10:17

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:17

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 108 stemmer.

[For stemte 108 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA, KF og SP), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) 3. behandling af lovforslag nr. L 62:

Forslag til lov om ændring af lov om havne. (Udvidelse af forretningsmuligheder m.v.).

Af transportministeren (Henrik Dam Kristensen). (Fremsættelse 21.12.2011. 1. behandling 31.01.2012. Betænkning 13.03.2012. 2. behandling 20.03.2012. Lovforslaget optrykt efter 2.

K1. 10:18

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:18

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 110 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA, KF og SP), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget er enstemmigt vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren

Det næste punkt på dagsordenen er:

16) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 43: Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke 51 af 14. februar 2012 om nye statsgarantier til nødlidende banker tilbage fra Finansudvalget.

Af Frank Aaen (EL) og Johanne Schmidt-Nielsen (EL). (Fremsættelse 28.02.2012. 1. behandling 02.03.2012. Betænkning 20.03.2012).

Kl. 10:18

Forhandling

Formanden :

Hr. Frank Aaen som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 10:19

(Ordfører for forslagstillerne)

Frank Aaen (EL):

Jeg synes bare, at Folketinget skal være opmærksomme, når de vedtager endnu et lovforslag, der støtter bankerne med et stort milliardbeløb, uden at der er ret meget debat om det.

Jeg vil sige, at vi allerede en gang i dag har vedtaget en bankpakke – det er ikke sikkert, at alle lagde mærke til det, men det gjorde vi som et af de første punkter på dagsordenen – og nu er der altså en anden bankpakke, som vi skal til at vedtage, hvis man som forventet desværre stemmer det forslag ned, som Enhedslisten er kommet med. I Finansudvalget kl. 13.00 skal vi behandle en tredje bankpakke, altså tre pakker på en dag. Det er alligevel ret imponerende, at Folketinget, om jeg så må sige, ekspederer den ene milliardgaranti efter den anden til bankerne, og det er uden debat, kan jeg forstå – bortset fra at Enhedslisten gør opmærksom på, hvorfor vi er imod det

Jeg nævnte jo forleden dag, at der alt i alt er 22 bankpakker i pipelinen – enten gennemført eller på vej til at blive gennemført – og den her bankpakke, som vi vedtager i dag, har det særlige, at den forlænger statsgarantier for et milliardbeløb i henhold til en lov i bankpakke II, hvor disse garantier udtrykkeligt var tidsbestemte. Nu forlænger man tidsgrænsen for de her bankgarantier yderligere, og det gør man altså med et aktstykke i Finansudvalget. Og jeg har prøvet at spørge Justitsministeriet om, hvordan det kan være, at man mener, at en bankpakke – den er også på et tocifret, stort milliardbeløb – der oprindelig krævede en lovændring for at kunne gennemføres, nu i virkeligheden kan laves helt om med et aktstykke i Finansudvalget, uden at Justitsministeriet har godkendt den procedure, nemlig at man laver reel lovgivning gennem aktstykker.

Vi har fået to meget ejendommelige svar på spørgsmål om den her bankpakke. Det ene var et spørgsmål om, hvordan man med et aktstykke kan forlænge varigheden af garantier, der er vedtaget med en lov. Her får vi at vide, at det ikke er en forlængelse af garantier – og hold nu fast – men helt nye garantier. Derfor skal de ikke forlænges, for de bliver bare etableret som helt nye garantier. Det er jo meget kreativt svaret, at noget, der for de fleste borgere kan ligne en forlængelse af gamle garantier, nu bliver omdøbt til at være helt ny garantier, og at det derfor ikke er en overtrædelse af den gamle lov, men o.k. Så spørger vi til, om det ikke er en god idé, at man i Justitsministeriet sørger for at efterse, om det er i overensstemmelse med god lovkvalitet at reagere på den måde. Vi får så at vide, at det behøver de ikke, og derfor har de ikke gjort det.

Jeg vil sige, at det er en fuldstændig uanstændig måde, hvorpå Folketinget vedtager de her milliardgarantier til bankerne, og jeg kan ikke forstå, at der ikke er flere her i Tinget, der synes, at det er betænkeligt.

Kl. 10:22

Formanden :

Tak til ordføreren. Ønsker flere at udtale sig? Det er ikke tilfældet, og så går vi til afstemning.

Kl. 10:22

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om forslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 9 (EL), imod stemte 99 (V, S, DF, RV, SF, LA, KF og SP), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

17) 1. behandling af lovforslag nr. L 108:

Forslag til lov om et analyse- og forskningsinstitut for kommuner og regioner.

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager). (Fremsættelse 14.03.2012).

Kl. 10:24

Forhandling

Formanden:

Må jeg bede om en lille smule mere ro i salen.

Forhandlingen er åbnet. Hr. Jacob Jensen som ordfører for Venstre.

Kl. 10:24

(Ordfører)

Jacob Jensen (V):

Tak for det. Formålet med det lovforslag, som regeringen her præsenterer, er at få etableret et nyt og stærkt analyse- og forskningsinstitut for kommuner og regioner ved en sammenlægning af tre eksisterende, nemlig Anvendt KommunalForskning, også kaldet AKF, Dansk Sundheds Institut, DSI, og Det Kommunale og Regionale Evalueringsinstitut, i daglig tale kaldet KREVI.

Fra Venstres side er udgangspunktet sådan set godt. Ikke så overraskende måske, for det var den daværende minister, hr. Bertel Haarder, som kom med forslaget. Der er efter vores vurdering behov for nytænkning i den situation, vi også er i nu og fremadrettet, med et stærkt analysecenter inden for bl.a. de regionale og kommunale opgaver, som jo trods alt vægter en væsentlig del af samfundsøkonomien og dermed også servicen til vores borgere. Der er ikke brug for dobbeltarbejde og parallelanalyser, men derimod netop styrkelse af den indsats og de analyser, som der skal leveres, både kvalitetsmæssigt og af en uafhængig standard.

Det er så det, der bringer mig frem til de bekymringer, som vi har i Venstre, over det forslag, der ligger her fra regeringens side, og som sådan set også er genspejlet i de fleste af de høringssvar, som er kommet ind, nemlig for det første den uafhængighed, eller man skulle måske sige mangel på samme, som regeringen lægger op til fra det politiske miljø. Det er sådan med forslaget her, at seks ud af ti af de bestyrelsesmedlemmer, som skal være i det nye institut, faktisk skal hentes i ministerierne eller i Danske Regioner eller Kommunernes Landsforening, altså mere end halvdelen af bestyrelsen bliver sådan udpeget fra politisk hold.

Vi mener sådan set også, det er ganske bekymrende, at man med forslaget her lægger op til, at instituttet meget direkte efter vores vurdering bliver udsat for en politisk styring fra ministeriets side, fordi det af forslaget fremgår, at økonomi- og indenrigsministeren skal godkende instituttets årsprogram, og tilsvarende skal ministeren også have modtaget alle analyser og forskningsrapporter, 14 dage før de bliver offentliggjort.

Det er også efter vores vurdering lidt uklart, hvad instituttet egentlig må påtage sig, og om det må påtage sig andre opgaver end dem, som ministeriet pålægger instituttet at arbejde med. Vi synes sådan set, at man skulle være mere i retning af den model, vi kender fra vismændene, Det Økonomiske Råd, hvor der netop er en situation, der er meget uafhængig af det politiske miljø, og hvor vismændene f.eks. selv kan tage emner op, som de mener er relevante at få analyseret nærmere. Det er ikke politisk bestillingsarbejde, og det har givet vismændene en høj grad af troværdighed, og det er dermed også et organ, som der virkelig bliver lyttet til. Det synes vi sådan set også at det nye institut burde være, og det er derfor, vi rejser den bekymring om uafhængighed, som vi ikke mener er til stede med det forslag, der ligger.

I forhold til kvaliteten af det arbejde, der skal udføres, mener vi bl.a., at man også burde kigge på sammensætningen af bestyrelsen. Den burde afspejle en bredere palet end det, der bliver lagt op til. Eksempelvis taler regeringen jo meget om – og det er vi sådan set enig med regeringen i – at vi skal have styrket offentligt og privat samarbejde. Her kunne der så være en mulighed for, at man netop tog repræsentanter med fra erhvervslivet i bestyrelsen, så man også fik det element repræsenteret i det analysearbejde, der skal foregå i den her sammenhæng. Det er i hvert fald en mulighed, som gør, at regeringen så kan sætte reel handling bag de mange ord, der er omkring det emne.

Derudover er der i lovforslaget – som jeg ser det i hvert fald – hverken direkte eller indirekte krav til forskningen, kvaliteten og rækkevidden af forskningen. Der kunne man selvfølgelig godt spørge lidt ind til det hos regeringen, og det har vi så tænkt os at gøre i udvalgsarbejdet, altså hvad det så er for kvalitetsmål, regeringen vurderer og mener at man kan holde arbejdet op på, og hvad man i det hele taget kan forvente.

Så vi vil fra Venstres side ligesom have afklaret de her forhold under udvalgsarbejdet og ved spørgsmål til ministeren m.v., inden vi kan give en endelig tilslutning til forslaget. Vi er dog som sagt i udgangspunktet positive over for ideen om at få styrket analyseenheden ved den her sammenlægning, men vi er bekymrede over uafhængigheden af det politiske miljø og også kvaliteten af det analysearbejde, der vil komme ud af det. Det er ligesom i sagens natur det, der er det afgørende. Så med de bemærkninger stiller vi os foreløbig afventende over for det videre arbejde.

Kl. 10:29

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Så er det hr. Simon Kollerup som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:29

(Ordfører)

Simon Kollerup (S):

Med det her lovforslag ønsker regeringspartierne at oprette et nyt analyse- og forskningsinstitut for kommuner og regioner med det formål at fremme kvalitetsudvikling, bedre ressourceanvendelse, effektivitet og økonomistyring i den offentlige sektor. Der er ingen tvivl om, at den økonomiske krise og underskuddet på de offentlige finanser virkelig har skærpet kravene til de bedste og mest effektive metoder til opgaveløsning i den offentlige sektor. Der er med andre ord brug for at arbejde med nye løsninger på tværs af sektorgrænser, hvis vi skal gøre os håb om at realisere de økonomiske gevinster, som den bedst mulige ressourceanvendelse indebærer, så vi kan levere bedre service og velfærd til borgerne.

I lyset heraf har regeringen besluttet, at et nyt og sammenhængende analyse- og forskningsinstitut er den optimale løsning, når vi skal sikre kvalitetsudvikling, bedre ressourceanvendelse og økonomisk styring i kommuner og regioner. Det betyder så samtidig en sammenlægning af tre institutioner, Anvendt KommunalForskning, Dansk Sundhedsinstitut og Det Kommunale og Regionale Evalueringsinstitut. En sammenlægning vil ikke bare skabe et styrket og tidssvarende institut for borgere, kommuner, regioner og staten, men vil også sikre en bedre ressourceanvendelse end den, vi kender i dag.

I den forbindelse vil jeg gerne understrege, at det er afgørende for mig og mit parti, Socialdemokraterne, at instituttets arbejde er relevant, aktuelt og anvendeligt for de offentlige aktører. Derfor bliver det også en central opgave at pege på konkrete tiltag, som kan understøtte kommuner og regioner i deres arbejde og sikre kvalitetsudvikling og effektivitet.

Det nye institut skal derfor helt naturligt have fokus på det anvendelsesorienterede og det praksisnære. Samtidig skal der være plads til de mere dybdegående forskningsarbejder, som det også er

relevant at instituttet bidrager med i en offentlig debat. På den måde sikrer vi, at instituttets arbejde på en meget konkret måde kan inspirere til videreudvikling af den offentlige sektor og anvendes af aktørerne i deres løbende arbejde og som sagt i den løbende offentlige debat generelt.

Jeg har læst de mange høringssvar og med glæde selvfølgelig noteret mig, at langt de fleste er positivt indstillet over for oprettelsen af et nyt analyse- og forskningsinstitut. Jeg har samtidig bemærket, at enkelte høringssvar problematiserer instituttets uafhængighed. Jeg vil derfor gerne understrege, at det nye institut oprettes som et uafhængigt statsligt institut. Med statslige midler følger selvfølgelig en række forpligtelser, ikke mindst at der tages ansvarlige økonomiske hensyn ved anvendelsen og udmøntningen af det besluttede formål, og det vil også gælde for det nye institut. Det er også kun begavet i en tid, der er præget af økonomisk krise.

Det ændrer imidlertid ikke på, at instituttet er selvstændigt og uafhængigt i sin faglige virksomhed. Der er metodefrihed i arbejdet, og de faglige resultater hverken kan eller skal ministeren i dag eller om flere år have indflydelse på. Det har været helt afgørende for, at Socialdemokraterne kan tilslutte sig den endelige udformning af lovforslaget, og samtidig sikres instituttets uafhængighed jo igennem en selvstændig bestyrelse, der træffer beslutning om instituttets økonomi, arbejde og øvrige forhold.

Jeg håber meget, at et stort flertal her i Folketinget støtter op om dagens lovforslag. Det gør Socialdemokraterne.

Kl. 10:33

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Jacob Jensen.

Kl. 10:33

Jacob Jensen (V):

Tak til ordføreren. Jeg kunne høre, den socialdemokratiske ordfører i sin ordførertale gjorde lidt ud af det med uafhængigheden i forhold til det politiske, og det er jo fint, så jeg vil spørge ordføreren, hvordan Socialdemokraterne ser på det. Vi havde og har jo, som jeg nævnte i min ordførertale, en bekymring om den uafhængighed, som vi mener er helt afgørende for kvaliteten og dermed også troværdigheden af de resultater, der kommer. Det kan jeg se ordføreren nikker til, så det kan vi være enige om. Men når man så med forslaget her kan se, at over halvdelen af bestyrelsesmedlemmerne faktisk bliver udpeget fra det politiske miljø, og at der også er elementer af, at ministeren skal have analysernes resultater ind på sit bord til mere eller mindre godkendelse 14 dage inden offentliggørelse, bare som et par eksempler, deler ordføreren for Socialdemokratiet så ikke den bekymring, som jeg har? Ikke dermed sagt, at ministeren ikke må få tingene at se, for selvfølgelig må hun det, men mener ordføreren ikke, at det kunne være med til at underminere troværdigheden og dermed også styrken i det resultat, som kommer ud af den her sammenlægning?

Kl. 10:34

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:34

Simon Kollerup (S):

Som jeg siger, læser jeg selvfølgelig også de høringssvar, der er givet, og jeg noterer mig også den håndtering, der har været af høringssvarene i ministeriet, særlig i forhold til den her 14-dages-frist, som spørgeren henviser til, og som af høringsmaterialet også fremgår bliver taget ud af lovgivningen. Så allerede der har man jo taget et fornuftigt skridt, og det synes jeg også var en fin anerkendelse af de høringssvar, der er blevet givet.

I forhold til instituttets uafhængighed i sit faglige virke er det jo altafgørende, at metodefriheden og de faglige resultater ikke kan anfægtes. Der er uafhængigheden essentiel, og der mener jeg faktisk vi har skabt en konstruktion, hvor man – i øvrigt i sammenligning med den bestyrelsessammensætning og udpegningsmodel, man kender fra de institutioner, der bliver lagt sammen – sikrer, at resultaterne er fagligt uafhængige, fagligt forsvarlige, og at metodefriheden er opretholdt.

KL 10:35

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 10:35

Jacob Jensen (V):

Det kan vi så komme til at diskutere lidt mere i udvalget, men lad mig så tage fat i det andet element, som også er vores bekymring, eller jeg vil hellere vende det til noget positivt og kalde det en mulighed, nemlig ideen om at få bredt bestyrelsessammensætningen ud til også at favne erhvervslivets repræsentanter med en eller to, eller hvordan det nu skulle være. Det er simpelt hen for at sige, at vi nu har et analyseinstitut, som skal ud at lave nogle opgaver, som vi var enige om skal analyseres til bunds, og som skal give nogle muligheder, nogle strenge at spille på i forbindelse med det politiske, i forhold til at styrke bl.a. det private og offentlige samarbejde og dermed få anvendt ressourcerne bedst muligt. Kunne det ikke være en idé? Hvordan ser Socialdemokraterne på at tage det forslag om at kunne brede bestyrelsen ud til også at favne det private erhvervsliv og dermed få deres indspark til de temaer, som kunne tages op i sådan et analyseinstitut, med?

Kl. 10:36

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:36

Simon Kollerup (S):

Jeg er helt enig i, at vi skal udvikle og fremme samarbejdet mellem det offentlige og det private, og jeg er sikker på, vi også får nogle gode diskussioner om det og får lagt nogle gode redskaber ned i værktøjskassen, når vi kommer til kommuneøkonomiforhandlingerne her senere på året.

Jeg synes, at sammensætningen af bestyrelsen er ramt rigtigt i forhold til to ting, dels med hensyn til at sikre, at det, der bliver undersøgt, også er anvendelsesorienteret og praksisnært i forhold til de aktører, der skal implementere det og bruge det i deres hverdag, dels er jeg samtidig helt tryg ved, at den bestyrelse, der er udpeget, er fuldstændig uafhængig og sikrer, at de forskningsmæssige og analysemæssige resultater er præget af fuld metodefrihed og faglig styrke, for det er det vigtigste i den her sammenhæng.

Kl. 10:37

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det hr. Morten Marinus som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 10:37

(Ordfører)

Morten Marinus (DF):

Det forslag, vi behandler i dag, er på mange måder fornuftigt. Det handler nemlig om at foretage en sammenlægning af tre forskellige analyse- og forskningsenheder, der tidligere har været forankret i Danske Regioner og KL. Sammenslutningen vil, hvis den foretages på en ordentlig og redelig måde, medføre, at vi får en mere effektiv organisering, ledelse og administration af indsatsen. Derfor kan jeg

også allerede på nuværende tidspunkt bekendtgøre, at Dansk Folkeparti støtter intentionerne bag forslaget.

Imidlertid er der i høringssvarene rejst nogle alvorlige indsigelser og anker imod bl.a. bestyrelsens sammensætning. Det er selvfølgelig vigtigt at se på for at se, om den her enhed er tilpas uafhængig til, at al forskning og analyse kan foregå på et objektivt grundlag, hvilket er en grundlæggende forudsætning for, at den kan tages seriøst og bruges efterfølgende i også den offentlige debat. Derfor bliver vores støtte her ved førstebehandlingen også kun en betinget støtte, nemlig betinget af, at vi i det kommende udvalgsarbejde får kigget på de problemer, der er rejst i nogle af høringssvarene, og får set på, om der er hold i dem.

Med disse ord ser Dansk Folkeparti altså frem til det kommende udvalgsarbejde.

Kl. 10:38

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Nadeem Farooq som ordfører for Det Radikale Venstre. Jeg blev bare overrasket, for jeg havde et andet navn stående. Værsgo.

Kl. 10:38

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Jeg beklager, at den oplysning ikke er nået frem, men da den sædvanlige radikale ordfører på området ikke er til stede i salen, vil jeg på dennes vegne fremføre ordførertalen.

Lovforslaget sammenlægger de tre kommunale forsknings- og analyseinstitutter, Anvendt KommunalForskning, Dansk Sundhedsinstitut og Det Kommunale og Regionale Evalueringsinstitut. Det er en rigtig god idé, fordi institutterne i sammenspil vil kunne levere en mere praksisorienteret, anvendelig og tilgængelig forskning. Det er essentielt, at kommunerne har den viden, der skal til, for at de kan anskue deres udfordringer på en måde, så de kan skabe nye, bedre og billigere løsninger og resultater. Ligeledes skal kommunerne og regionerne grundlæggende have de bedst tænkelige muligheder for at sammenligne sig med hinanden og lære af andre kommuner og regioner, så man lettere når til best practice og kan realisere de fordele, der er ved at lade sig inspirere af best practice.

Alt dette understøttes af regeringens sammenlægning af de tre forsknings- og analyseinstitutter, fordi der netop er tale om en sammenlignende og anvendelig forskning, hvor ikke blot en effektiviseringsdagsorden, men også kvalitetsudvikling er tænkt ind helt fra begyndelsen.

Med disse ord bakker Det Radikale Venstre derfor lovforslaget op.

Kl. 10:40

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Fru Lisbeth Bech Poulsen som ordfører for SF.

Kl. 10:40

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Forslaget, som vi førstebehandler i dag, skal etablere et samlet forskningsinstitut for kommuner og regioner. Instituttet vil indebære en sammenlægning af Anvendt KommunalForskning, Dansk Sundhedsinstitut og Det Kommunale og Regionale Evalueringsinstitut. Instituttet skal fremme kvalitetsudviklingen og sikre bedre ressourceanvendelse og styring i Danmarks kommuner og regioner, og det har vi brug for.

I SF anerkender vi behovet for ét enkelt institut, som varetager analyser og forskning på kommunalt og regionalt plan. Det er altafgørende i vores virke som folkevalgte, at vi har de bedste forudsætninger for at træffe de rette beslutninger. Derfor hilser vi i SF etableringen af et samlet forskningsinstitut velkommen. Som det er blevet diskuteret i salen i dag, er det selvfølgelig fuldstændig altafgørende, at instituttets uafhængighed understreges, og derfor vil jeg også læse op fra formålsparagraffen, hvor der netop står:

»Analyse- og forskningsinstituttet er en uafhængig statslig institution. Instituttet udfører sin faglige virksomhed inden for sit formål i uafhængighed af økonomi- og indenrigsministeren og skal værne om videnskabsetikken.«

SF støtter lovforslaget.

Kl. 10:41

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Hr. Lars Dohn som Enhedslistens ordfører.

Kl. 10:41

(Ordfører)

Lars Dohn (EL):

I Enhedslisten ser vi det som en rigtig god idé at samle kræfterne omkring den kommunale og regionale forskning, men det, som for os er helt afgørende, er, at det bliver en uafhængig og stærkt videnskabelig baseret forskning, der bliver lavet, og at man får lagt vægt på armslængdeprincippet, det er også vigtigt, at der ikke kan drages tvivl om den forskningsmæssige kvalitet, og derfor ser vi gerne, at der kommer en stærkere repræsentation fra forskerverdenen ind i bestyrelsen.

Jeg har som ganske almindelig medarbejder ude i den kommunale verden oplevet, at der forrige år f.eks. kom en rapport fra KREVI, hvori man var kommet frem til et resultat, som gik ud på, at en mere mager MED-organisation i to niveauer fungerede bedre end en større MED-organisation, og vi havde da, og det her er selvfølgelig lavpraktisk, snakken på gulvet om, hvad nu sigtet var med det her, altså, om det nu kunne være rigtigt, at jo smallere en organisation, man havde, desto større var tilfredsstillelsen. Derfor er det altså utrolig vigtigt, at det, der kommer ud af det, kan give tillid blandt medarbejderne. En anden ting er også, at vi er lidt betænkelige ved, at der afsættes færre midler, for der skal være midler bag forskningsindsatsen, tilstrækkeligt med midler.

Så vi vil følge udvalgsarbejdet, og vi vil til den tid give endelig indstilling om vores holdning til det endelige forslag. Tak.

Kl. 10:43

Formanden:

Tak til Enhedslistens ordfører. Hr. Leif Mikkelsen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 10:44

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det.

Set med Liberal Alliances øjne er det rigtig godt at nedlægge tre statslige institutioner, tre institutter, så den del af forslaget er rigtig god. Men der er sådan set grund til at spørge ministeren, om ministeren overhovedet ikke har overvejet det hensigtsmæssige i at etablere en ny institution, om ikke man hos private aktører i markedet kunne nå det samme ved at udbyde den række af opgaver, som ligger i det her, i stedet for at etablere en ny statslig institution. For så havde det nemlig karakter af en regelforenkling, en slankning af den offentlige sektor og måske ligefrem en effektivisering af området, og så kunne man i hvert fald mane de bekymringer, som andre ordførere har haft i dag, om uafhængighed fuldstændig i jorden.

Så jeg vil spørge, om markedet er afsøgt i vurderingen af det her lovforslag, om der er sket en reel vurdering af, om det egentlig kunne klares uden at etablere en ny statslig institution. Jeg synes nemlig, at det er en overvejelse, man altid bør gøre sig. Det er meget nemt

sådan helt naturligt at sige, at vi selvfølgelig skal erstatte det med noget andet, men man kunne også overveje, om ikke det kunne løses ad anden vej. Det synes jeg ville være en god grundregel at have, når man nu er så grundigt i gang. Så jeg roser første del af forslaget med at nedlægge tre institutioner, men det blev til en sammenlægning, og det er ikke så godt. Det var bedre at hylde det private initiativ, og det mener jeg ikke ligger ministeren så fjernt under normale forhold.

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Mai Henriksen som konservativ ordfører.

Kl. 10:45

(Ordfører)

Mai Henriksen (KF):

Tak for det.

Jeg skal blot hilse fra vores ordfører, hr. Mike Legarth, og sige, at vi kan støtte det her forslag.

Kl. 10:45

Formanden:

Tak. Så er det økonomi- og indenrigsministeren.

Kl 10:46

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Først og fremmest vil jeg gerne takke for debatten, for selv om den har været kort, har det jo været en egentlig debat. Det, som jeg synes at meget af diskussionen kredser om, er selvfølgelig, hvordan vi sørger for, at vi får viden, der med hr. Simon Kollerups ord er relevant, aktuel og anvendelig, og at vi får en tilstrækkelig uafhængighed i fremskaffelsen af den viden. Det er den balance, som lovforslaget forsøger at holde.

Jeg har lige en kommentar til det meget grundlæggende spørgsmål, om man virkelig skal lave en ny institution, for hr. Leif Mikkelsen har selvfølgelig ret i, at man må gøre sig den overvejelse, når man ser på den offentlige sektor: Har vi brug for det? Der var en helt central impuls i arbejdet med det her forslag, og det var, at der jo var lavet et analysearbejde, før den nye regering trådte til. Men det analysearbejde fokuserede meget på at lave én institution, som kun var fokuseret på effektivisering, og fra regeringens side syntes vi, at det var for smal en dagsorden. Derfor har vi bredt formålet lidt mere ud, for det er vores opfattelse, at man har brug for hele tiden at have både kvalitet og effektivisering i spil på samme tid, ligesom jeg tror det gælder på alle politiske niveauer, at enhver politiker oplever sig forpligtet, både på at sørge for, at økonomien er i orden, og på at være politiker, i den forstand at man retter sig mod borgerne.

Jeg ved ikke, om det kan være en trøst for hr. Leif Mikkelsen, men vi sparer faktisk også nogle penge i forløbet. Vi laver en institution, som vi håber vil kunne løse den her opgave, men som også økonomisk set bliver lidt mindre, end den ellers var. Jeg tror, det vil være svært at få den uafhængighed, som vi ønsker os, ved kun at rekvirere forskning hos private forskningsinstitutioner eller hos de nuværende universiteter, eller hos Socialforskningsinstituttet for den sags skyld. Jeg tror, det vil være gavnligt for udviklingen af den offentlige sektor at have et fagligt miljø af den her type.

Det er også helt med vilje, at vi ønsker at have både en forsknings- og en analyseinstitution. De tre institutioner, som bliver slået sammen, er jo ret forskellige. På hver deres felt har de ydet en meget anerkendelsesværdig og god indsats. Jeg tror, mange af kollegaerne her har haft gavn af de analyser og den forskning, som er kommet ud af det, og det er også på den baggrund, at vi meget gerne vil sikre, at også her går man på to ben: at det analytiske er der, og at det forskningsmæssige er der - og at der formodentlig også vil udvikle sig et frugtbart mellemrum mellem de to ting.

Jeg ser meget frem til at diskutere spørgsmålet om uafhængighed med udvalget, for det var jo også en af de overvejelser, som vi gjorde os, da vi lavede lovforslaget. For på den ene side kunne man jo sige: Jamen hvorfor ikke bare lægge pengene ud til grundforskning hos et universitet eller hos universiteterne som helhed og så håbe på det bedste? Til det må man sige, at vi synes, vi har brug for mere viden. Vi synes, vi har brug for mere forskning, mere analyse af, hvordan den offentlige sektor bliver så effektiv som mulig og så orienteret imod borgernes behov og forventninger og den politiske ledelse som overhovedet muligt, og den balance oplever vi kan holdes med et forslag af den her type. Dermed jo også sagt, at jeg synes, det er vigtigt, at man kan rekvirere de ting, man gerne vil have undersøgt, ting, som virker paradoksale, og som der er forbundet dilemmaer til, så man ikke bare kan sige: Jamen lad os gå den vej.

Men på den anden side kunne man sige, at man er fuldstændig sikker på, at medarbejderne tilrettelægger deres arbejde i fuld uafhængighed, og at de resultater, de kommer frem til, naturligvis også er fuldstændig uafhængige af den til enhver tid siddende regering, af det til enhver tid herskende flertal i Folketinget, uanset hvor skiftende de sådan set måtte være. Dermed jo også sagt, at der er en forskel på det her institut og på et universitetsinstitut. Det er der, og det er sådan set med vilje. Det er, fordi vi gerne vil have adgang til, at stadig flere af vores debatter får det input, som instituttets forskning og analyser kan give.

Vi er sådan set også åbne for, og det kan man se i lovforslaget, at andre kan rekvirere opgaver hos instituttet, som hr. Jacob Jensen spurgte om, og det synes jeg er vigtigt, for så får man flere blikke ind. Så får man ligesom en større portefølje. Jeg tror, det er en god ting, at der kan være flere opdragsgivere, og dermed jo også, at instituttet retter sig ud imod andre, som kunne have en interesse i at bruge instituttets medarbejderes kompetencer. Så i den forstand har vi jo forsøgt at holde balancen mellem de forskellige hensyn. Vi vil ikke lave et nyt miniuniversitet, vi vil heller ikke lave noget, som er politisk styret. Det er den balance, som vi forsøger at holde, og det glæder jeg mig til at diskutere med udvalget ud fra de spørgsmål, som bliver stillet.

Kl. 10:51

Formanden:

Der er tre, der har bedt om korte bemærkninger til ministeren. Først er det hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 10:51

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for ministerens svar og ministerens overvejelser. Jeg kunne ikke helt i bemærkningerne fra ministeren aflæse, om ministeren har foretaget en vurdering af, om opgaverne kunne løses i den private sektor, altså kunne løses, uden at man etablerer det her, eller om ministeren har vurderet, at der ikke er et marked for det, at der ikke er institutter, der kan løse det, uden at vi skal have en statslig størrelse af den her karakter. Har ministeren gjort sig de overvejelser og er kommet til den konklusion, at opgaven ikke kan løses på det private marked? Kl. 10:51

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:51

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det ville være en voldsom overdrivelse at sige, at jeg har lavet sådan en systematisk scanning af, hvad der er af private aktører inden for det her faglige felt. Det er jo klart, og det kan man se f.eks. i rapporten fra Finansieringsudvalget, at der er private aktører på det her område. Socialforskningsinstituttet har lavet et stykke arbejde, som har inspireret Finansieringsudvalget; COWI har lavet et stykke arbejde,

som har inspireret; Rambøll har lavet et stykke arbejde, som har inspireret. Det er jo i dag én statsligt finansieret eller offentligt finansieret institution og to private konsulentfirmaer. Så der er jo folk, der forholder sig til lige præcis den her faglighed andre steder.

Det, som jeg synes har været vigtigt for mig og for regeringen, når vi har lavet forslaget, er at få den her dobbelthed, så vi på den ene side siger, at vi gerne vil have det her undersøgt, for vi mener, der er nogle dilemmaer, nogle ting, som vi ikke kan gennemskue, noget nyt, der foregår her, og så på den anden side får uafhængighed i forsknings- og analysetilgangen og uafhængighed frem for alt i resultaterne. Det er balancen, og det er grunden til, at vi har valgt denne løsning i stedet for at lægge pengene i pungen og så købe analyser på et privat marked. Jeg tror, et privat marked vil kunne levere noget, men jeg tror faktisk ikke, det kan levere det samme, og det er derfor, vi er endt med den her løsning med at lave ét institut, men med en lidt mere slank økonomi end det, som der er i forvejen.

Kl. 10:53

Formanden:

Hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 10:53

Leif Mikkelsen (LA):

Markedet udvikler sig, afhængigt af hvilket arbejde der er, og derfor vil der jo, uanset hvad udgangspunktet er, blive et marked for den slags opgaver, hvis de bliver udbudt. Men bliver det i en statslig institution, er det klart, at markedet har svære vilkår. Så med de eksempler, ministeren selv nævner, har vi et godt grundlag i Danmark for, at det kunne løses uden en statslig institution. Og så ville der vel opstå nye og bedre virksomheder, og så ville man i hvert fald sikre den uafhængighed, som alle har efterlyst, ved ikke at etablere en statslig institution, men derimod udbyde det på markedet.

Så jeg synes stadig væk, det er en seriøs overvejelse fra ministerens side værd med de trods alt positive tilkendegivelser, ministeren har givet her, om ikke det er en unødvendig etablering, vi her er i gang med. Set i lyset af at man gerne vil effektivisere og gennemgå den offentlige sektor med tættekam – og der er endda signaler fra ministerens parti om, at der også kunne ske en slankning – var det måske godt at få begyndt i tide, inden man står med skattelovforslag med det formål. Så det er jo sådan set bare en god idé til ministeren: Chancen er her allerede nu.

Kl. 10:54

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:54

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

En ting, som jeg selv sætter stor pris på i den politiske debat, er, at man kan række hånden ud, uden at hele armen bliver snuppet. Og det er bare sagt i al mindelighed, for Det Radikale Venstre kan fuldstændig stå på mål for, at en kommende skattereform skal være finansieret og bygge på omlægninger, men eftersom vi jo sådan har sagt til vælgerne, at vi lytter, lytter vi i sagens natur til de forslag, der måtte komme, og jo mere konkrete de er, jo nemmere er de at forholde sig til – apropos den diskussion, vi har her i dag.

Jeg tror, det bevæger sig et sted midtimellem. Jeg tror, uden på nogen måde at kende hverken Rambølls eller COWI's eller CEPOS' eller Arbejderbevægelsens Erhvervsråds vedtægter og egenforståelse i detaljen, at noget af det, som også er vigtigt, er at have videnskabsetikken med i den her diskussion. For det, som de fleste andre ordførere også har kredset om, er jo lige præcis den her balance mellem, at det skal være direkte anvendeligt i den kommunale og regionale hverdagsvirkelighed, og at der samtidig er en uafhængighed forbundet med det.

Vi kan diskutere det videre i udvalget, og jeg tror også, at markedet for den her type analyser vil udvikle sig, men jeg synes, at vi er på et punkt i – hvad skal man sige – historien, hvor der ikke er noget forgjort ved, at det sker i et offentligt regi, så længe uafhængigheden er på plads. Jeg hører heller ikke hr. Leif Mikkelsen sige, at vi ikke skal bruge pengene på det. Jeg oplever, at der er en bred anerkendelse af, at vi har brug for viden og indsigt på de her områder for hele tiden at kunne forbedre den offentlige sektor.

KL 10:56

Formanden:

Hr. Lars Dohn for en kort bemærkning.

Kl. 10:56

Lars Dohn (EL):

Jeg er da glad for, at ministeren over for Liberal Alliance fastholder, at det skal ske i et offentligt regi, og at der skal være et forskningsmiljø, som er specialister på det område. Det er opløftende.

Så synes jeg også, at vi skal være opmærksomme på at bruge de forskningsresultater, vi får. Ministeren var forleden dag i et samråd om offentlig-private partnerskaber. Det er så et politisk valg, om det er den vej, vi skal køre, og det mener Enhedslisten ikke, bl.a. baseret på forskningsbaseret viden, der siger, at det faktisk er en rigtig dårlig idé.

Det er nemlig sådan, at AKF har undersøgt samtlige udliciteringsforetagender i Danmark og i udlandet, og konklusionen er faktisk – det er så den korte udgave – at der ikke rigtig er noget at hente, og at der er en masse at tabe på arbejdsmiljø og nedslidning. Så derfor vil jeg spørge ministeren, hvorfor ministeren i den sammenhæng valgte ikke at bruge resultaterne fra sit eget forskningsinstitut, nemlig undersøgelsen af samtlige udliciteringer i Danmark og udlandet

Kl. 10:57

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:57

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Nu hørte jeg jo ordføreren i ordførertalen problematisere en rapport, som KREVI havde lavet, og som handlede om at gøre MED-systemet slankere, end det er i dag. Der oplevede jeg ikke at ordføreren var særlig begejstret for det resultat, som var kommet ud af det. Derfor kunne jeg jo så spørge tilbage til hr. Lars Dohn: Hvorfor ikke tage det for pålydende og sige, at det så lige er sådan, vi gør?

Uanset hvor man er i det politiske spektrum, er vi politikere. Og jeg synes, at det er vigtigt at tage pejling af og have så meget viden som overhovedet muligt, men også at tage politisk stilling. Jeg synes, det er en vigtig information at få, hvordan udlicitering har virket, og hvad der er kommet ud af det. Jeg synes også, det så er vigtigt at spørge, om vi kan løse nogle af de problemer, som bliver afdækket, og gøre det på stadig bedre måder.

Udlicitering er jo én måde at få et partnerskab med det private på, og det kan gøres på en mangfoldighed af andre måder, f.eks. også ved at udfordre den måde, vi overhovedet udbyder en opgave på. I stedet for at vi laver side efter side med kravspecifikationer, kan vi jo i højere grad udbyde funktioner og spørge: Vi vil gerne have løst den her opgave, og vi har de her penge til at gøre det for, hvem kan gøre det bedst?

Det er jo en anden måde at gå til det på, og derfor tror jeg stadig væk, at uanset hvor meget viden vi får, analytisk og forskningsbaseret viden, vil der stadig væk være et politisk ansvar at tage for, hvad vi så vælger at gøre.

Kl. 10:58

Formanden:

Hr. Lars Dohn? Nej. Så er det hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 10:59

Jacob Jensen (V):

Tak for det. Ministeren nævnte i sit indlæg også vigtigheden af, at der ikke skal være politisk styring, og det synspunkt deler jeg selvfølgelig, det kom jeg også selv ind på.

Så vil jeg sige, at man som det ene kan tænke lidt over den sammensætning, der er i bestyrelsen, det, at flertallet med forslaget her bliver udpeget af et politisk miljø.

Som det andet er der det med, at det kan blive for ensidigt – og det er måske mere der jeg ligger – for de opgaveløsninger, herunder de temaer, som man skal tage op, skal bestyrelsen et eller andet sted skabe rammen for. Kunne ministeren ikke være bekymret for, at det bliver for ensidigt, hvis der ikke er den bredde i bestyrelsessammensætningen, som jeg tænker på der burde være, hvor man også får repræsentanter med fra det private erhvervsliv?

For jeg tror også, at vi er enige om – vi har i hvert fald haft gode diskussioner om det i samråd osv. – at det offentlig-private samarbejde skal styrkes. Og her kunne jeg med det arbejde, der skal tilrettelægges i det nye institut, se en mulighed for, at det kunne blive styrket i den retning. Man kunne også netop få ideer ind fra det private erhvervsliv, som skal være med til at løse nogle af samfundsopgaverne, og dermed sikre, at skattekronerne bliver brugt så hensigtsmæssigt som muligt.

Kl. 11:00

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:00

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Der er en ting, som jeg synes er meget vigtig i debatten om, hvad det er for et institut, vi skaber, og det er den her balance. Instituttet skal på den ene side beskæftige sig med ting, som der er efterspørgsel efter at vide noget om, for der er begrænsede ressourcer, også til det her, og derfor synes jeg, at det er meget vigtigt, at instituttets analyser og forskningsarbejde så at sige adresserer de ting, vi er optaget af. Apropos den sidste spørgers spørgsmål diskuterer vi jo et samspil mellem privat og offentligt rigtig meget. Her kunne det være en oplagt ting at fortsætte et analytisk og forskningsmæssigt arbejde.

På den anden side må, hvordan man gør det, altså metoderne, man vælger, ske i fuld uafhængighed af opdragsgiverne, og resultaterne, der kommer ud af processerne, må i sagens natur være fuldstændig uafhængige af opdragsgiverne.

Det er den balance, vi har forsøgt at holde i forbindelse med den måde, vi foreslår ledelsen sammensat på, som selvfølgelig også er inspireret af den måde, som de tre daværende institutioner har fungeret på. Det kan selvfølgelig diskuteres, det er åbenlyst, men jeg håber, at vi kan have det tilfælles, at vi laver det som en statslig institution, som hedder kommuners og regioners forsknings- og analyseinstitut, og som har det formål mellem på den ene side at adressere noget, der er på den politiske dagsorden, og på den anden side at gøre det med fuld metodefrihed, med fuld uafhængighed i resultaterne. Det er også derfor, videnskabsetikken står centralt som noget af det første i lovforslaget.

Kl. 11:01

Formanden:

Der var ikke en opfølgende bemærkning. Så er der ikke flere. Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

18) 1. behandling af lovforslag nr. L 97:

Forslag til lov om ændring af lov om adgangsregulering ved videregående uddannelser. (Obligatorisk digital kommunikation ved ansøgning om optagelse på videregående uddannelser og adgang til delegation af kompetence).

Af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 29.02.2012).

Kl. 11:02

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Esben Lunde Larsen som ordfører for Venstre.

Kl. 11:02

(Ordfører)

Esben Lunde Larsen (V):

Vi har i dag L 97 til første behandling. Forslag til lov om ændring af lov om adgangsregulering ved videregående uddannelser har fokus på obligatorisk digital kommunikation ved ansøgning om optagelse på videregående uddannelser og adgang til digital kompetence.

Lovforslaget har til formål at forøge den digitale kommunikation mellem borgere, virksomheder og det offentlige. Det indebærer, at ansøgninger, anmeldelser og indberetninger på borgerområdet, som er omfattet af lovgivningen, i højere grad skal foretages digitalt. Lovforslaget har til formål at sikre, at også ansøgning til og optagelse på en videregående uddannelse fremadrettet skal gennemføres digitalt.

Forslaget indebærer, at ministeren får hjemmel til at gøre det obligatorisk at ansøge digitalt, når man søger om optagelse på en videregående uddannelse. Dette kan Venstre bakke op om. De tekniske løsninger er skabt, men det er i dag ikke lovligt at kræve digital ansøgning. Det ændrer vi på med L 97. Det indebærer en effektivisering og besparelse i den offentlige, som Venstre kun kan bifalde.

Derfor anbefaler vi også L 97 og ser frem til den videre lovgivningsproces.

Kl. 11:03

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Så er det fru Trine Bramsen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 11:03

(Ordfører)

Trine Bramsen (S):

Tak for det. Jeg ved godt, at de fleste vil tænke, at det må være årtier siden, at ordføreren for Socialdemokraterne selv søgte om optag på en videregående uddannelse. Jeg kan i den her lukkede forsamling afsløre, at det faktisk blot er lidt mere end 10 år siden. Men på de 10 år er der alligevel sket en utrolig stor udvikling, ikke mindst når vi taler om digitalisering. Og det er netop derfor, at vi i dag er samlet

for at drøfte forslag til lov om ændring af lov om adgangsregulering ved videregående uddannelser.

For mig og for Socialdemokraterne hersker der ikke tvivl om, at det naturligvis skal være obligatorisk at anvende digitale kommunikationskanaler ved ansøgning om optag på videregående uddannelser. I et stadig mere digitaliseret samfund står det slet ikke til diskussion, hvorvidt vores uddannelsesinstitutioner skal integrere digitale hjælpemidler og anvendelser i såvel undervisning som organisation. Derfor giver det rigtig god mening at starte allerede ved optaget. Det må være et minimumskrav, at vores studerende kan kommunikere digitalt, hvis de vil gøre sig forhåbninger om at gennemføre en af vores moderne uddannelser og efterfølgende begå sig på vores lige så moderne og dermed digitale jobmarked.

Ud over de faglige forventninger ligger der samtidig en mere effektiv administration, der er til glæde for både studerende, uddannelsesinstitutioner og samfundet. Det bliver ganske enkelt lettere, hurtigere og billigere at kommunikere med ansøgere om optag på studierne.

Nu er det jo ikke, fordi jeg skal svælge i personlige anekdoter, men der for mere end 10 år siden, da jeg selv søgte om optag, skrev jeg min ansøgning, sendte den, og så tog jeg på rygsækrejse. Da jeg var midt i Indien, gik det op for mig, at jeg måske ikke skulle læse litteraturvidenskab og dermed beskæftige mig med islandske sagaer resten af livet. Jeg ville hellere være inden for samfundsvidenskaben. Det var et utrolig hyr at få ændret ansøgningen. Først fuldmagter sendt til mine forældre med post og derefter deres indblanding i, hvilket studium jeg skulle optages på. Hvad vil jeg så sige med det? Jo, digitaliseringen er ikke alene et effektiviseringsprojekt, sådan som de antidigitale ofte påstår. Det er samtidig en løsning, der giver de uddannelsessøgende en langt større uafhængighed af tid og af sted og ikke mindst giver en sikkerhed for, at deres ansøgninger når frem i tiden.

Jeg glæder mig over, at fremtidens uddannelsessøgende kan ansøge direkte fra Indien, eller hvor de ellers måtte befinde sig i Danmark eller i verden, og derfor glæder jeg mig også over, at Socialdemokraterne kan stemme for forslaget.

Kl. 11:06

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Jens Henrik Thulesen Dahl som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 11:06

(Ordfører)

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Det her lovforslag giver grundlag for, at der kan indføres obligatorisk digital ansøgning på videregående uddannelser, på uddannelser via Den Koordinerede Tilmelding. Grundlæggende er det jo et positivt forslag. Det er en helt naturlig følge af den digitalisering, der foregår mange steder, hvor det i dag virker ret mærkeligt på unge mennesker, at man skal udfylde papirskemaer, og at det hele ikke kan foregå via nettet. Det forekommer også tungt, at man i dag i mange tilfælde skal supplere en elektronisk ansøgning med papirdokumentation. Så der er i og for sig ikke noget problematisk i det her forslag.

Vi har dog i Dansk Folkeparti to vigtige elementer, som skal være opfyldt, for at det her kan blive en succes, og det er punkter, som vi naturligvis vil arbejde på under udvalgsarbejdet.

Det første er driftsikkerheden og backupsystemer. Hvad gør man, når skidtet ikke virker? Der er alt for mange tilfælde med digitale systemer, som ikke virker, når det virkelig gælder, når fristen for tilmelding nærmer sig og alle skal ind i systemerne. I februar var det historien om det nuværende system, Optagelse.dk. Det kunne tage mange timer for folk at få lavet deres tilmeldinger, og når man så troede, man var blevet tilmeldt, var det ikke lykkedes alligevel. Nu

er der mange flere, der skal bruge de samme systemer, så derfor må det selvfølgelig være et krav, at det her system sikres så godt, det kan, så det kan klare belastningen, når det gerne skulle træde i kraft til næste sommer.

Det andet fokuspunkt for os er tilgængeligheden for handicappede. Det burde give sig selv, og det gør det forhåbentlig også, at systemet selvfølgelig skal være fuld tilgængeligt for bl.a. blinde og andre med handicap. Der er nogle gældende standarder, som vi går ud fra vil blive inddraget i det her arbejde.

Endelig skal man selvfølgelig også have styr på, at dem uden NemID har en nem og enkel måde at komme på systemet på. Men når det er sagt, og vi ved udvalgsarbejdet har fået styr på udfordringen, er det her et forslag, som Dansk Folkeparti godt kan støtte.

Kl. 11:08

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Sofie Carsten Nielsen som radikal ordfører. Kl. 11:08

(Ordfører)

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak for det. Lovforslaget indfører jo, som titlen antyder, muligheden for at lovgive om obligatorisk digital ansøgning til videregående uddannelser i stedet for som i dag, hvor det sker på enten papir eller via optagelsesportalen, Optagelse.dk. Målet er jo, at optagelsen i 2013 som hovedregel sker digitalt.

Det samme blev i øvrigt gennemført med SU-systemet i 2009, og det er klart, at formålet er at forenkle procedurerne, mindske bureau-kratiet og i høj grad at lette ansøgningsproceduren for de uddannelsessøgende. På den måde kan man vel trods den gode, engagerede tale fra den socialdemokratiske ordfører sige, at lovforslaget trods alt er en teknikalitet, så jeg ved ikke, om jeg kan svinge mig helt derop, for det er allerede i dag muligt at fastsætte regler om, at kommunikationen mellem universiteter og studerende og ansøgninger til universitetsuddannelser skal ske digitalt. Der findes blot ikke den samme mulighed for uddannelser udbudt af erhvervsakademier eller produktionshøjskoler, så det rettes der altså op på med det her lovforslag.

Høringssvarene til lovforslaget er jo også generelt positive. Det er klart, at uddannelsesinstitutionerne er optaget af, at systemet også rent faktisk virker, når det træder i kraft. Det kan vi godt forstå, men heldigvis har det jo allerede været muligt at ansøge digitalt siden 2004, så der er gjort masser af erfaringer, og systemet er på den måde allerede på plads.

Afslutningsvis vil jeg bare sige, at digitalisering er nyttig, og det sparer både tid og penge for administrationen, men mindst lige så vigtigt her er det altså, at det gør det nemmere og mere overskueligt for de uddannelsessøgende at finde frem til de rette uddannelser og gennemføre deres ansøgninger, uanset hvor de befinder sig, og derfor støtter vi selvsagt forslaget.

Kl. 11:10

Formanden:

Tak til ordføreren. Jeg ser faktisk ikke nogen repræsentant for SF i salen, så det må være fru Rosa Lund som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 11:10

(Ordfører)

Rosa Lund (EL):

I Enhedslisten bakker vi også op om det her lovforslag – i hvert fald hvis vi kan få ministerens forsikringer på enkelte punkter. Jeg synes, de andre ordførere har været meget fint inde på, hvad lovforslaget handler om, så det vil jeg ikke gå så meget ind i, men jeg vil bare påpege, at det er meget afgørende, at den her digitale løsning bliver let tilgængelig for alle. Det gælder også ansøgere og studerende med handicap, og derfor vil jeg gerne høre ministerens kommentar til det

Kl. 11:14

høringssvar, som er kommet fra Danske Handicaporganisationer. Men jeg synes også, det gælder, i forhold til at det her digitale løsnings-system skal være tilgængeligt for udenlandske studerende, som gerne vil søge ind på vores uddannelser her i Danmark.

Så skal vi være opmærksomme på, at de her ansøgere og studerendes adgang til digitale medier er meget forskellig – altså, jeg synes, det er vigtigt, at vi holder os for øje, at det ikke er alle unge mennesker, som har ressourcerne eller fysikken til at tage til Indien, mens de venter på deres ansøgninger, men at der måske er nogle unge mennesker, som er svært handicappede – som måske er blinde eller ikke har adgang til digitale ressourcer – og derfor er det rigtig afgørende, at vi sørger for, at den her digitale løsning kommer til at være tilgængelig for alle, også selv om man ikke lige har adgang til tingene inden for hjemmets fire vægge.

Derfor vil jeg sige, at vi i Enhedslisten forventer, at ministeriet selvfølgelig stiller de digitale medier og maskiner til rådighed på skoler, vejledningscentre, biblioteker og andre steder, hvor folk, som ikke har adgang til det derhjemme, kan komme til at bruge det, og selvfølgelig også betaler for det, der nu måtte skulle opgraderes. Ellers synes jeg i hvert fald, at vi har et problem.

Til sidst vil jeg gerne have ministerens forsikring om, at det her system afprøves i tilstrækkelig grad, inden det tages i brug, så vi er sikre på, at det fungerer, og herudover, at ministeren selvfølgelig sørger for, at det bliver muligt for skolerne og institutionerne at benytte systemerne, så alle får adgang til dem. Men jeg vil sige, at det nok mest afgørende for mig er, at alle unge har mulighed for at benytte det her, også handicappede, så derfor vil jeg som nævnt meget gerne høre ministerens kommentar til høringssvaret fra Danske Handicaporganisationer. Tak.

Kl. 11:13

Formanden:

Tak til Enhedslistens ordfører. Fru Mette Bock som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 11:13

(Ordfører)

Mette Bock (LA):

L 97 lægger op til, at digital kommunikation fremover skal være obligatorisk, når man skal søge optagelse på en videregående uddannelse. Det skulle angiveligt både medføre afbureaukratisering, besparelser og administrative lettelser, og det er noget, som vi naturligvis kan bakke op om i Liberal Alliance.

Når det er sagt, vil jeg sige, at jeg synes, at det her forslag er endnu et eksempel på, at man må spørge sig selv, hvilke fantastiske ting
vi skal beskæftige os med her fra Folketingets side. Tænk, at vi skal
lovgive om dette! Universiteterne er selvejende institutioner, og de
må da kunne finde ud af det. Tænk, at vi skal sidde herinde og beslutte, hvordan ansøgninger skal formuleres, indsendes og måske behandles på universiteterne! Det synes jeg alligevel er stærk kost. Så
vi kommer nok ikke til at kede os herinde.

Men at digitalisering er en god ting, og især hvis systemerne virker, er vi ikke uenige i, og hvis det medfører besparelser og administrative lettelser, er det rigtig fint. Jeg synes bare, det er en tanke værd, at det er noget, vi skal lovgive om fra Folketingets side. Men vi er som udgangspunkt – på grund af de besparelser og effektiviseringer, der er lagt op til – positive over for forslaget.

Kl. 11:14

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Mai Henriksen som konservativ ordfører.

(Ordfører)

Mai Henriksen (KF):

De Konservative kan bakke varmt op omkring digitalisering af ansøgning til de videregående uddannelser, bl.a. fordi det her jo er tanker fra en tidligere konservativ videnskabsminister. Siden 2009 har det været obligatorisk for alle SU-søgende at søge elektronisk og modtage afgørelser og meddelelser om SU elektronisk, så mange studerende er vant til digitalisering.

Med lovforslaget ser det ud til, at optagelsesproceduren rent faktisk også forenkles, når der ikke både vil være optagelse gennem papirskemaer og elektronisk, og det vil kunne spare tid og penge.

Det er positivt, at der allerede er gjort mange erfaringer med elektronisk optagelse, som vil kunne bruges, når digitaliseringen udbredes til at omfatte alle. Konservative hilser digitaliseringen velkommen, og vi er ikke nervøse for udviklingen. Men i udvalgsbehandlingen vil vi alligevel spørge ind til, hvorvidt det vil være nemt eller bøvlet at søge optagelse elektronisk, og hvad der kan gøres for at sikre, at alle får søgt ind på netop deres drømmeuddannelse, uden at de bliver stoppet af en besværlig digital proces. Bare én studerende, der forhindres i at søge ind på sin drømmeuddannelse på grund af den her digitalisering, er én studerende for mange. For vi Konservative sætter mennesket før systemet.

Det er også helt afgørende, at systemerne får den fornødne funktionalitet og brugervenlighed, herunder også tilgængeligheden for handicappede; det skal tænkes ind. Vi har endvidere noteret os, at flere uddannelsesinstitutioner i deres høringssvar fremhæver nødvendigheden af, at systemerne er gennemtestede, før de tages i brug, og det mener vi selvfølgelig også er helt afgørende, for digitaliseringen skal jo gerne lette ansøgningsprocessen for både de studerende og administrationen og ikke forsinke den.

Kl. 11:16

Formanden :

Tak til ordføreren. Så er det ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser.

Kl. 11:16

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Tak for det, og tak for en god debat og for nogle gode indlæg. Digitalisering og selvbetjening er jo i stigende grad noget, der vil blive en del af alle borgeres hverdag, og gennem en digitalisering af optagelsesprocessen vil der kunne spares rigtig mange penge både i det offentlige og ude på de enkelte uddannelsesinstitutioner. Og danskerne *er* klar til det. Især de studerende, som er vokset op med brugen af it, er klar til at tage den digitale brug af optagelsen til de videregående uddannelser til sig. Det kan man forvisse sig om, ved at man bare kan se, at det altså er mere end halvdelen af dem, der bruger de muligheder, der er for det, i dag. Der er mange fordele ved det

Den enkelte ansøger kan være sikker på, at den ansøgning, som man har udfyldt og sendt elektronisk til en bestemt uddannelsesinstitution, også kommer frem til den uddannelsesinstitution, som man ønsker at blive optaget på, og sagsbehandlingen ude på de enkelte uddannelsesinstitutioner vil hermed også blive af en højere kvalitet, da medarbejderne ikke skal bruge ekstra tid på at undersøge de ansøgninger, som mangler et eksamensbevis eller andre bilag.

Optagelsesproceduren vil med forslaget her udvikle sig i samme retning, som det skete med hensyn til SU'en, hvor det i 2009 blev obligatorisk for de uddannelsessøgende at ansøge digitalt om Statens Uddannelsesstøtte. En fuld digitalisering indebærer samtidig, at det kun undtagelsesvis bliver muligt at ansøge på papir. En fuld digitalisering af optagelsesprocessen tjener som et eksempel på, hvordan de

fulde gevinster ved en digitalisering kan hentes hjem, for det er først, når de analoge processer lukkes, at det bliver muligt at udnytte alle aspekter ved digitaliseringen, fordi man så ikke skal køre med dobbeltsystemer.

Men lad mig også her svare på nogle af de vigtige og centrale spørgsmål, som der helt naturligt er blevet stillet om, hvordan man sikrer, at der bliver driftssikkerhed omkring systemet, hvordan vi sikrer handicaptilgængeligheden, og hvordan vi i øvrigt sikrer tilgængeligheden. Og hvis jeg skal starte med det sidste, vil jeg sige, at jeg er fuldstændig enig i, at det i sagens natur skal være muligt for alle at ansøge digitalt, hvis man gennemfører et lovforslag som det her

Men sagen er jo den, at der allerede i dag er computeradgang og internetadgang på alle landets biblioteker, og der har man de muligheder, ligesom det også vil være naturligt, at uddannelsesinstitutionerne giver mulighed for, at man ad den vej kan ansøge og i den forbindelse kan få hjælp til det, og det gælder også med hensyn til studievalg. Og der vil jeg sige at man vel også kan finde en vis tryghed ved at se, at det tilsyneladende lykkes de fleste at ansøge digitalt om deres SU – det har jo i et stykke tid været obligatorisk, at det skete digitalt – der finder folk altså en vej i forhold til at få afleveret deres SU-ansøgning, fordi de har en vis interesse i resultatet af ansøgningen.

Så vil jeg sige, at det jo er UNI-C, der har ansvaret for udviklingen af det her ansøgningssystem, altså optagelse.dk, og at det vil blive testet grundigt inden optagelsen i 2013, hvor vi forventer at kravet om at søge digitalt vil kunne implementeres, og det vil ske i et samarbejde med institutionerne og deres leverandører af de administrative systemer. Der er stor fokus på, at den obligatoriske digitalisering bliver en god løsning, som både tager højde for brugervenligheden, tilgængeligheden og funktionaliteten. Det har siden 2004 været muligt at ansøge digitalt, og der er altså derfor allerede blevet gjort mange erfaringer, som har været med til at skabe det optagelsessystem, som vi har i dag. På baggrund af de erfaringer, der allerede er blevet gjort, mener jeg også, at det system, vi har i dag, vil være i stand til at klare en fuld digitalisering af ansøgningsprocessen allerede fra optagelsen i 2013, men derfor er det også vigtigt, at vi tager lovforslaget nu, sådan at vi har god tid til at arbejde med implementeringen.

Så er der spørgsmålet om handicaptilgængeligheden, og her er der vel to centrale spørgsmål. Det ene handler om, at det lever op til de standarder, der findes på det område, og det andet er det mere specifikke vedrørende NemID'en. Jeg vil sige, at jeg også gerne vil uddybe det under udvalgsbehandlingen i forbindelse med de høringssvar, der er, men jeg kan her sige, at det jo bliver et krav til den uddannelsessøgende, at man har en sikker identifikation i forhold til NemID'en eller lignende, og at det kan foregå digitalt via e-Boks. Det kan man sagtens gøre fra udlandet; de danskere, der er dér, kan nemt bruge NemID til at logge på optagelse.dk.

Hvis man ikke har NemID, kan man alligevel lave en ansøgning, ved at man angiver et selvvalgt og konstrueret cpr-nummer og en emailadresse, og så kan uddannelsesinstitutionen, når den har modtaget en underskrevet side med en sikker identifikation fra den pågældende ansøgers side, trække ansøgningen digitalt, og den metode kan ligeledes anvendes af udenlandske ansøgere. Der er blevet sat et udviklingsarbejde i gang for at få klarhed over, om det bliver en NemID-løsning eller det bliver en løsning med et selvvalgt cpr-nummer, der i de her marginale tilfælde bliver den endelige løsning. Ældre og handicappede ansøgere kan allerede nu anvende optagelse.dk. Dels kan skriftstørrelsen på siden øges, dels har UNI-C testet, at blinde brugere kan anvende optagelse.dk.

Derfor vil jeg sige, også til Liberal Alliances ordfører, fru Mette Bock, at en af de store styrker ved det danske optagelsessystem jo er, at det er fælles for alle institutionerne, at der er ét system, som de studerende kan bruge, nemlig Den Koordinerede Tilmelding, og derfor er det selvfølgelig også afgørende, at vi, når vi digitaliserer, så gør det i fællesskab, og at vi har lovgrundlaget i orden. Derfor er det her altså ikke et ønske om at ville overregulere eller regulere yderligere, men det er snarere et spørgsmål om, at man vil give mulighed for en effektivisering, som også vil give de enkelte uddannelsesinstitutioner nogle store fordele.

Derfor takker jeg for den brede opbakning, der er. Jeg opfordrer til, at eventuelle uklarheder klares i udvalgsbehandlingen, og at vi kan komme videre med implementeringen. Tak for debatten.

K1 11:21

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

19) 1. behandling af lovforslag nr. L 95:

Forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, ligningsloven, personskatteloven og forskellige andre love. (Enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytterbeskatning m.v.).

Af skatteministeren (Thor Möger Pedersen). (Fremsættelse 29.02.2012).

Kl. 11:22

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Mads Rørvig som Venstres ordfører.

Kl. 11:22

(Ordfører)

Mads Rørvig (V):

Tak for det. L 95 handler om at sikre en enklere beskatning af minimumsudlodning fra udloddende investeringsforeninger. Derudover skal lovforslaget bidrage til at sikre samspillet mellem de danske skatteregler og UCITS IV-direktivet. Direktivet har fra 1. juli 2011 givet nye muligheder for at administrere og markedsføre europæiske investeringsforeninger på tværs af landegrænserne i EU.

I Venstre er vi enige i, at beskatningsreglerne for investeringsforeninger skal simplificeres. Investeringsforeninger er nemlig danskernes foretrukne investeringsprodukt og vinder fortsat frem. Siden 1999 er de administrerede midler firedoblet fra 204 milliarder til 1.000 milliarder, og i dag har 813.000 danskere deres opsparing i danske investeringsforeninger.

Forslaget stammer oprindelig fra dengang, da V og K sad i regering, og siden da er der sket nogle ændringer. Forslaget har i sin fremsatte form nogle utilsigtede konsekvenser, der skal rettes op på, før det for alvor gavner investeringsforeningerne. UCITS IV-direktivet har gjort det muligt og administrativt let for danske investeringsforeninger at tilbyde investeringsbeviser til udenlandske investorer. Problemet er, at danske investeringsforeninger ikke kan udnytte muligheden, fordi vores skatteregler spænder ben.

Hvis en svensk investor f.eks. vil købe aktier via en dansk investeringsforening, bliver svenskeren beskattet med 27 pct. af både udbyttet og avancen. Hvis den svenske investor derimod køber aktier direkte på børsen, skal der kun betales skat af udbyttet. Det er derfor klart, at den svenske investor vælger at købe aktier direkte på børsen, da der ikke skal betales dansk skat af en eventuel aktieavance. Alternativt vælger svenskeren at investere via en udenlandsk investeringsforening. Her skal der nemlig kun betales skat til hjemlandet af det egentlige aktieudbytte.

Vi vil derfor anbefale skatteministeren, at udenlandske investorer kun skal betale dansk skat af udbyttet fra danske aktier og ikke af avancen. Det ville nemlig være tilfældet, hvis en udenlandsk investor købte aktierne direkte, altså uden om den danske investeringsforening. Og bare rolig, jeg tror ikke, vi vil miste skatteindtægter, for lige nu vil det næppe give mening for en udenlandsk investor at investere via danske investeringsforeninger. Så ved at tilpasse de danske skatteregler til UCITS IV vil vi få større aktivitet i Danmark og dermed flere skatteindtægter.

Et andet aspekt ved UCITS IV er, at det gøres muligt at samle administrationen hos investeringsforeninger i ét land. Herved kan der også opnås stordriftsfordele. Det vil kunne trække arbejdspladser til Danmark, hvis vi vel at mærke får ændret på de danske skatteregler.

Et lille hovedregnestykke vil gøre det synligt, at det faktisk kan give god mening. Den danske finansielle sektor administrerer fonde for omkring 500 mia. kr. Hvis to tredjedele af de midler bliver taget hjem til administration i Danmark, vil det give yderligere arbejdspladser i Danmark. Det vil f.eks. skabe stordriftsfordele på udvikling, vedligeholdelse og betjening af de avancerede it-systemer, som der kræves til at drive investeringsforeninger. Dette eksempel handler om at trække arbejdspladser hjem til Danmark ved at samle administration i Danmark frem for i et andet land.

Men der er også muligheden for, at Danmark kan blive et attraktivt land for at eksportere investeringsbeviser, f.eks. hvis en tysk investeringsforening vælger at etablere sig i Danmark og herfra sælge investeringsforeninger til tyske investorer. For ud over skattereglerne er Danmark nemlig et attraktivt land at bruge som hovedsæde på grund af lave omkostninger og et transparent marked. Så hvis vi kan tilpasse de danske skatteregler til UCITS IV, kan vi konkurrere med andre europæiske lande om at være hovedsæde for investeringsforeninger. Spørgsmålet er, om vi har råd til *ikke* at ændre på de nævnte regler i det fremsatte lovforslag, efter at UCITS IV-direktivet er trådt i kraft

Så i Venstre vil vi i udvalgsbehandlingen arbejde for, at udenlandske investorer kun skal betale dansk skat af udbyttet på danske aktier. Dermed sikrer vi, at udenlandske investorer ikke fravælger Danmark på grund af en ekstra beskatning. Det burde kunne lade sig gøre, selv om skatteministeren tidligere har nævnt, at dette skulle være i strid med den code of conduct, som vi er underlagt, da Frankrig har en nogenlunde lignende ordning; men det er altså noget, vi vil dykke ned i under udvalgsbehandlingen.

Venstre er overordnet positiv overfor lovforslaget. Det er som nævnt et lovforslag, som vi selv har tegnet skitsen til. Forslaget har, som jeg har nævnt, nogle utilsigtede konsekvenser, som vi håber vi kan få rettet op på i udvalgsarbejdet. Tak.

Kl. 11:27

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Ane Halsboe-Larsen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 11:27

(Ordfører)

Ane Halsboe-Larsen (S):

Tak for det. Som vi lige hørte, betyder det lovforslag, som vi førstebehandler i dag, flere ting, og en af dem er enklere regler for beskatning af investeringsforeninger. Desuden betyder det et bedre samspil med EU-direktivet på området, og det betyder, at vi justerer reglerne for de personer, der har et nettotab ved først at flytte fra Danmark og derefter flytte tilbage til Danmark igen. Det er positive tiltag. Forslaget forenkler beskatningen for investeringsforeninger.

Formålet fra vores side er at sikre, at reglerne er så enkle og administrerbare som muligt. Lovforslaget sikrer en enklere beskatning af minimumsudlodningen for udloddede investeringsforeninger, og det betyder, at hele udlodningen beskattes som aktieindkomst, hvis foreningen er aktiebaseret, og at den beskattes som kapitalindkomst, hvis foreningen er obligationsbaseret. Desuden forenkler lovforslaget opgørelsen af årets minimumsudlodning baseret på en samlet nettoopgørelse af indtægter, udgifter og tab. De enklere regler vil lette administrationen i investeringsinstitutterne og give investorerne bedre mulighed for at gennemskue deres investeringer. Desuden vil ændringerne give en mere konsistent beskatning, hvor investorerne ikke længere kan spekulere i, om afkastet skal beskattes som aktie-indkomst eller kapitalindkomst.

En anden del af lovforslaget, som vi førstebehandler i dag, vedrører fraflytterskat ved tab på aktier og obligationer. I forbindelse med en fysisk persons fraflytning fra Danmark anses en eventuel aktiebeholdning for afstået, og man opgør gevinster og tab på aktier. Der sker en tilsvarende opgørelse, hvis personen ved fraflytning ejer fordringer eller finansielle kontrakter. Den person, der fraflytter Danmark og senere flytter hjem igen, er derfor dårligere stillet, end hvis personen var blevet i Danmark. Det justerer det her forslag, sådan at personen så vidt muligt vil blive stillet lige så godt, som hvis personen hele tiden var blevet i Danmark.

Det her er overordnet set rigtig gode tiltag, særlig regelforenklingen er i Socialdemokraternes øjne en vigtig del, og vi støtter lovforslaget.

Kl. 11:29

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Mads Rørvig.

Kl. 11:29

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Jeg er lidt interesseret i, hvordan Socialdemokraterne forholder sig til den konsekvens, som jeg nævnte, nemlig hvis en svensk investor vælger at investere i en dansk investeringsforening og bliver beskattet med 27 pct. både af aktieudbyttet og af avancen, men hvis man investerer direkte på Børsen, bliver man beskattet anderledes. Er det noget, Socialdemokraterne også er villige til at rette op på i udvalgsbehandlingen?

Kl. 11:30

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:30

Ane Halsboe-Larsen (S):

Vi er overordnet set rigtig positive over for, at vi nu tager de første skridt. Som hr. Mads Rørvig også selv siger, er det noget, som Venstre selv er indstillet på, og som Venstre også selv var med til at arbejde for. Nu sker det endelig, og det er i vores øjne positivt. Hvis der er detaljer, som skal afklares i udvalgsarbejdet, er vi også villige til at indgå i en diskussion om det. Hvis der er mulighed for at gå endnu længere, er det jo noget, vi må se på. Men som lovforslaget ligger nu, er vi rigtig positivt stemt.

Kl. 11:30

Formanden:

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 11:30 Kl. 11:33

Mads Rørvig (V):

Det forstod jeg ikke helt med det konkrete eksempel her. Hvis man kan betragte ændringen her som provenuneutral og inden for EU-retten, er man så villig til at lave den her ændring?

Kl. 11:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:30

Ane Halsboe-Larsen (S):

Først og fremmest er vi bare rigtig glade for, at der nu endelig bliver taget fat på det her. Venstre har jo arbejdet på det, men har ikke gjort det. Det gør vi så nu. De her konkrete forslag må vi tage i udvalgsarbejdet, som ordføreren også selv lagde op til.

Kl. 11:31

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Dennis Flydtkjær som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 11:31

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Det her forslag omhandler jo flere forskellige ting. En af de store ting i det er jo en enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger. De er jo kendetegnet ved, at det ikke er foreningen, der bliver beskattet, men det er investorerne, der løbende bliver beskattet af det overskud, de har på foreningens investeringer.

I dag er det sådan, at den måde, det gøres op på, er ret kompliceret i forhold til det regelsæt, der er. Man skal finde ud af, om indkomsten kommer fra aktieindkomst eller det er en kapitalindkomst, og så skal man ud fra det lave en beregning på det. Baggrunden for, at vi nu vælger at lave det her om, er jo, at man i 2010 har lavet det sådan, at beskatningen er kommet på samme niveau for aktieindkomst og så investeringer i obligationer, som er kapitalindkomst. Det gør jo så, at man kan vælge at lave en mere simpel beskatning af det fremover, hvor man vælger at sige, at de her investeringsforeninger skal gøre op med, om de er en aktiebaseret forening eller de er en obligationsbaseret forening. Ud fra det bliver hele indkomsten så beskattet.

Det er en ændring, som vi i Dansk Folkeparti som udgangspunkt kan støtte fuldt ud. Der er godt nok kommet en lang række af høringssvar. Jeg mener, at de kommenterede høringssvar var på hele 47 sider, så det er en ret kompliceret sag, og der kan være nogle ting, som vi skal have belyst i løbet af udvalgsarbejdet, men i forhold til den principielle holdning, vi skal komme med her ved en første behandling, er vi i hvert fald ovenud positive for den regelændring.

Så er der en masse andre små ændringer i det, bl.a. at man laver en regelforenkling, eller vi kan sige, at man sletter nogle gamle regler. Det er jo rigtig positivt, og det burde vi måske have noget mere fokus på i Folketinget, altså at få fjernet nogle af de regler, som ikke er tidssvarende mere. Bl.a. bliver den regel fjernet, der blev lavet i 1998 med, at man kunne lave en boligopsparingskonto, hvor man så skattefrit bl.a. kunne få renteindtægt osv. Så havde man det til brug i en 10-årig periode. Den ordning er så udløbet, og der er ikke de konti mere, og der giver det selvfølgelig god mening at man nu fjerner den regel.

Det samme kan man sige med hensyn til lov omkring nedslag i skatteansættelse af renteindtægter, som heller ikke bliver brugt mere. Der er det også ovenud positivt, at man nu får ryddet op i nogle af de regler, som ikke bliver brugt mere. Så vi er som udgangspunkt positive over for forslaget.

Formanden:

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Hr. Nadeem Farooq som radikal ordfører.

Kl. 11:33

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak, formand. Med dette lovforslag lægger vi op til en forenkling af beskatningen af udlodningen fra investeringsforeninger. Formålet med dette lovforslag er at sikre, at reglerne er så enkle og så administrerbare som muligt.

Samtidig skal forslaget sikre, at reglerne ikke på samme tid udgør en barriere for foreningernes mulighed for at indrette sig fornuftigt og hensigtsmæssigt på markedet. Det bliver nu fremadrettet lettere for investeringsinstitutterne at administrere reglerne, og investorerne får bedre mulighed for at gennemskue deres investeringer. Desuden vil ændringerne give en mere konsistent og sammenhængende beskatning, hvor investorerne ikke længere kan spekulere i, om afkastet beskattes som aktie- eller kapitalindkomst.

Med disse bemærkninger og på denne baggrund kan Det Radikale Venstre anbefale lovforslaget.

Kl. 11:34

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Så er det hr. Jonas Dahl som SF's ordfører.

Kl. 11:35

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

Tak for det. Formålet med lovforslaget er jo, som flere også har været inde på, at sikre, at reglerne er så enkle og administrerbare som muligt og på samme tid ikke udgør en barriere for foreningernes mulighed for at indrette sig hensigtsmæssigt på markedet.

Ydermere er der også en række tekniske ændringer, som flere ordførere også har været inde på, i forhold til UCITS IV-direktivet – jeg skal ikke kunne sige, om udtalelsen er korrekt – men hovedpointen er jo, at vi med lovforslaget får en enklere beskatning af minimumsudlodningen fra udloddende investeringsforeninger, og overordnet set gør forslaget, at udlodningen beskattes som aktieindkomst, hvis foreningen er aktiebaseret, og som kapitalindkomst, hvis foreningen er obligationsbaseret. Formålet er at sikre, at reglerne er nemme at administrere og samtidig ikke hindrer foreningernes mulighed for at tilpasse sig til markedet.

Desuden indeholder forslaget justeringer af reglerne om fraflytterbeskatning af aktier, fordringer og finansielle kontrakter, så tab ved fraflytning ikke fortabes. Det er overordnet set en større forenkling og giver for mig at se også store forbedringer.

Som Venstres ordfører var inde på, er der nogle spørgsmål, man kan diskutere, men jeg synes, det her er et stort skridt i den rigtige retning, og jeg er på SF's vegne meget glad for, at vi tager det her skridt meget hurtigt og bevæger os i den rigtige retning med det her. Så må vi tage diskussionen om nogle af de udeståender, som Venstres ordfører var inde på. Men jeg mener, det her er en forenkling, og at det er en forbedring, og det håber jeg alle partier vil anerkende.

Kl. 11:36

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Hr. Frank Aaen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 11:36

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Jeg må som udgangspunkt sige, at forenklinger inden for det her område som regel betyder skattelettelser for dem, der ellers skulle betale skat, og vi vil bruge vores tid i udvalgsarbejdet på at blive sikre på, at der ikke med disse såkaldte forenklinger skabes nogle nye muligheder for at undgå at betale skat eller at betale mindre i skat. Venstre har et ønske om at gøre det endnu nemmere at undgå at betale skat, og jeg kan i hvert fald sige, at vi selvfølgelig er imod, hvis det skulle komme igennem i udvalgsarbejdet.

Jeg vil også sige, at når vi nu i dag diskuterer investeringsforeninger, er der noget, der lige er kommet frem forleden dag, og som er meget interessant, nemlig at investeringsforeningerne simpelt hen tørrer kunderne, så det gør ondt, fordi de simpelt hen tager store gebyrer i forbindelse med administrationen af deres selskab, når selskabet køber hos moderselskabet, f.eks. BankInvest hos Danske Bank, og på den måde giver et enormt afkast for banken, som den har helt risikofrit, på bekostning af investorerne i investeringsforeningerne. Det viser sig, at man i nogle tilfælde, hvis man investerer 100.000 kr. i en investeringsforening og betaler de her administrationsgebyrer, på 20 år vil tabe ca. 70.000 kr. uden at få en krone ud af det. Og jeg synes nok, at det, når vi har fat i lovgivningsområdet her, er en god idé også at kigge på det, nemlig om ikke dem, der i virkeligheden kontrollerer de her investeringsforeninger, scorer kassen i en urimelig grad på bekostning af almindelige opsparere, som tror, at de ved at placere pengene i en investeringsforening kan slippe billigt ved at investere, og så kommer de faktisk i virkeligheden uden at vide det til at betale store beløb i gebyrer til en bank.

Så vi vil altså kigge meget kritisk på lovforslaget i udvalgsarbejdet, og vi vil i hvert fald kigge ekstra kritisk, når der kommer ønsker fra Venstre om at lempe reglerne yderligere, for vi ved, hvordan det altid ender, når Venstre har fat i et lovforslag, der har med skat at gøre: Det gavner dem, der har flest penge.

Kl. 11:39

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Ole Birk Olesen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 11:39

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg vil lige indlede med at sige til hr. Frank Aaen, at forenklinger også kan betyde, at der bliver betalt mere i skat. Hvis man ser på dansk skattelovgivnings historie, kan man se, at der har været flere tilfælde, hvor politikere har sagt, at de ville forenkle skattelovgivningen, og dog har vi set et støt stigende skattetryk. Så den sammenhæng, som hr. Frank Aaen nævnte heroppe, er vist ikke helt indlysende.

Men det her forslag handler, som ministeriet skriver, om at forenkle beskatningen af udlodning fra investeringsforeninger. Det lyder jo positivt, og vi er også positivt stemt over for det. Men det forekommer os, at denne forenkling også har nogle utilsigtede konsekvenser. I hvert fald påpeges det i høringssvar, at forslaget vil betyde, at danske investeringsforeninger i praksis ikke vil kunne sælges i udlandet, medmindre der gennemføres en række yderligere justeringer af lovforslaget. Det er én grund til, at man kunne ønske at være imod det her.

En anden ting, som nævnes i høringssvarene, er, at udlodningspligten modificeres, så avancer ikke skal udloddes og skatten dermed udskydes til det tidspunkt, hvor investorer afstår sine beviser. Det bemærkes her, at udlodningen i dag er blevet så stor, at investorerne risikerer løbende at betale skatter af udbytte og dermed stå

med tab på investeringsbeviserne, som i mange tilfælde ikke kan fratrækkes, men kun modregnes efter reglerne for kildeartsbegrænsning, hvilket giver en uønsket asymmetri.

En tredje indvending er, at den her fritagelse for udbyttebeskatning ved tilbagesalg af medarbejderaktier for udenlandske investorer er besværlig og strider imod EU-regler om kapitalens frie bevægelighed, og at den ikke vil kunne modregnes i dobbeltbeskatningsaftaler. Det vil gøre produkterne uinteressante for udenlandske investo-

Der er altså nogle steder her, hvor forenklingen måske går så langt, at den ødelægger nogle muligheder, som vi egentlig gerne vil have. Så vi vil gå ind i udvalgsarbejdet med det ønske, at tingene forhåbentlig kan gøres bedre.

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Brian Mikkelsen som konservativ ordfører.

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg ved ikke, om det hører til sjældenhederne, men det her er i hvert fald et af de bedre af forslagene fra skatteministeren. Det er et forslag, som betyder bedre forhold for investeringsforeninger, som jo er med til at generere vækst i det danske samfund, og som er med til at generere, at vi stadig væk har nogle virksomheder, som kan generere nogle arbejdspladser, og på den måde er fødekæden så intakt. Vi kan fra konservativ side støtte forslaget.

Vi er opmærksom på det, som andre ordførere også har været inde på. Jeg synes også, at den danske stat har en interesse i, at udenlandske investorer kan investere i danske investeringsforeninger. Det er kun til gavn for det danske samfund, for hvis de putter kapital ind i danske investeringsforeninger, som investerer i alt muligt, men også i danske aktier og obligationer, så vil det jo netto være til gavn for det danske samfund. Vi kan se af høringssvarene, at der er nogle problemer med det. Det kan der være nogle rigtig gode juridiske grunde til, men det synes jeg at man må dyrke under udvalgsbehandlingen. For det, der er til gavn for det danske samfund, er jo investeringer og kapital og finansiering.

Men som sagt kan Det Konservative Folkeparti støtte forslaget, som vi synes er udmærket.

Kl. 11:42

Formanden ·

Tak til ordføreren. Skatteministeren.

Kl. 11:42

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak, formand. Først og fremmest tak for en konstruktiv første behandling og en positiv modtagelse af forslaget. Jeg kan også fornemme, at der er god grobund for en konstruktiv udvalgsbehandling.

Med det her forslag, som regeringen har fremsat, opnår vi to væsentlige ting. Vi får et mere enkelt regelsæt, og samtidig sikrer vi et bedre samspil mellem skattereglerne og UCITS IV-direktivet.

Med hensyn til det første, altså en forenkling af reglerne, bliver det nu lettere for investeringsinstitutterne at administrere reglerne, og investorerne får bedre mulighed for at gennemskue deres investeringer. Desuden vil ændringerne give en mere konsistent og ensartet beskatning af afkastet fra investeringsbeviser, så investorerne hverken kan eller skal spekulere i, om afkastet beskattes som aktie- eller kapitalindkomst. Nu bliver beskatningen den samme, uanset om afkastet opnås i form af den årlige minimumsindkomst eller ved salg af beviset.

Med hensyn til det andet formål, samspillet med UCITS IV-direktivet, indebærer forslaget, at skattereglerne nu ikke udgør en barriere i forhold til master-feeder-strukturer. Det betyder, at skattereglerne ikke stiller sig i vejen for, at institutterne investerer via et andet institut. Desuden vil udenlandske institutter få lettere ved at kvalificere sig som minimumsbeskattet institut. Det vil stille de udenlandske institutter bedre i forhold til markedsføring af deres produkter over for danske investorer.

Jeg er opmærksom på, at den finansielle branche efterlyser endnu flere ændringer. Det har flere ordførere også været inde på. Jeg vil sådan helt overordnet sige, at jeg er meget tilfreds med, at vi er nået så langt, som vi er. Det er min klare opfattelse, at vi er nået i mål i forhold til at gøre det lettere at markedsføre investeringsprodukterne på tværs af grænserne. Jeg vil også godt understrege, at vi har lyttet, og det synes jeg også lovforslaget vidner om. I lovforslaget indgår jo, som jeg har nævnt, bl.a. en ændring af skattereglerne vedrørende indeholdelse af udbytteskatten, så skattereglerne ikke er en barriere i forhold til at etablere master-feeder-strukturer.

Som flere ordførere har været inde på, ønsker branchen, at udbytteskatten lempes, så der ikke skal indeholdes kildeskat i forhold til udenlandske investorer på grundlag af hele minimumsindkomsten. Problemet her er bare, at det vil give en mere lempelig beskatning for udenlandske end for danske investorer, og der kan vi altså ikke udelukke, at en sådan lempelse for kun udenlandske investorer vil være i potentiel konflikt med code of conduct. Når det er sagt, vil jeg ikke på forhånd udelukke, at der er mulighed for at nå endnu længere. Men det er klart, at der skal være balance i tingene, og jeg mener ikke, at Folketinget kan være interesseret i, at Danmark skal konkurrere fuldt ud med f.eks. et land som Luxembourg i de her henseender.

Jeg vil også give Dansk Folkepartis ordfører ret i, at det er et komplekst lovområde, og det bærer høringssvarene naturligvis også præg af. Derfor tror jeg, at det er fornuftigt med en grundig udvalgsbehandling, og det er også det budskab, jeg fornemmer bredt i Folketinget, nemlig at man er indstillet på en god og konstruktiv udvalgsbehandling, hvor vi kommer i dybden med spørgsmålet. Så det ser jeg frem til. Tak igen for en god behandling.

Kl. 11:46

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Mads Rørvig.

Kl. 11:46

$\pmb{\text{Mads Rørvig}} \ (V):$

Tak for det, og tak for tilsagnet fra skatteministeren om at arbejde godt og konstruktivt videre med det her. I forbindelse med, om det er i strid med code of conduct eller ej at indføre en lempeligere udbyttebeskatning for udenlandsk investor, kan ministeren så ikke se, at det er det, de gør i Frankrig? Og vurderer ministeren, at Frankrig dermed bryder reglerne for code of conduct?

Kl. 11:47

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:47

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Der er en betydelig risiko for, at det at stille udenlandske investorer bedre i skattemæssig henseende end danske investorer vil være i strid med code of conduct. Det er korrekt, at vi fra Skatteministeriets side ikke har sagt entydigt, om det er tilfældet, men det vil vi jo så også kunne diskutere nærmere under udvalgsbehandlingen. Det er også det, som jeg tidligere forstod på ordføreren at vi kan se frem til.

Kl. 11:47

Formanden:

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Tak til ministeren. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Vi har ikke så mange minutter tilbage før pausen, men det er jo de samme deltagere, så vi starter på det næste punkt på dagsordenen.

Det næste punkt på dagsordenen er:

20) 1. behandling af lovforslag nr. L 109:

Forslag til lov om midlertidig nedsættelse af straffen for overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen vedrørende midler på udenlandske konti m.v.

Af skatteministeren (Thor Möger Pedersen). (Fremsættelse 14.03.2012).

Kl. 11:48

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Mads Rørvig som Venstres ordfører.

Kl. 11:48

(Ordfører)

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Det lovforslag, vi behandler nu, handler om midlertidig strafnedsættelse for at have undladt at oplyse om udenlandsk indkomst. Ordningen giver en nedsat straf i forhold til den straf, der ville have været tale om efter de almindelige regler. Uanset sagens størrelse bliver der ikke tale om fængsel.

Ordningen går ud på, at man kan melde sig frivilligt i en periode fra den 1. juli 2012 til den 30. juni 2013. Man skal lægge kortene på bordet og samarbejde med SKAT om at fremskaffe alle oplysninger, og man skal betale alle skyldige skatter og afgifter inden for en kort frist, efter at kravet er gjort op. Strafnedsættelsesordningen er åben for personer og selskaber, der har midler i andre lande, som SKAT ikke hidtil har kunnet få bankoplysninger fra. Kontohaverne, der er udtaget til kontrol i money transfer-projektet, er dermed afskåret fra at anvende ordningen. Money transfer-projektet giver adgang til oplysninger om bankoverførsler fra en række lande, hvoraf en del traditionelt har været brugt til skattely.

Venstre er en del af den forligskreds, som lavede aftalen om en sådan amnestiordning, og vi støtter selvfølgelig lovforslaget, ud fra at det kan sikre, at midler, som skulle have været beskattet i Danmark, også bliver beskattet. Vi er positive over for, at den slags forhold bliver bragt i orden ad frivillighedens vej. Sker det ikke, findes der allerede i skattelovgivningen en særdeles høj strafferamme for skatteunddragelse. Det er dog i alles interesse, at den her slags sager kan afsluttes uden domstolens indblanding, da det betyder, at SKAT kan bruge ressourcerne andre steder.

Det er dog værd at huske på, at L 109 ikke betyder 100 pct. sanktionsfrihed. Der vil fortsat skulle betales en bøde på op til 60 pct. af det skyldige beløb, hvilket trods alt også er en hård sanktion. Og det skal bemærkes, at ordningen kun gælder for beløb på over 100.000

kr., eftersom der i forvejen er straffrihed for selvanmeldere, hvor det skyldige beløb er under 100.000 kr.

SKAT har i dag væsentlig bedre muligheder for at indhente oplysninger fra udenlandske bankkonti, end det var tilfældet for blot få år siden. Det betyder, at det bliver stadig mere risikofyldt at skjule penge i udlandet. Frit lejde-ordninger har haft stor effekt i andre lande og har også været brugt inden for andre områder inden for skattelovgivningen, f.eks. i forhold til beskatning af bolig i udlandet.

Venstre håber, at loven via frivillighedens vej vil forbedre SKATs inddrivelse, sådan at SKAT kan koncentrere kræfterne om de personer og virksomheder, der ikke ad frivillighedens vej ønsker at få bragt tingene i orden. Derfor er Venstre positiv over for lovforslaget og agter at stemme for.

Kl. 11:51

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Fru Anne Halsboe-Larsen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 11:51

(Ordfører)

Ane Halsboe-Larsen (S):

Tak. I Socialdemokratiet deler vi ministerens modstand mod de alt for mange danskere, der snyder på vægten i de her sager. Det koster statskassen dyrt, og det skal stoppes.

Vi har tidligere givet udtryk for skepsis i forhold til at løse problemet ved at give midlertidig nedsættelse af straffen, men vi støtter lovforslaget, der er fremsat af regeringen, og vi accepterer, at der er flertal for det.

Vi er glade for, at Skatteministeriet samtidig gør det sværere at snyde ved at indgå aftaler med flere og flere skattelylande om udveksling af oplysninger. Det betyder, at risikoen for at blive afsløret i skattefusk vokser, og det er den helt rigtige vej at gå.

Vi er også glade for, at forslaget ikke fritager skattesnydere for straf, men holder fast i, at der skal kunne uddeles store bøder som konsekvens

Socialdemokraterne støtter forslaget.

Kl. 11:52

Formanden:

Der ser ud til at være to med korte bemærkninger. Hr. Mads Rørvig. Kl. 11:52

Mads Rørvig (V):

Ordføreren sagde, at man accepterer, at der er et flertal, der støtter forslaget. Og det er jo en meget god idé, at man herinde accepterer, at der er 90 mandater for noget, det kan jeg kun have respekt for. Jeg forstod det også sådan, at man støtter lovforslaget, men det gjorde man jo ikke, dengang man lavede aftalen om sådan en amnestiordning. Hvad er det, der er sket i mellemtiden, der gør, at man har ændret holdning til spørgsmålet om en ordning om midlertidig strafnedsættelse?

Kl. 11:52

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:52

Ane Halsboe-Larsen (S):

Tak. Vi støtter, som jeg sagde, forslaget fra regeringen. Der er et flertal for det, der er et flertal i regeringen, og vi er en del af regeringen, vi støtter derfor lovforslaget.

Kl. 11:52

Formanden:

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 11:52

Mads Rørvig (V):

Det var sådan set også det, jeg konkluderede før, nemlig at jeg går ud fra, at det støtter man, men hvad er det, der er sket fra, at man ikke støttede forslaget før valget, til, at man nu efter valget støtter forslaget? Hvad er det præcis, der er sket, siden man har ændret holdning?

Kl. 11:53

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:53

Ane Halsboe-Larsen (S):

Det var også det, der blev spurgt om før. Jeg kan svare igen, at der er et flertal for lovforslaget. Det accepterer vi, og derfor støtter vi forslaget, der er fremsat af regeringen. Vi er samtidig rigtig positive over for, at der er en række andre initiativer i gang, der gør, at vi puster de her skattefuskere i nakken, at vi gør det meget sværere at snyde, at skatteministeren går foran i forhold til at slå hårdt ned på det og lave aftaler med skattelylande, og at det, vi vedtager i dag, stadig betyder, at der er en konsekvens ved at snyde.

Kl. 11:53

Formanden:

Fru Gitte Lillelund Bech for en kort bemærkning.

Kl. 11:53

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg er da superglad for, at den socialdemokratiske ordfører er glad for det arbejde, som skatteministeren laver ved at lave aftaler med skattelylande. Det er sådan set noget, der er pågået meget længe. Det pågik også under den tidligere regering. Det ville ordføreren også have opdaget, hvis vedkommende havde deltaget i Skatteudvalgets besøg i OECD, hvor vi havde en stor diskussion om lige præcis det her.

Tilbage til mit spørgsmål, for jeg skal bare lige for at følge op på hr. Mads Rørvig have helt præciseret: Det er altså, fordi Socialdemokraterne nu er i regering, at man går ind for det, men i princippet, hvis Socialdemokraterne ikke var i regering, ville man være imod en midlertidig strafnedsættelse, er det korrekt forstået?

Kl. 11:54

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:54

Ane Halsboe-Larsen (S):

Vi går ind for at straffe de folk, der snyder vores statskasse ved at sende store beløb i skattely. Det gjorde vi før valget, og det gør vi også efter valget. Det er også det, jeg siger i min ordførertale. Samtidig anerkender vi og accepterer vi, at der er et flertal for det her lovforslag, og vi støtter det, der er fremsat af regeringen. Jeg vil også gerne sige, at der ingenting er i det, jeg har sagt, der er en påstand om, at den tidligere regering ikke gjorde det samme store stykke arbejde for at komme det her til livs. Jeg glæder mig bare over, at vores skatteminister har et enormt engagement i forhold til at komme det her til livs, og det er jeg positiv over for.

Kl. 11:55

Formanden :

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 11:55

Gitte Lillelund Bech (V):

Hvis Socialdemokraterne ikke var i regering, ville man så være for en midlertidig strafnedsættelse – ja eller nej?

Kl. 11:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:55

Ane Halsboe-Larsen (S):

Socialdemokraterne er i regering, og vi støtter det forslag, der er fremsat af regeringen.

Kl. 11:55

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Dennis Flydtkjær – den sidste, vi når før pausen – som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 11:55

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Lovforslaget er en udmøntning af en aftale fra maj 2010 mellem Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre, Enhedslisten og Liberal Alliance, så det er jo en aftale, der er bred opbakning til.

Aftalen, som er blevet til det her lovforslag, handler jo om en midlertidig strafnedsættelse for udeholdt udenlandsk indkomst. Fordi det er et forlig, som Dansk Folkeparti er med i, kan vi – ikke overraskende – støtte det her forslag. Men det kan undre, at Socialdemokratiet, der som det eneste parti ikke er med i aftalen, i dag siger, at man godt kan støtte forslaget af den ene grund, at resten af Folketinget kan støtte det. Jeg ved ikke, hvornår det er blevet et godt argument herinde at sige: Hvis der er et flertal, må vi jo hellere bare følge flokken. Jeg går ud fra, at når folk støtter et forslag, så gør de det, fordi de har en selvstændig mening og har en holdning til, i hvilken retning de gerne vil gå, men nu er argumentet altså blevet, at man støtter et forslag, fordi alle andre støtter det.

For at man kan få den her strafnedsættelse, kræver det, at man frivilligt melder sig og lægger alle kortene på bordet og generelt samarbejder med SKAT. Gør man det, får man lavere straf end normalt, og man er garanteret, at man ikke får en fængselsstraf. I forvejen gives der jo en strafnedsættelse til skattepligtige, der selv melder sig for skatteunddragelse, men forskellen er jo, at man i dag f.eks. ikke er garanteret, at man ikke får en fængselsstraf eller at man kan undgå offentlig omtale. Der er det, vi gør nu, jo positivt, fordi det skaber en mere attraktiv motivation for dem, der har snydt, til nu selv at komme og melde sig og måske på den måde få rent mel i posen

Så det er et forslag, vi i Dansk Folkeparti kan støtte fuldt ud.

Kl. 11:57

Formanden:

Jamen så kan vi måske nå en ordfører til. Hr. Nadeem Farooq som radikal ordfører.

Kl. 11:57

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak. Lovforslaget udmønter den aftale, som den tidligere regering sidste år indgik med en række partier, herunder Det Radikale Venstre, om en midlertidig strafnedsættelsesordning for udeholdt udenlandsk indkomst i 2011.

Strafnedsættelsesordningen er åben for personer og selskaber, der har midler på konti i de lande, som SKAT hidtil ikke har kunnet få bankoplysninger fra. Formålet med ordningen er at få skjulte formuer frem i lyset, så værdien af disse kan indgå i den samlede danske husholdning og derved anvendes til værdiskabelse i det danske samfund. Samlet set er der tale om en rigtig god frit lejde-ordning, som Radikale Venstre kan støtte.

K1. 11:58

Formanden:

Tak til ordføreren.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages kl. 13.00.

. Mødet er udsat. (Kl. 11:58).

Kl. 13:00

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Mødet er genoptaget.

Den næste er hr. Jonas Dahl som ordfører for SF.

Kl. 13:00

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

Tak for det.

Forslaget drejer sig om en midlertidig nedsættelse af straffen for overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen i forhold til udenlandske konti. Det har jo det formål, at vi nu, forhåbentlig i hvert fald, får skjulte formuer frem i lyset, så de fremadrettet i stedet for kan bruges til investeringer og vækst i dansk økonomi. Det gør man så konkret ved at lave en strafnedsættelse for personer eller selskaber, som har midler i lande, hvor SKAT ikke tidligere har haft mulighed for at få indsigt i deres konti, hvis de melder sig frivilligt og med åbne kort indvilger i at samarbejde med SKAT og efterfølgende betale alle de skyldige afgifter og skatter inden for en relativt kort periode. Den frivillige periode lægges op til at være fra den 1. juli 2012 til den 30. juni 2013.

Det er jo klart, at vi nu forhåbentlig får nogle flere på banen, men omvendt må vi også konstatere, at hvis ikke man medvirker nu, skal der selvfølgelig også være nogle konsekvenser ved det. Men ordningen giver netop en nedsat straf i forhold til den, man ellers ville få ved gældende regler, hvis man vælger at indgå den her frivillige aftale

Jeg synes, det er en god aftale. Jeg synes, det er flot, at vi nu tager det her skridt, og jeg har sådan set også en forhåbning om, at vi måske med det her så at sige kan få fingrene i nogle af de penge, som desværre i årevis er undgået skattefar.

Kl. 13:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Ole Birk Olesen fra Liberal Alliance.

Kl. 13:02

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Liberal Alliance støtter forslaget om strafnedsættelse for folk, der melder sig selv. Man kan jo anskue det som det, man på moderne dansk kalder en win-win-situation: Staten får de penge, som staten mener at have til gode, og nogle folk, der er kommet til at lægge nogle penge i nogle udenlandske konti, så de ikke skulle betale skat af dem i Danmark, får mulighed for at indbetale dem og så slippe for at komme i fængsel. Så det er sådan set godt for alle parter, og derfor støtter vi det.

Kl. 13:02 Kl. 13:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Brian Mikkelsen som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:02

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Det Konservative Folkeparti støtter forslaget. Vi synes, det er et relevant og et godt forslag. Alle kan få noget ud af forslaget her, ved at man går til bekendelse, kan lave en aftale med myndighederne, så vi får flere penge i statskassen, relevante penge. Virksomheder og privatpersoner får mulighed for at komme ud af et moralsk dilemma, så det synes vi er et godt forslag.

Kl. 13:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Skatteministeren.

Kl. 13:03

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak, formand,

Jamen tak for en god og positiv behandling. Det er jo en bred aftale, der danner grund for lovforslaget. Formålet med ordningen er at få skjulte formuer frem i lyset, så værdien af formuerne kan indgå i fælleskassen og dermed kan anvendes til investeringer i vækst i det danske samfund. Derfor vil jeg godt takke for den brede tilslutning, som lovforslaget har mødt.

Lovforslaget giver mulighed for strafnedsættelse ved selvanmeldelse, sådan at straffen uanset unddragelsens størrelse bliver en bøde på højst 60 pct. af unddragelsen og sagen kan afsluttes diskret uden domstolenes medvirken. Muligheden vil være åben fra den 1. juli 2012 til den 30. juni 2013, og ordningen er altså, og det er vigtigt at understrege, midlertidig.

Ordningen er begrænset til indeståender på udenlandske konti i lande, hvor der pr. 1. januar 2008 ikke eksisterede en aftale med Danmark om udveksling af bankoplysninger. De skatteydere, som er udsøgt til kontrol i Money Transfer-projektet, som flere af ordførerne har været inde på, kan ikke anvende ordningen, da de vil være blevet kontaktet af SKAT, inden ordningen træder i kraft.

Det er vanskeligt at sige noget om, hvor mange der kan tænkes at anvende ordningen, men vi ønsker, at der kommer fokus på, at der bliver stadig færre skattelylande, og at risikoen for opdagelse bliver stadig større. Så der er god grund til at bruge ordningen, mens tid er.

Jeg ser frem til en god og konstruktiv udvalgsbehandling.

Kl. 13:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning. Hr. Mads Rørvig.

Kl. 13:05

Mads Rørvig (V):

Jeg vil jo godt takke skatteministeren og skatteministerens parti, fordi man gik ind i arbejdet med en midlertidig strafnedsættelse i forrige folketingssamling. Der havde vi jo desværre ikke fornøjelsen af også at have Socialdemokraterne ved bordet. Den nuværende forsvarsminister sagde nemlig:

For os handler det ikke om kroner og øre, men om ret og rimelighed; vi synes ikke, det er rimeligt, at folk, der helt forsætligt har svindlet for store beløb, skal slippe for straf.

Jeg vil høre, om skatteministeren er enig med forsvarsministeren i det her budskab.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Skatteministeren.

Kl. 13:05

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg kan gøre det helt klart, at hele regeringen naturligvis støtter det her forslag, og som jeg kan forstå på den socialdemokratiske ordfører, støtter den socialdemokratiske gruppe også forslaget. Jeg synes, det her er et rimeligt forslag og et fornuftigt forslag. Det synes jeg også fremgik rimelig tydeligt af min opsamling.

Kl. 13:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 13:06

Mads Rørvig (V):

Nu kunne jeg jo forstå på den socialdemokratiske ordfører, at man støtter det her forslag af nød, fordi man kan konstatere, at der er et flertal i Folketinget, der bakker op om det. Men hvis man ikke var i regering, så ville man nok ikke støtte det alligevel. Så jeg vil spørge, hvordan skatteministeren forholder sig til det budskab, som forsvarsministeren er kommet med, netop:

For os handler det ikke om kroner og øre, men om ret og rimelighed. Vi synes ikke, det er rimeligt, at folk, der helt forsætligt har svindlet for store beløb, slipper for straf.

Hvordan forholder skatteministeren sig til forsvarsministerens kritik af det lovforslag, vi behandler nu?

Kl. 13:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 13:06

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg synes, det er vigtigt at understrege – uden at kunne være helt sikker på, hvorfra citatet er hentet – at citatet vist ikke stammer fra forsvarsministeren, mens forsvarsministeren har været forsvarsminister, men fra dengang forsvarsministeren var ordfører for oppositionspartiet Socialdemokratiet før valget.

Derfor vil jeg også bare understrege, at regeringens linje naturligvis er den, at det er et godt lovforslag, der er fremsat. Vi støtter det, og det gælder hele regeringen.

Kl. 13:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Gitte Lillelund Bech for en kort bemærkning.

Kl. 13:07

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg vil bare spørge skatteministeren, om ikke skatteministeren faktisk finder, at også det her lovforslag er ret og rimeligt.

Kl. 13:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 13:07

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jo.

Kl. 13:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Mange tak til skatteministeren.

Da der er ikke flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

21) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 37:

Forslag til folketingsbeslutning om at sikre, at det altid kan betale sig at arbejde.

Af Anders Samuelsen (LA) m.fl. (Fremsættelse 08.02.2012).

Kl. 13:08

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er åbnet. Skatteministeren.

Kl. 13:08

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg vil starte med at takke for beslutningsforslaget om at øge incitamentet til at være i beskæftigelse. Det er helt afgørende vigtigt at understrege, at det bedre skal kunne betale sig at arbejde. Det er regeringens politik at øge arbejdsudbuddet og skabe nye arbejdspladser. Det er en både rimelig, ansvarlig og økonomisk holdbar politik. Vi har i modsætning til den tidligere VK-regering i sinde at fokusere på almindelige mennesker med almindelige lønninger frem for at fokusere på at gøre de rige rigere.

Vi er allerede godt på vej til at gøre det mere attraktivt at være i beskæftigelse. Med finansloven for 2012 vedtog regeringen at indføre en jobpræmie til langtidsledige personer på kontanthjælp; dette er med til at styrke incitamentet for langtidsledige til at komme i beskæftigelse.

Derudover vil omdrejningspunktet i den kommende skattereform netop være at gøre det mere attraktivt at arbejde for almindelige lønmodtagere. Vi vil gøre op med den forhenværende regerings politik, som med forårspakke 2.0 mest fokuserede på de personer, som i forvejen har en kæmpe gevinst ved at være i beskæftigelse. Vi vil fokusere på mennesker med almindelige indkomster, så forskelsbeløbet mellem at være i beskæftigelse og på overførselsindkomst øges.

Selv om det er en af regeringens overordnede målsætninger, at det bedre skal kunne betale sig at arbejde, kan regeringen ikke tilslutte sig beslutningsforslaget. Forslaget er ikke muligt at gennemføre i praksis, og regeringen vil naturligvis ikke acceptere, at socialt udsatte lades i stikken eller fastholdes i fattigdom i årevis.

Kl. 13:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:10

Joachim B. Olsen (LA):

Skatteministeren siger, at man vil øge arbejdsudbuddet, og at det er en målsætning for regeringen. Det er en målsætning, som vi fuldt ud støtter. Desværre er realiteterne jo også, at selv hvis det skulle lykkes for regeringen at øge arbejdsudbuddet så meget, som man har planlagt, så er det ikke nok til at møde de udfordringer, som Danmark står over for.

Ministeren siger også, at han er af den opfattelse, at det skal kunne betale sig at arbejde. Alligevel har regeringen vedtaget at fjerne loftet over kontanthjælp, man har fjernet starthjælp, man har fjernet 225-timers-reglen – alle sammen tiltag, der gør det mindre attraktivt at være i arbejde.

Den første finanslov, som den her regering har vedtaget, øger den strukturelle ledighed med 4.000 personer. Det er jo én ting at have nogle meget flotte ord, men det hænger ikke sammen med det, som man gør i virkeligheden, for alt for mange danskere – 74.000 – får kun 1.000 kr. ud af at være i arbejde, og det har man ikke gjort noget ved.

Kl. 13:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Skatteministeren.

Kl. 13:11

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Regeringen praktiserer netop politisk handling langt ud over ord og floskler, og det er også baggrunden for, at vi insisterer på at øge arbejdsudbuddet gennem reformer. Vi har fremlagt forslag til en reform af førtidspension og fleksjob; vi har bebudet reformer af kontanthjælpen; vi har bebudet en ambitiøs skattereform – alt sammen tiltag, der vil øge arbejdsudbuddet og sikre en solid økonomi for Danmark. Parallelt har regeringen naturligvis også som en vigtig politisk målsætning at sikre bekæmpelse af fattigdommen i Danmark, og det er bl.a. baggrunden for, at vi har afskaffet de fattigdomsskabende ydelser.

Det er så korrekt, som finansministeren også har redegjort for, at det naturligvis har en betydning i forhold til arbejdsudbuddet, og det har regeringen forpligtet sig på at indhente via andre reformer. Så på den måde synes jeg ikke vi springer over, hvor gærdet er lavest.

Kl. 13:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 13:12

Joachim B. Olsen (LA):

Jo, men det er jo et faktum, at den første finanslov, man har vedtaget, gør præcis det modsatte af det, som skatteministeren står og taler for nu. Det er et faktum, at man har vedtaget en finanslov, som mindsker arbejdsudbuddet, som øger den strukturelle ledighed – det kan der ikke være nogen diskussion om. Det er jo meget godt at have nogle flotte ord og tale om fattigdom osv., selv om det er gået op for rigtig mange mennesker, at der med fjernelsen af de ydelser, som øger incitamentet til at komme i arbejde, altså ikke var tale om fattigdom, det var der ikke. Der er derimod tale om, at man har mindsket incitamentet for tusindvis af danskere til at komme i arbejde, og regeringen siger selv, at det fastholder op mod 3.000 på passiv forsørgelse. Det er det, der er virkeligheden. Så man gør præcis det modsatte af, hvad skatteministeren siger.

Kl. 13:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 13:13

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Det er et faktum, at finansloven for 2012 er den rigtige økonomiske politik for Danmark i 2012. Den skaber nye arbejdspladser, således at vi kan få job til de mange arbejdsløse danskere. Det tror jeg er blevet diskuteret her i salen mange gange, og det vil jeg da gerne understrege igen. Samtidig har vi også indført en kontant jobpræmie til langtidsledige på kontanthjælp, og det vil naturligvis også have en positiv effekt i forhold til at øge incitamentet til at tage et arbejde.

Derudover er hele regeringens program ikke gennemført endnu, heldigvis for det da. Vi har travlt, og vi sender også en stor opfordring til hele Folketinget om at deltage i det vigtige arbejde, der ligger foran os. 2012 kommer til at være præget af mange reformer, og jeg håber, at der vil være villighed til bredt i Folketinget at tage ansvar, bl.a. for at gennemføre en skattereform, der skal sikre, at det bedre kan betale sig at arbejde. Det er et helt afgørende instrument, og jeg håber også, at Liberal Alliance vil være med til at sikre, at det bedre kan betale sig at arbejde for lav- og mellemindkomstgrupper.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Anders Samuelsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:14

Kl. 13:14

Anders Samuelsen (LA):

Vi har jo haft en vigtig debat med udgangspunkt i den såkaldte Carinasag. Det fik vores statsminister til at udtale følgende:

Men det er jo en stærk provokation over for de hårdtarbejdende lønmodtagere, der hver dag tager på arbejde.

Det, der var en stærk provokation, var, da det kom frem, hvilket beløb Carina havde til rådighed. Er skatteministeren enig i statsministerens udsagn?

Kl. 13:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 13:15

${\bf Skatteministeren} \ (Thor \ M\"{o}ger \ Pedersen):$

Jeg er enig med statsministeren, og jeg er også enig i, at den omtalte Carina ikke er fattig.

Kl. 13:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 13:15

Anders Samuelsen (LA):

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge, hvorfor regeringen har valgt at sende flere penge til Carina.

Kl. 13:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 13:15

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Regeringen har valgt at føre en ambitiøs politik, der bekæmper fattigdommen og øger arbejdsudbuddet og sikrer, at vi har en ansvarlig økonomisk kurs for Danmark. Og heldigvis har regeringen også bebudet en skattereform, der skal gøre det mere attraktivt at arbejde ved at give et skulderklap til bl.a. lav- og mellemindkomstgrupperne, der er på arbejdsmarkedet. Det håber jeg igen at alle Folketingets partier naturligvis vil deltage konstruktivt i.

Kl. 13:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 13:16

Ole Birk Olesen (LA):

Det må være en mærkelig diskussion at overvære for folk, der måtte lytte til det her. Skatteministeren siger, at han er enig i, at den så meget omtalte Carina ikke er fattig. Så modtager skatteministeren et spørgsmål fra hr. Anders Samuelsen om, hvorfor regeringen så har valgt at sende flere penge til omtalte Carina. Svaret på det spørgsmål til skatteministeren er, at det er, fordi man vil bekæmpe fattigdom. Det er det, som skatteministeren lige har svaret, men skatteministeren har jo lige for lidt siden sagt, at Carina ikke er fattig. Det, som landets skatteminister står og siger oppe fra talerstolen, hænger jo overhovedet ikke sammen for normalt tænkende mennesker. Det kræver et eller andet forklaringsarbejde, som jeg vil anbefale skatteministeren at bruge lejligheden til at gå ind i nu.

Kl. 13:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Skatteministeren.

Kl. 13:17

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg tror, at det er meget tydeligt – også for dem, der følger med – at regeringen har afskaffet de fattigdomsskabende ydelser, fordi vi faktisk ønsker at have en rimelighed i vores alle sammens velfærdssamfund. Samtidig har regeringen ambitioner om, at det bedre skal kunne betale sig at arbejde, og vi ønsker at bruge en skattereform til at sikre, at også lav- og mellemindkomstgrupperne får et skulderklap i en tid, hvor de udviser løntilbageholdenhed, og det synes jeg er en fornuftig og god og sammenhængende politik, som tager de nødvendige hensyn.

Kl. 13:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 13:17

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg er altså lettere rystet over, at man vil stå på en talerstol og sige så meget sludder. Ærlig talt! Der er jo ingen som helst tvivl i den offentlige debat og heller ikke fra regeringens side om, at Carina, som var underlagt kontanthjælpsloftet, ikke var fattig. Alligevel besluttede regeringen, at Carina skulle have flere penge. Og når man som nu her spørger skatteministeren, hvorfor hun skulle det, svarer skatteministeren, at det var, fordi man ville bekæmpe fattigdom. Der er jo ingen sammenhæng i argumentationen overhovedet. Hvorfor skulle omtalte Carina og med hende mange andre danskere på kontanthjælp, som får beløb, der svarer til det, hun får, eller højere beløb, have flere penge, hvis ikke de var fattige? Det er netop kommet frem, at det, så vidt jeg husker, drejer sig om 8.000 personer i Danmark.

Kl. 13:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 13:18

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg har redegjort for baggrunden for, at regeringen har afskaffet de fattigdomsskabende ydelser. Samtidig har jeg også understreget, at regeringen har en interesse i at øge forskellen på dem, der er på overførselsindkomst, og dem, der er i beskæftigelse. Midlet hertil er bl.a. en ambitiøs skattereform, der skal sænke skatten på løn.

Kl. 13:19

Kl. 13:19 Kl. 13:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Gitte Lillelund Bech for en kort bemærkning.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 13:21

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg må nu altså give hr. Ole Birk Olesen ret i, at det er nogle lidt besynderlige svar, vi får fra skatteministeren. For Carina var ikke fattig, Carina får gavn af, at man fjerner kontanthjælpsloftet og i samme lovforslag starthjælpen og 225-timers-reglen, fordi man vil afskaffe de fattigdomsskabende ydelser. Men hun var ikke fattig! Det er da i modstrid med hinanden, må man bare sige. Så jeg er nødt til at stille skatteministeren et spørgsmål, for det, jeg hører skatteministeren tale for, er, at man nu sørger for at fjerne det, som skatteministeren mener var fattigdomsskabende, men som vi andre mener var meget incitamentsgivende i forhold til at gå ud og få sig et job, nemlig kontanthjælpsloftet, starthjælpen og 225-timers-reglen, og så sørger man for, at der er nogle, der får nogle flere penge. Det vil sige, at vi så mindsker uligheden i samfundet. Samtidig vil skatteministeren så lave en skattereform – vi mangler i øvrigt stadig væk at få svar på, hvornår den kommer - og den skattereform skal så gøre, at der bliver forskel igen. Men der står i regeringsgrundlaget, at skattereformen skal være socialt afbalanceret. Kan skatteministeren ikke lige udrede det her med, at man først sætter det op for nogle, så skal man sænke skatten for nogle andre, og så skal det hele alligevel være socialt balanceret?

Kl. 13:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 13:20

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Regeringen har en ambition om at gennemføre en skattereform, der skal være socialt afbalanceret, fuldt finansieret og sænke skatten på løn markant. Jeg har også gjort det klart i den offentlige debat, at det vigtigste for mig i forbindelse med en skattereform er, at den er socialt afbalanceret for dem, der er i beskæftigelse, for en skattereform skal naturligvis ikke løse alverdens problemer, men faktisk have fokus på de hårdtarbejdende lønmodtagere, der får vores samfund til at dreje rundt. Jeg tror bare, det er afgørende, at vi som politikere påtager os det ansvar at sige, at det eneste fornuftige i en krisetid vil være at bruge en skattereform til at give et skulderklap til de mange danskere, der står op hver morgen og får vores samfund til at køre rundt.

Kl. 13:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 13:21

Gitte Lillelund Bech (V):

Det var interessant, for nu begynder vi at kredse os ind på, hvordan regeringsgrundlaget skal forstås. For jeg må forstå skatteministeren sådan, at vi skal lave det socialt afbalanceret for dem, som rent faktisk går på arbejde. Så pyt, skidt med, at skattereformen fører til, at der i hvert fald i henhold til Ginikoefficienterne bliver større ulighed. Jeg vil bare spørge, hvordan det harmonerer med det, som den politiske ordfører for SF, Socialistisk Folkeparti, sagde under åbningsdebatten, som var, at man skulle lave en socialt afbalanceret skattereform, som gjaldt hele Danmark, ikke bare lønmodtagerne, men som gjaldt alle. Det harmonerer ligesom ikke, i hvert fald i min optik, men måske kan skatteministeren udrede det.

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Det er helt korrekt, at man ville kunne lave en skattereform, hvor man tager penge fra en rengøringsassistent og bruger dem på at give mere i SU til den medicinstuderende på lægestudiet og på den måde få en statistisk forbedring i ligheden på den såkaldte Ginikoefficient. Men det ville jo bare ikke være rimeligt i virkelighedens verden, og derfor synes jeg heller ikke, at det relevante mål, når vi snakker en skattereform, er den såkaldte Ginikoefficient. Det, det handler om, er at sikre rimelighed i virkelighedens verden og ikke i statistikkerne, og der mener jeg, at et centralt fokus er – det bør alle Folketingets partier kunne være enige om – at sænke skatten på løn, særlig for lav- og mellemindkomstgrupper, for det er altså hårdtarbejdende lønmodtagere, der får vores samfund til at dreje rundt.

Kl. 13:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 13:22

Torsten Schack Pedersen (V):

I den debat, vi havde under åbningsdebatten i oktober, hvor kritikken mod regeringen af, at den voldsomme stigning på en lang række afgifter jo rammer personer med de laveste indkomster hårdest, med rette blev rejst, var svaret fra SF's politiske ordfører, at det skulle løses gennem en skattereform, for afgifterne vender den tunge ende nedad og rammer folk med de mindste indkomster hårdest. Det skulle løses via en skattereform, men det er altså så kun for dem, der går på arbejde.

Det bliver altså mere og mere vanskeligt at følge tråden i regeringens politik. Man tilpasser argumentationen efter forgodtbefindende; sammenhæng er der ingen af. Altså, man hæver afgifter, der rammer dem med de laveste indkomster hårdest, og så siger man, at en skattereform skal løse det problem, men nej, så skal en skattereform alligevel ikke måles på en Ginikoefficient og være forbeholdt nogle andre.

Det hænger overhovedet ikke sammen, og det hænger heller ikke sammen med, at man bliver ved med at tale om, at regeringen fører en politik, der gør, at det bedre skulle kunne betale sig at arbejde, når den eneste handling, der står tilbage, er, at man giver flere penge til folk på kontanthjælp, mens folk på arbejdsmarkedet skal opleve, at de bliver til grin ved at gå på arbejde.

Kl. 13:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 13:23

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Til det første spørgsmål vedrørende profilen på finansloven for 2012 vil jeg da bare gerne understrege, at den jo udmærker sig ved faktisk at øge ligheden, samtidig med at vi skaber job. Det er altså en stærk økonomisk opskrift og en politik, som regeringen i sagens natur er meget stolt af.

I forhold til spørgsmålet om, hvorvidt vi sikrer, at det bedre kan betale sig at arbejde, har vi fra regeringens side gjort det ganske klart, at det er et væsentligt og centralt element i forbindelse med en skattereform. Den vil vi naturligvis fremlægge i sin helhed og også invitere alle Folketings partier til at drøfte. Og jeg kan kun være glad for, hvis det, jeg i dag kan fornemme, er, at der bredt i Folketinget er

enighed om, at der er brug for en skattereform, der moderniserer vores skattesystem og har fokus på, at dem med lav- og mellemind-komster faktisk skal have et skulderklap i en økonomisk svær tid.

Kl. 13:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 13:24

Torsten Schack Pedersen (V):

Jamen så kunne jeg egentlig godt tænke mig at vide, hvad formålet er med skattereformen, for det, der står i regeringsgrundlaget, er jo i modstrid med sig selv. Der står, at man vil lave en skattereform, der øger arbejdsudbuddet med 7.000 personer og forbedrer den finanspolitiske holdbarhed med 3 mia. kr. De to tal passer ikke sammen, det har finansministeren bekræftet i flere svar til mig.

Statsministeren hælder mest til, at det er de 7.000 ekstra i forbindelse med arbejdsudbuddet, der er målet, og forleden svarede finansministeren hr. Peter Christensen, at det stadig væk er de 3 mia. kr. Nu står skatteministeren så på Folketingets talerstol – og det er vel skatteministeren, der har hovedansvaret for en skattereform – og så vil det da være befriende, hvis skatteministeren i dag kan forklare, hvad der er regeringens ambition. Er det at øge arbejdsudbuddet med 7.000, eller er det at forbedre den finanspolitiske holdbarhed med 3 mia. kr.? For begge tal kan man ikke opfylde på en og samme tid.

Derfor er det helt afgørende at få at vide: Hvad er regeringens ambition? For der er nemlig voldsom forskel på, hvad det er for nogle målsætninger, man vil opnå, hvad omkostningen er, hvilket finansieringsgrundlag vi taler om, og hvor det er mest effektivt at sætte ind. Men det kan skatteministeren jo skabe klarhed over nu ved at fortælle, om det er 7.000 i forbindelse med arbejdsudbuddet eller 3 mia. kr. i den finanspolitiske holdbarhed, der er regeringens mål i en skattereform.

Kl. 13:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 13:26

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Regeringens mål for en skattereform er i forhold til ordførerens komponenter at sikre minimum 7.000 personer i forbindelse med et øget arbejdsudbud og så tæt på 3 mia. kr. – og meget gerne mere – i strukturelle forbedringer. Det synes jeg er temmelig klart.

Derudover har regeringen sagt, at en skattereform skal være fuldt finansieret, og vi har understreget, at den skal være socialt afbalanceret. Jeg har så også tilføjet, at det er helt afgørende, at man i forbindelse med en skattereform sikrer, at det bedre kan betale sig at arbejde, og at den sociale balance for mig handler om rimelighed for dem, der er i beskæftigelse.

Kl. 13:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Mange tak til skatteministeren. Herefter er det Venstres ordfører fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 13:27

(Ordfører)

Gitte Lillelund Bech (V):

I Venstre har vi en meget klar holdning til skat. Det skal nemlig kunne betale sig at arbejde. Derfor er vi faktisk også enige i intentionerne i det fremsatte beslutningsforslag, som lige præcis vil sikre, at det altid godt kan betale sig at arbejde.

Vi mener fra Venstres side, at uanset om det giver meget lidt i økonomisk gevinst, er det faktisk et aktiv at være på arbejdsmarkedet frem for at være på offentlig forsørgelse. Jeg vil i den forbindelse faktisk indskyde, at det viser al lykkeforskning. Det med, at man har et job at stå op til, et job at komme til, og at man så i øvrigt ikke kan tjene mere ved at ligge hjemme på sofaen, er sådan set det, der gør forskellen.

Jeg har noteret mig, når vi i hvert fald i pressen har diskuteret, at det skal kunne betale sig at arbejde, at der har specielt Det Radikale Venstre så sent som i dag været ude med en melding om, at det skal kunne betale sig at arbejde. Vi skal kunne sænke skatten for dem, der går på arbejde, og måske endda skære i det offentlige forbrug for at kunne gøre det.

Jeg har også noteret mig, at skatteministeren her så sent som for 2 minutter siden på talerstolen gjorde meget ud af, at regeringen mener, at det skal kunne betale sig at gå på arbejde, og derfor skal vi have en skattereform.

Jeg må altså bare konstatere, at regeringen siger et og gør noget andet. Den røde regering har, som vi også var inde på i debatten lige før, gennemført ændringer i kontanthjælpssystemet. Det skete før jul, ved at regeringen sammen med sit støtteparti fjernede kontanthjælpsloftet, starthjælpen og 225-timers-reglen.

Jeg har et svar, som klart tilkendegiver, at lige præcis det at fjerne kontanthjælpsloftet, starthjælpen og 225-timers-reglen betyder, at man sender 2-3.000 mennesker ud af arbejdsmarkedet. Regeringen har sådan set med sin lovgivning før jul skabt, at der er 2-3.000 mennesker, for hvem det netop *ikke* kan betale sig at gå på arbejde. Ud over at det for dem ikke kan betale sig at gå på arbejde, koster det sådan set statskassen 800 mio. kr. at sende dem ud af arbejdsmarkedet. Det kan godt være, skatteministeren bryster sig af, at det her var en fantastisk finanslov, og at man ville sørge for at passe på Danmarks økonomi. Jeg synes nu, at det er helt forkert at anvende 800 mio. kr. på den måde.

Regeringen gør et, og siger noget andet; siger et, og gør noget andet, og jeg har faktisk meget svært ved at tro på, at regeringen rent faktisk mener, at det skal kunne betale sig at arbejde.

Hvis regeringen – jeg vil ikke sige skatteministeren, nu siger jeg regeringen, og jeg ved godt, at skatteministeren står og siger mig heroppe, men skatteministeren taler jo på hele regeringens vegne – vil stå ved sine ord og rent faktisk gøre sine ord til handling, bør han komme med en fuldt finansieret skattereform, der sikrer, at det kan betale sig at gå på arbejde – sådan en vil vi gerne se. Vi har spurgt gentagne gange, hvornår udspillet kommer, og vi har ikke fået svar. Så jeg har sådan set et håb om, at om ikke andet så kan regeringspartiernes ordførere i dag måske løfte sløret for tidsplanen for, hvornår vi så kan se, at regeringen faktisk også gør det, den siger at den vil gøre. Det tror jeg at både Liberal Alliance, som har fremsat forslaget, og så også mit og de øvrige partier i Folketinget er noget interesseret i at vide.

Vi er i Venstre meget optaget af holdbare løsninger, og vi er også meget optaget af, at finansieringen skal være på plads. Jeg vil sige, at selv om vi er meget, meget positivt stemt for beslutningsforslaget, er vi ikke sikre på, at finansieringen, som alene er nævnt som værende en reduktion i det offentlige forbrug, er nok til at gøre det.

Derfor må jeg også sige, at vi desværre ikke, som forslaget ligger nu, kan stemme for forslaget. Men vi synes faktisk, at man skal arbejde videre med forslaget i Skatteudvalget, for det kunne jo tænkes, at man kunne lave en beretning og om ikke andet så opfordre regeringen til, at nu må den komme på banen og vise, at den faktisk vil gøre noget, og at det ikke bare skal være tom snak, at det skal kunne betale sig at gå på arbejde. Tak.

Kl. 13:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 13:30 Kl. 13:33

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen det er da glædeligt, at Venstre, det måske kommende statsministerparti, tager så godt imod den her dagsorden og synes, at det er et vigtigt problem, som der skal gøres noget ved. Men det er jo ærgerligt, at Venstre ikke er villig til at bide til bolle på, at der også skal skaffes nogle penge til det. Man kan sige, at det er sådan lidt let og populistisk at stå på en talerstol og sige, at man er lutter øre og glad for forslaget og alt muligt, men at man bare ikke er villig til at gøre det, der skal til, fordi man måske er bange for at støde nogle vælgergrupper fra sig på en politik, der handler om, at man stort set ikke vil lave noget andet i det her samfund.

Så kan vi ikke lige få Venstre til at lægge sig i selen for, at der faktisk bliver ført en liberal politik i Danmark i stedet for bare den uforpligtende sniksnak?

Kl. 13:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:31

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg er ret sikker på, at hr. Ole Birk Olesen også har læst aviser i dag og har set, at i forbindelse med hele diskussionen om, hvorvidt man skal finansiere dele af en skattereform ved f.eks. en reduktion i det offentlige forbrug, har Venstres skatteordfører også været på banen og sagt, at det er vi meget villige til at se på.

Til det helt konkrete forslag, der ligger her på bordet, og som Liberal Alliance har fremsat, vil jeg sige, at forslaget er for ukonkret til, at vi kan sige, at vi bare stemmer ja.

Det andet, jeg vil sige, og som jeg også var inde på i indledningen til min ordførertale, er, at vi sådan set mener, at det ikke behøver være en minimumsgrænse på 2.000 kr., som er det, der gør, at det faktisk kan betale sig at gå på arbejde. Bare det med, at der er 1, 2 eller 5 kr. mere, mener vi sådan set kan gøre en forskel, og derfor er min opfordring, at vi arbejder videre med forslaget i Skatteudvalget.

Men der er jo også kutyme for, at man fra talerstolen taler lidt klart om, hvad man præcis ville have gjort, hvis man skulle have trykket på knappen nu, og jeg kan i hvert fald sige, at fra Venstres side vil vi gerne arbejde videre med forslaget, men vi er ikke klar til at stemme ja til forslaget, som det foreligger.

Kl. 13:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 13:32

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen hvornår har Venstre egentlig tænkt sig at putte noget kød på de forslag, som man synes er gode? Altså, hvornår kommer der noget fra Venstre, hvor vi så kan få det at vide, og hvor i øvrigt også Venstre deltager i den kamp, som vi fra Liberal Alliance fører for, at man faktisk godt kan forestille sig, at der er nogle udgifter, vi ikke skal have i den offentlige sektor, så danskerne til gengæld kan komme til at betale mindre i skat? Hvornår har Venstre tænkt sig at melde sig ind i den der kamp i stedet for bare at bruge al sin tid på at kritisere de, og det er jeg enig i, tåbelige ting, der kommer fra regeringen?

Det skal jo også sættes en positiv dagsorden til fordel for nogle liberale reformer. Er det sådan noget, man har tænkt sig at melde ud en uge før valget, så vi ikke kan nå at diskutere det ordentligt? Hvornår kommer det?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:33

Gitte Lillelund Bech (V):

Altså, hvis det, som hr. Ole Birk Olesen fisker efter, er, om Venstre lægger en fuldt finansieret skattereform på bordet, før vi overhovedet har set noget som helst fra regeringen, så er svaret nej. Det er sådan set regeringen, der har serveretten, og som jeg var inde på i min ordførertale, synes jeg måske, det er lidt pauvert, at regeringen gang på gang siger, at vi skal lette skatten på arbejde, og at det er meget, meget vigtigt, at der kommer en skattereform, og at den skal være for hårdtarbejdende lavindkomstgrupper og mellemindkomstgrupper, som står op og smører madpakker og tager tidligt af sted. Det lyder næsten ligesom Nyrup, der sagde det der med moderen på cykel, der tager sted klokken halv syv om morgenen for at aflevere barnet i daginstitutionen. Det var i hvert fald det, jeg tænkte, da jeg læste skatteministerens kronik.

Men det er bare for at sige, at jeg sådan set synes, vi mangler at se nogle udspil fra regeringen. Jeg forventer, at regeringen er sig sit ansvar bevidst som regering og kommer med et udspil til en fuldt finansieret skattereform, men jeg tror bare ikke, at regeringen er enig med sig selv om, hvad det er, der skal gøres. Vi har sådan set tænkt os i hvert fald at vente med at komme med og kommentere på nogen som helst udspil, før vi har set, hvad regeringen vil. Men som jeg også har tilkendegivet i dag, er vi villige til at se på, hvad man kan gøre med det offentlige forbrug.

Kl. 13:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Anders Samuelsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:34

Anders Samuelsen (LA):

Jamen jeg vil godt sige tak for den principielle støtte, som dog var betinget, og jeg må sige, at jeg er enig i, at vi trænger til at se noget til regeringens finansieringsforslag til en skattereform, men jeg køber simpelt hen ikke den med, at et så stort parti som Venstre, som i princippet kunne være tilbage om 1 måned og have statsministerpositionen, hvis regeringen faldt, siger: Nej, vi har ikke noget selv, vi venter på de andre.

Liberal Alliance er altså et lille parti med 5 pct. opbakning, og vi har en fuldt finansieret plan, vi har oven i købet ladet DREAM-gruppen, altså den uafhængige forskningsgruppe, regne den igennem. Og den er kommet frem til et resultat, der viser, at vi netto kan skabe 210.000 nye arbejdspladser med det her, inklusive 40.000 færre i den offentlige sektor.

Kan jeg få ordførerens indstilling til det med at skaffe 15 mio. kr. ekstra ved øget udlicitering og 20 mia. kr. ekstra ved 40.000 færre offentligt ansatte? Er man med på den eller på at skaffe penge ved at justere i stigningsgraden i de offentlige overførsler, altså, så købekraften fastholdes, men så heller ikke mere? Er det tre helt konkrete forslag, som man kan bide til bolle på?

Kl. 13:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:35

Gitte Lillelund Bech (V):

Det kan jeg simpelt hen ikke på nuværende tidspunkt, vil jeg sige til hr. Anders Samuelsen.

Kl. 13:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 13:36

Anders Samuelsen (LA):

Kan jeg få en forklaring på, hvorfor man ikke kan det? Venstre har siddet i regering i 10 år og har haft hele apparatet til rådighed. Man har haft 10 år, hvor vi kan sige, at det samlede skattetryk, hvis man er positiv over for regeringen, muligvis er sænket med 0,3 pct, altså, hvis man er vildt positiv, er det 0,3 pct. 0,6 pct., er der nogen, der vil hævde, hvis man ikke inkluderer gæld osv., men jeg vil altså gætte på, at 0,3 pct. er det rigtige bud. Hvad har man brugt de 10 år på?

Altså, et lille parti, som for 2 år siden havde en opbakning på 0,0 pct., er i stand til at komme med et finansieringsforslag, få tingene gennemarbejdet, lægge det åbent frem og forholde sig til det, og så har vi et stort parti, som nu er oppe på over 30 pct. opbakning i meningsmålingerne, og som ikke vil noget, ikke vil vise noget, men bare vil læne sig tilbage.

Jeg er altså enig i kritikken af regeringen, men det friholder jo ikke en selv fra ansvaret for at komme med nogle konkrete løsningsforslag, som vælgerne kan forholde sig til.

Kl. 13:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:36

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg tror faktisk, at alle vælgerne, hvis de kigger på, hvad de har tilbage efter skat, faktisk kan se, at der er en væsentlig forskel på, hvad man havde tilbage efter skat før 2001, og hvad man havde tilbage efter skat, efter at VK-regeringen kom til i 2001. For vi har rent faktisk gennemført tre fuldt finansierede skattereformer, som sænkede skatten på arbejde, netop fordi det er det, der skal til. Derfor synes vi sådan set at vi mangler at se et udspil fra regeringens side.

Jeg synes, det er ærgerligt, jeg synes, det er at stikke folk blår i øjnene, når vi har en skatteminister, der så sent som for, hvad er det? 7 minutter siden stod her på talerstolen og talte om, hvor vigtigt det var, at man sænkede skatten på arbejde, for det var sådan, at vi skulle sørge for, at det kunne betale sig at arbejde, når der samtidig den 21. december 2011 så var et flertal, det var regeringen med deres støtteparti Enhedslisten, der sørgede for, at det for 2-3.000 mennesker ikke kunne betale sig at arbejde.

Det er sådan set den kamp, jeg synes vi skal kæmpe. Jeg kæmper for, at regeringen dog må sætte handling bag sine ord, men det har den ikke vist at den vil indtil nu.

Kl. 13:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 13:37

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes bare, at det er lidt sjovt, for regeringen har ikke engang siddet i et halvt år endnu, og man har allerede annonceret, at man kommer med en skattereform i indeværende år, og så skal vi høre på den her beskyldning fra fru Gitte Lillelund Bech om, at nu må regeringen komme på banen. Vi har allerede annonceret, at der kommer en reform, og det står allerede meget klart beskrevet i regeringsgrundlaget.

Så må jeg bare spille bolden tilbage: Hvad med Venstre? Skulle Venstre ikke komme op af hængekøjen? Er det ikke på tide, at Venstre kommer med nogle forslag i stedet for bare at sige, at nu har re-

geringen serveretten? Man har så travlt med at køre helt op i det røde felt og kritisere regeringen for det ene og det andet. Kunne Venstre ikke bare fremsætte sit eget forslag?

Kl. 13:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:38

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg tror, at det må være gået op for hr. Jonas Dahl, at der er forskel på, om man er i regering, eller om man er i opposition. Jeg må bare sige, at alle de forslag, vi så fra SF's side, da SF var i opposition, jo sådan set ikke er blevet til noget. I Venstre er vi velovervejede, vi overvejer det, før vi kommer med nogle forslag.

Vi mangler stadig væk at se en handling fra regeringen, der faktisk viser, at man ønsker at gøre det attraktivt for folk at gå på arbejde. Det kan godt være, at hr. Jonas Dahl ikke har læst det svar, som jeg har fået fra Beskæftigelsesministeriet, som handler om, at lige præcis L 36, der var loven om fjernelse af kontanthjælpsloftet, 225-timers-reglen og starthjælpen, rent faktisk gør, at der er 2.000-3.000 mennesker, for hvem det ikke kan betale sig at være på arbejdsmarkedet, fordi de ikke længere får noget økonomisk ud af at gå på arbejde. Det skriger til himlen, for det viser, at regeringen gør noget andet end det, den siger.

Regeringen har ikke nogen intention om at sørge for, at det rent faktisk kan betale sig at gå på arbejde. Derfor efterlyser jeg sådan set bare handling bag de ord, som skatteministeren sagde heroppe for 10 minutter siden, og som jeg kan høre, at hr. Jonas Dahl nu også har gentaget i sit spørgsmål. Hvornår ser vi udspillet til en fuldt finansieret skattereform?

Kl. 13:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 13:39

Jonas Dahl (SF):

Jamen jeg skal ikke kunne sige, hvad det er, fru Gitte Lillelund Bech har i ørerne, men det, der er blevet sagt, er åbenbart ikke helt trængt igennem. Det er sådan set sagt rigtig mange gange både fra ministerens side, og sådan set også fra en bred part af regeringspartiernes ordføreres side, at det bliver i indeværende år. Der er vel rundt regnet 250 dage tilbage af året, og i løbet af dem tror jeg da, at fru Gitte Lillelund Bech skal få styret sin lyst.

Jeg kan bare ikke lade være med at vende det om, for Venstres ordfører bliver ved med at sige, at i Venstre vil man gerne lave noget, der er velovervejet, så derfor har man ikke været i stand til at præstere noget siden valget – det har man så i øvrigt ikke på nogen som helst områder, men det er en anden snak. Regeringen har sagt, at den også gerne vil fremlægge en velovervejet plan. Derfor kommer den også med noget i indeværende år. Men når det drejer sig om Venstre selv, kan man sandelig ikke foretage sig noget, før regeringen har gjort det.

Jeg synes, at det er lidt selvmodsigende. Er det ikke bare udtryk for, at man er hoppet en tur i hængekøjen og sådan set ikke rigtig kan finde ud af at komme ud af den igen?

Kl. 13:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:40

Gitte Lillelund Bech (V):

Hvis vi lige skal tage hængekøjediskussionen, vil jeg sige, at hr. Jonas Dahl jo er fuldstændig klar over, at det faktisk er sådan, at Venstre har indgået en række forlig, også i forbindelse med finansloven, med den nuværende regering. Derfor er der sådan set ikke noget med at ligge i hængekøje i forbindelse med det. Jeg tror nok, at man lige i øjeblikket sidder og forhandler energiforlig, og det er da, så vidt jeg ved, Venstre og Konservative, der sidder inden for døren. Derfor vil jeg godt lige anholde det, der bliver sagt.

Grunden til, at jeg sådan er meget, meget skeptisk over for det med, at regeringen siger et og gør noget andet, er, at det har vi set i en masse andre tilfælde. Vi så det med betalingsringen, vi så det med boligjobordningen, vi så det med den massive mængde af valgløfter, der kom fra S og SF før folketingsvalget, men som ikke er blevet til noget efter folketingsvalget.

Det er derfor, jeg siger, at vi bliver nødt til at se noget handling bag ordene. For vi har bare haft en erfaring det sidste halve år med S og SF om, at de sådan set ikke har leveret på det, de har sagt de ville gøre. Jeg mangler at se noget handling fra regeringens side vedrørende skattereformen, og det ser jeg først den dag, der rent faktisk ligger et forslag på bordet.

Kl. 13:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til Venstres ordfører. Herefter er det hr. Henrik Sass Larsen som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 13:41

(Ordfører)

Henrik Sass Larsen (S):

At have et arbejde giver lønindtægt, det giver identitet, kolleger og muligheden for at bidrage til fællesskabet. Og alle er vi i det her samfund opdraget til at påtage os at gøre en arbejdsindsats, men desværre har alle ikke muligheden herfor. Mennesker bliver ramt af sygdom, sociale tragedier og arbejdsløshed. Men dem har vi så besluttet, fordi vi har valgt at indrette os med et velfærdssamfund, ikke bare skal smides i grøften, de skal tværtom også have retten til at have en anstændig tilværelse, hvad enten de permanent eller midlertidigt er på offentlig overførslesindkomst.

Det dilemma, som ethvert samfund, som netop efterstræber principperne om, at vi har et anstændigt velfærdssamfund, ryger ind i, er jo forholdet mellem samfundets mindstelønninger og størrelsen af de midlertidige ydelser. Derfor tilstræber man også at indrette netop skattesystemet med det sigte, at der også er et økonomisk incitament til at gå fra overførselsindkomst til ustøttet beskæftigelse. Og det er jo et sigte, som også den nuværende regering har.

Det forslag, som vi behandler i dag, og som Liberal Alliance har fremsat, fremstår imidlertid meget uklart. Det fremgår, at det skal kunne betale sig at arbejde, og at der altid skal være 2.000 kroners forskel. Det fremgår ikke, om beløbet er et netto- eller et bruttobeløb, og det fremgår faktisk heller ikke, i forhold til hvilket lønniveau forskellen skal ses.

Så vidt jeg har forstået en del af holdningen hos Liberal Alliance, er det, at de er tilhængere af fri løndannelse og modstandere af fagforeninger og minimumslønninger. Hvis man gennemfører det her forslag, vil det så sige, at de pågældende 2.000 kr. altid skal trækkes fra den lavest tilgængelige lønindkomst, som kan etableres på arbejdsmarkedet? Lad os tage et eksempel. Hvad nu, hvis det ender i, at det er muligt at skaffe lavindkomstjob til 8.000 kr. brutto om måneden, skal man så trække de 2.000 kr. fra det?

Det fremgår overhovedet ikke af det beslutningsforslag, som her er fremsat. Meget af det virker faktisk rimelig uigennemtænkt, for det har også ret vide administrative konsekvenser. Det kan jo være, at man under debatten og udvalgsbehandlingen giver os svar på, hvordan man præcis har tænkt sig at indrette det, men det her forslag kan Socialdemokratiet ikke støtte.

Kl. 13:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en række korte bemærkninger. Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 13:44

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg vil bare høre hr. Henrik Sass Larsen om, hvornår vi kan forvente et udspil fra regeringen med hensyn til en skattereform. Da hr. Henrik Sass Larsen jo er et prominent medlem af Socialdemokratiet, som jo er det store regeringsparti, tænkte jeg, at så ved hr. Sass Larsen nok, hvornår vi kan forvente et udspil.

Kl. 13:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:44

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg er glad for tituleringen prominent medlem. Det vil jeg tage med mig. Men som det måske er gået op for Venstres ordfører, er jeg ikke en del af regeringen, og det er jo nu engang regeringen, der fremsætter de forslag, der skal fremsættes; det er ikke sådan, at det er mig, der står og befaler, hvornår de ting skal ske – prominent eller ei.

Kl. 13:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 13:45

Gitte Lillelund Bech (V):

Nå, det vil jeg så notere mig. Jeg er fuldstændig klar over, at hr. Sass Larsen ikke er en del af regeringen, men det plejer normalt at være sådan, at man, hvis man er ordfører for et regeringsbærende parti, er i meget tæt kontakt med regeringen om, hvad der skal foregå.

Jeg har et andet spørgsmål. Vi hørte fra skatteministeren tidligere i dag, at den skattereform, som der i hvert fald tales meget om, skal være socialt afbalanceret blandt dem, der ikke er på offentlig forsørgelse. Er det en indstilling, som Socialdemokraterne deler?

Kl. 13:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:45

Henrik Sass Larsen (S):

Ja, jeg deler regeringsgrundlagets formulering om, at det skal være en socialt afbalanceret skattereform, man laver, og at den skal være fuldt ud finansieret. Med det menes der selvfølgelig, at når man gør regnebrættet op til sidst, skal der være orden i den sociale retfærdighed. Sådan er det.

Nu drøfter vi selvfølgelig ikke en skattereform her i dag, men et beslutningsforslag. Jeg tror, det er utrolig vigtigt at gøre sig klart, når man taler om folk på overførselsindkomst og på ikkeoverførselsindkomst, og om de kan arbejde eller ej, at det jo er sådan, at folk på midlertidig overførselsindkomst har pligt til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Sådan er det jo i dag. Jeg synes, det breder sig lidt i debatten her at sige, at folk har et frit valg og mulighed for at sige: Jamen jeg får ikke nok i løn ved at påtage mig et ustøttet arbejde, så det vil jeg ikke. Altså, det er jo ikke en valgmulighed, der ligger inden for rækkevidde for folk, som er på overførselsindkomst; man har

pligt til at påtage sig et arbejde, hvis man bliver tilbudt et – bare for at få ryddet den misforståelse af vejen.

Kl. 13:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Anders Samuelsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:46

Anders Samuelsen (LA):

Nogle gange bliver debatterne jo vanskeliggjort af, at det sådan flyver lidt rundt med falske påstande. Altså, jeg ved ikke, hvor ordføreren har det fra, at vi skulle være imod fagforeninger. Vi er da ikke imod fagforeninger; folk må da organisere sig, det er da deres frie ret at organisere sig. Det er da en grundliberal tankegang, at man kan organisere sig, som man har lyst til. Jamen det kan da godt være, at det er en meget stor overraskelse for ordføreren. Vi er aldrig kommet med noget på skrift, hvor nogen har sagt, at vi er imod fagforeninger – det er vi da bestemt ikke.

Men vi har lagt et forslag frem, som imødekommer det, ordføreren efterlyser, nemlig at folk skal have en mulighed for at finde sig et arbejde. Vi har lagt et forslag frem, der giver 210.000 i øget beskæftigelse. Er ordføreren imod det forslag? Og hvorfor, i så tilfælde? Hvorfor synes ordføreren, at det er et problem at sige, at man skal have 2.000 kr. ud af at gå på arbejde, når ordførerens egen minister siger, at det altid skal kunne betale sig at arbejde? Altså, hvor ligger forskellen? Det ene er ukonkret, nemlig at det altid skal kunne betale sig at arbejde – det kan være 1 kr., 10 kr., 100 kr., 10.000 kr. Det andet er konkret, det er 2.000 kr. Hvad er problemet ved at sige et tal?

Kl. 13:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:47

Henrik Sass Larsen (S):

Liberal Alliances leder må tilgive mig, men jeg havde bare mistænkt Liberal Alliance for, at de var i omegnen af at være sådan nogle narkoliberalister, som godt kunne tænke sig, at der var mindst mulig frihed til løndannelse, indkomstdannelse og andet, og at fagforeninger og sådan noget var en forhindring for det. Men det er da glimrende, hvis de ikke er det.

Se, i dag behandler vi jo et forslag, som er fremsat i Folketinget, hvor man i fuld alvor, hvis det her blev vedtaget, jo skulle til at indrette samfundet efter det. Det, jeg forholder mig til ved de 2.000 kr., som det altid skal være, er, om jeg kunne få svar på, om det er et nettobeløb i forhold til den enkeltes indkomst? Det var det ene gode spørgsmål.

Det andet er: I forhold til hvilken løndannelse? Er det i forhold til den minimumsløn, som man altid kan forhandle sig frem til på arbejdsmarkedet?

Se, det var nogle andre ting, jeg stillede spørgsmål om. Det tredje, jeg vil sige, er: Hele det her forslag og Liberal Alliances diskussion kredser jo om, at det er en valgmulighed for den enkelte at sidde og sige: Nej, jeg bliver hjemme i sofaen, for jeg gider ikke arbejde.

Det er ikke en valgmulighed, man har. Hvis man er på understøttelse eller på overførselsindkomst, skal man stå til rådighed for arbejdsmarkedet, og man skal påtage sig et job, hvis man bliver tilbudt et.

Kl. 13:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 13:49

Anders Samuelsen (LA):

Undskyld jeg siger det, men det er jo fuldstændig vrøvl fra ordførerens side. Jeg har jo en minister i regeringen fra ordførerens egen side, som siger, at det altid skal kunne betale sig at arbejde. Det er vigtigt, at det kan betale sig at arbejde. Jamen hvis det udsagn er i orden, må den samme anklage kunne rettes mod ministeren, som ordføreren nu retter mod mig, nemlig at så skal vi have planøkonomi, og så skal vi kunne bestemme alle mulige andre ting og sager. Det er jo vrøvl. Altså, hvis det ene udsagn er o.k., er mit udsagn også rigtigt, og så kan vi bare diskutere, om det skal være 2.000 kr. eller 1 kr.

Det nytter heller ikke noget, at ordføreren rejser rundt med de her falske påstande, som det måske er sjovt og hyggeligt for en socialdemokrat at rejse rundt at sige, nemlig at vi skulle være narkoliberalister eller andet. Vi vil sænke det samlede skattetryk med 3-4 pct. Vi vil have den offentlige sektor ned på den størrelse, som den havde under Poul Nyrup. Værre er det ikke!

Men spørgsmålet i dag er: Er det rimeligt eller urimeligt at have en forventning om, at man får 2.000 kr. ud af at flytte sig fra ikke at være i arbejde til at være i arbejde? Er det rimeligt eller urimeligt? Grundlæggende set skal ordføreren forholde sig til, om statsministeren havde en pointe, da hun sagde, at det, vi så med Carina, var en hån imod den arbejdende befolkning.

Kl. 13:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:50

Henrik Sass Larsen (S):

Spørgsmålene, vi står og diskuterer i dag, er ikke alle mulige af Liberal Alliances øvrige fantasier om, hvordan man kan indrette den økonomiske politik. Det, vi i dag står og seriøst behandler i Folketinget, er et forslag, som er lagt frem, og som, hvis et flertal skulle vedtage det her, får virkning for hele landet.

Det handler om det enkle spørgsmål: I forhold til hvilken løndannelse er det, at man skal sætte folk ned? Det betyder en del for de mennesker, som er derude på overførselsindkomst, og som jeg bare prøver at påpege ikke altid er folk, som har valgt det frivilligt – det vil jeg gerne love. Der er altså folk, der bliver syge. Der er faktisk folk, der er kommet ud for sociale tragedier, og der er faktisk også folk, der ender i arbejdsløshed. Det er jo dem, der vil blive meget, meget hårdt ramt af det her.

Hvor meget skal de så gå ned? Hvad er så problemet? Fra hvilket niveau skal de ned, og hvor mange penge skal de præcist tabe i forhold til det? Det er da et meget enkelt spørgsmål, for hvis vi nu vedtog det her, ville det jo have virkning for de pågældende mennesker. Og det kan Liberal Alliances leder ikke svare på, fordi det er en gang sjusk, som man har leveret. Det er netop en gang propaganda, hvor man har sagt til sig selv: Nu skal vi slå os selv på brystet og fortælle, at vi nu kommer med et vældigt forslag her, og så skal man vedtage det princip. Men hvis uheldet var ude, og det virkelig skulle blive vedtaget, ville der blive fuldstændig kaos, når man så virkningen af, hvad det rent faktisk er, der står i det forslag.

Kl. 13:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg vil gerne bede om, at alle parter bestræber sig på at overholde taletiden. Så er jeg fri for at rejse mig så mange gange – det er slet ikke godt, alt det der.

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 13:51

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg synes, det er direkte komisk, at et medlem af Socialdemokratiet står og beskylder Liberal Alliance for fatamorganaøkonomi, at det var fantasier, eller hvad det var for et ord, der blev brugt.

Hr. Henrik Sass Larsen er medlem af et parti, som gik til valg på noget, der hed »En Fair Løsning«. Socialdemokratiet valgt valget, og efter valget tog man »En Fair Løsning« og kastede den ned i en skraldespand. Man gik endda ud og erkendte, at »En Fair Løsning« var underfinansieret med 22 mia. kr. Det var fatamorganaøkonomi, det var at lyve vælgerne direkte op i ansigtet. Man vidste udmærket godt, at det ikke var gængse regnemetoder, der blev brugt til at udarbejde »En Fair Løsning«, det har man selv erkendt – det har finansministeren selv erkendt. Det var fatamorganaøkonomi.

At sige, at skat ikke har betydning for, hvor mange mennesker, der kommer i beskæftigelse, er da også noget fjolleri. Finansministeren sagde i sidste uge, at en afskaffelse af topskatten skaber 15.000 arbejdspladser frem mod 2020. Det er mere end kickstarten.

Kl. 13:52

Anden næstformand (Søren Espersen):

Mange tak. Ordføreren.

Kl. 13:52

Henrik Sass Larsen (S):

Nu er det det tredje indlæg, jeg har hørt på, fra et medlem af Liberal Alliance, og jeg har prøvet at stille et modspørgsmål i forbindelse med det forslag, vi faktisk behandler her i Folketingssalen – og det er et forslag, som Liberal Alliance selv har fremsat – nemlig: Er det et netto- eller et bruttobeløb? Det har jeg indtil videre ikke kunnet få opklaret.

I forhold til hvilket lønniveau ønsker man at tilpasse overførselsindkomsterne i nedadgående retning? Er det i forhold til minimumslønnen? Er det i forhold til et hvilket som helst lønniveau, vi kan fastlægge ude på arbejdsmarkedet, hvis det er muligt at skabe et job til 10.000 kr. om måneden? Hvad er egentlig svaret her? Man ævler udenom, og så vender man tilbage til valgkampen og diskuterer frem og tilbage. Det behøver måske ikke tage mere end 10 sekunder at redegøre for det forslag, man selv har fremsat.

Det her vedrører jo mennesker; det vedrører mennesker derude, som jo ikke har muligheden for at komme ind på arbejdsmarkedet, som har en indtægt, som har børn, som har en bolig, som har faste udgifter, og man aner ikke, hvad den fulde konsekvens for de mennesker ville være, hvis det her blev vedtaget. Det er sådan et forslag, Liberal Alliance har fremsat, og det kan da ikke undre, at folk gerne vil have svar på det spørgsmål.

Kl. 13:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 13:54

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen det er da ikke særlig kompliceret. I dag er der 186.000 danskere, som får mindre end 2.000 kr. ud af at være i arbejde – mindre end 2.000 kr. Det vil sige, at det er folk i lavindkomstgrupper, som udfører arbejde, som ikke alle mennesker synes er interessant, og som står ude i kulden hele dagen. Det kan løses ved at sænke skatten. Sænk skatten!

Det er selvfølgelig fuldstændig absurd, at regeringen så går ind og fjerner loftet over kontanthjælpen, når det medfører, at man fastholder 3.000 mennesker på overførselsindkomst, det gør det ikke nemmere, men man skal da bare sænke skatten, så det kan betale sig at arbejde. Det er jo det, vi vil. Hvorfor gør ordføreren det så kom-

pliceret? Så der er mere end 186.000, der får 2.000 kr. ud af at komme i arbejde.

K1. 13:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:55

Henrik Sass Larsen (S):

Det er jo så i bedste fald en ideologisk overbevisning om, at hvis man bare sænker skatterne, så finder folk et arbejde. Det er jo også interessant – gør de det? Er det sikkert, at de ville gøre det? Hvorfor er der så ingen, der har fundet på det før? Jamen det er der faktisk, for det har man på et tidspunkt gennemført i USA, og jeg tror også, at Thatcher gjorde det. Jeg beklager at måtte meddele, at resultatet var følgende: stærkt stigende ulighed, at man ikke fik løst arbejdsløshedsproblematikken, og at man i øvrigt fik alle mulige problemer med sig. Altså, så enkelt hænger tingene jo ikke sammen.

Men nu er det så fjerde gang, jeg spørger: Hvis man tager Liberal Alliances forslag her, hvad vil det så betyde for de folk, som eksempelvis er på dagpenge, kontanthjælp osv.? Hvor meget skal de sættes ned i ydelse? Ud fra hviket niveau er det, at de skal sættes ned i ydelse? Det er fjerde gang, jeg beder om et svar, men der er ikke kommet noget endnu.

Kl. 13:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 13:55

Ole Birk Olesen (LA):

Nu er det her jo et beslutningsforslag på skatteområdet. Det er skat, vi taler om. Det vil sige, at det ikke handler om at sætte folk ned i ydelser fra det offentlige. Det handler om at sørge for, at der er så lav en skat på arbejde, at det kan betale sig arbejde. Det er det, det handler om i dag, og det handler selvfølgelig om at komme i arbejde til et lavtlønsjob. Der skal være en forskel på 2.000 kr. Der er i dag 186.000 danskere, for hvem det ikke kan betale sig at arbejde, fordi de får mindre end 2.000 kr. netto ud af det om måneden ved at komme i arbejde i et lavtlønsjob. Det er det, vi gerne vil gøre noget ved, og regeringen har som målsætning, at det skal kunne betale sig at arbejde. Så må det også være muligt for ordføreren for Socialdemokraterne at sige, hvad det er for et beløb, der skal til, for at det kan betale sig at arbejde. Hvad er beløbet?

Kl. 13:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:56

Henrik Sass Larsen (S):

Jamen som jeg har læst det her forslag fra Liberal Alliance, så kan man jo enten sige, at vi kan nedsætte ydelserne, altså overførselsind-komsterne, eller vi kan selvfølgelig også gå i gang med at lette skatten for alle dem, der er i arbejde. Men i forhold til hvilket niveau? Altså, det afgørende element, der kommer ind her, er at sige: Hvad er det for nogle job, man skal sigte efter, hvad er minimumslønnen derude? Hvad er det for et arbejde, som det altid skal kunne betale sig at få? Og så er det jeg spørger: Er niveauet 16.000 kr., 18.000 kr., 20.000 kr., eller er det 14.000 kr. eller 8.000 kr? Det er jo ikke uinteressant, hverken hvis man begynder at lette skatten, eller hvis man begynder at nedsætte overførselsindkomsterne. Det er jo det svar, som man ikke kan få, og det er det, der gør det her interessant.

Man vil så lave en skattereform – og det synes jeg er et ædelt sigte – hvor man fra skatteministerens side har sigtet på at sige at navnlig de lavestlønnede har allerstørst tilskyndelse til at kunne få en skattelettelse, fordi de får mere ud af at arbejde, og fordi man derved kan øge produktiviteten. Det er jeg ikke uenig i, men jeg vil så igen sige, at det her med, at bare det, at man nedsætter skatten, skulle medføre, at alle de her mennesker, som i dag er på overførselsindkomst, ville få mulighed for at få et job, betvivler jeg stærkt.

Kl. 13:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 13:58

Ole Birk Olesen (LA):

Det kan ikke nytte noget, at hr. Henrik Sass Larsen bliver ved med at sige, at han ikke kan få svar, når han lige har fået svaret. Hr. Henrik Sass Larsen har jo lige fået det svar, at det er et normalt lavtlønsjob, altså et fuldtidsarbejde, som man skal sammenligne med i forhold til de 2.000 kr. Det vil sige, at vores ønske er, at hvis man er på en overførselsindkomst, så kan man mindst få 2.000 kr. ekstra i rådighedsbeløb efter skat, hvis man påtager sig et arbejde som f.eks. kasseassistent i Netto. Er det et meget urimeligt ønske, og hvis det er et urimeligt ønske, hvorfor går regeringen så og taler om, at det skal kunne betale sig at arbejde? Tilsyneladende har regeringen den samme målsætning som vi i Liberal Alliance, men regeringen ønsker ikke at konkretisere det, for så er man jo bundet op på noget. Hvis 2.000 kr. er det forkerte beløb, hvad er så ifølge Socialdemokraternes ordfører det rigtige beløb, for at det kan betale sig at arbejde?

Kl. 13:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:59

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg er glad for, at jeg nu her efter mange indlæg har fået at vide, at det er et nettobeløb, for det kunne vi ikke få opklaret det første par omgange. Det andet, jeg er glad for at vide, er, at man sigter efter de nuværende lavtlønsjob, det vil sige det nuværende niveau, og at det er det, man låser sig fast i forhold til. Det er jo interessant. Så kan vi begynde at konvertere, hvad skatteregningen på det bliver. Og forskellen mellem Liberal Alliances forslag, hvor man siger, at det bare skal finansieres over de offentlige udgifter, og så det, regeringen har gang i, er, at vi siger, at vi vil have en fuldt finansieret skattereform. Vi tror ikke på, at pengene bare tjener sig selv hjem igen, hvis vi lige pludselig udskriver en kæmpe skatte-blankocheck. Det er udgangspunktet for det. Det skal være en fuldt finansieret skattereform, og den skal også være socialt retfærdig. Det vil være udgangspunktet her.

Så kan man diskutere, hvad niveauet og niveauforskellen skal være. Jeg har sådan set ikke nogen problemer med, at der også er et kraftigt incitament til, at folk går fra understøttelse over til støttet arbejde. Men jeg vil bare insistere på, at med i den her debat hører også, at det ikke automatisk er sådan, at i det øjeblik man bare øger incitamenterne, er der også det tilstrækkelige antal job til rådighed. Sådan fungerer tingene ikke.

Kl. 14:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Merete Riisager for en kort bemærkning.

Kl. 14:00

Merete Riisager (LA):

Tak for det. Jeg vil starte med at berolige ordføreren, for det lyder for mig, som om ordføreren er meget bekymret for, at der lige pludselig vil ske en eksplosion i udbuddet af ufaglærte job. Jeg vil bare sige, at det er der – i hvert fald med den måde, vi har indrettet os på nu – slet, slet ikke nogen fare for. Det kan nemlig ikke betale sig at oprette flere job f.eks. i gartneribranchen og i hotelbranchen, sådan som det er i dag. Det er ganske enkelt ikke rentabelt for rigtig mange virksomheder at skabe flere ufaglærte job. Det kan meget bedre betale sig at skabe dem i eksempelvis Tyskland.

Men nu er det sådan, at det skal kunne betale sig, og man skal også kunne finde nogle, der vil besætte de job. Så jeg opfordrer ordføreren til at snakke med de her brancher og høre, om de mener, at der er søgning til deres job, og om danskere har lyst til at tage de her job – og hvad der så er årsagen til det.

Mit spørgsmål går også på det moralske i det her. Ordføreren siger, at vi har pligt til at tage et arbejde, men hvad vil ordføreren sige til den enlige mor med tre børn, som skal stå op kl. 5.00 om morgenen, cykle igennem regnen og sætte dåser på hylderne ude i Bilka for derefter at finde ud af, at det ikke kan betale sig?

Kl. 14:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:01

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg vil til den mor, der har tre børn, og som har det pågældende arbejde, sige, at jeg beundrer hendes arbejdsindsats, og at jeg beundrer, at hun og alle mulige andre står op hver eneste morgen og gør en indsats for fællesskabet. Det vil være mit udgangspunkt, og det vil jeg fortælle hende. Jeg vil så samtidig også sige til dem, som måtte komme på den vildfarelse, at man ikke skal gå på arbejde, og at man ikke skal påtage sig et ansvar, at de er galt afmarcheret. Det er sådan, at man kan få understøttelse i Danmark, dagpenge, men så står man til rådighed for arbejdsmarkedet. Sådan er det også, hvis man får kontanthjælp. Så skal man også stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Og hvis man bliver anvist et job, skal man tage det. Det er ikke et valg, man har nogen steder.

Så vil jeg sige, at der er nogle mennesker, der har sociale problemer – de kan have sygdomsproblemer eller noget andet – og for dem er det jo mange gange ikke et alternativ at kunne påtage sig at arbejde, for de kan ikke påtage sig at arbejde. Men de er vel også omfattet af det her, og det gør det vel egentlig ikke særlig retfærdigt. Og igen er det jo hele tiden et dilemma. I hvilket omfang ønsker man, at folk skal have en anstændig tilværelse og muligheden for det, og i hvilket omfang ønsker man at indrette skattesystemet sådan, at det kan betale sig at arbejde – også med de laveste indkomster? Og det er det, som regeringen er i gang med at løse.

Kl. 14:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Merete Riisager.

Kl. 14:02

Merete Riisager (LA):

Jeg synes også, at den mor skal have en anstændig tilværelse, men jeg synes faktisk, det er uanstændigt, at vi i dag siger til hende – når nu hun møder op kl. 5.00 i Bilka og skal sætte på hylderne – at det er ligegyldigt, om hun er der eller ej, altså at hun ikke kan se på sine papirer, når hun kommer hjem, om hun har været der eller ej, og at det kunne være lige så fint, hvis hun stod op om morgenen og brugte noget tid sammen med sine unger og gav dem morgenmad i ro og fred og sendte dem i skole; at hun ikke kan se, at hun får nogen som helst økonomisk merværdi ud af det. Det ser jeg da som et kæmpe moralsk problem, og det kan godt være, at hr. Henrik Sass Larsen siger nogle pæne ord her fra Folketingets talerstol, men det kan den mor jo altså ikke bruge til noget, når hun kommer tilbage fra arbejdet.

Kl. 14:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:03

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg synes ikke, at man overhovedet skal tænke den tanke, at det er ligegyldigt, at nogle går på arbejde, og man skal ikke sende et signal til hende eller andre om, at det er ligegyldigt, at de gør en indsats. Sådan synes jeg ikke det skal være. Jeg siger, at det at have et arbejde – det prøvede jeg også at sige i min tale og indledning – jo giver selvværd, kolleger, identitet og muligheden for, at man også føler, at man er en del af samfundet. Og tro mig, der sår ganske mange mennesker derude, der godt kunne tænke sig at få det tilbud og få den mulighed. Derfor anerkender jeg ikke, at det eneste, folk sidder og kigger på derhjemme, er, hvordan det ser ud i forhold til bundlinjen, altså hvor meget man får udbetalt. Jeg anerkender ikke, at det er den eneste overvejelse. Der er også mange andre overvejelser. Og jeg anerkender ikke, at folk derude har den valgmulighed, at de kan vælge det her fra. Det kan man ikke. Man står til rådighed for arbejdsmarkedet, hvis man er på understøttelse. Og sådan skal det også være.

Kl. 14:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 14:04

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Men det er jo næsten, som om det gamle arbejderparti har forladt den arbejdende befolkning. For det her handler jo om, at folk, som slider og slæber og står op tidligt om morgenen – som fru Merete Riisager lige talte om – skal kunne få en konkret gevinst. Det er jo meget fint at have nogle højtflyvende principper om, at det skal kunne betale sig at arbejde – det er jo svært at sige det modsatte – men hvis man ikke er villig til at sige, at der skal være en egentlig konkret gevinst, så er det jo bare snak. Og hvad er det så, arbejderpartiet vil gøre for dem, som går på arbejde? I stedet for taler Socialdemokratiet altid om dem, der ikke vil arbejde, og om, hvad vi kan gøre fra dem, i stedet for at tale om: Hvad kan vi gøre helt konkret for den enlige mor, som cykler ud kl. 5.00 om morgenen, fordi hun skal forsørge sine børn og gerne vil gøre en indsats for det her samfund – hvad kan vi konkret gøre?

Kl. 14:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:05

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg spekulerede lidt over noget, da jeg læste beslutningsforslaget igennem. På et tidspunkt er der en passage i beslutningsforslaget, hvor man citerer fra Socialdemokratiets principprogram fra 1913 om, at arbejdet er kilden til al rigdom og bør tilfalde dem, der arbejder. Og så tænkte jeg på, om man havde fået en eller anden udmærket sådan lidt marxistisk åbenbaring ovre hos Liberal Alliance, for det hænger faktisk meget sammen med, hvordan man anskuer, hvem det er, der producerer værdierne, og hvordan de skal fordeles.

Der kan jeg forsikre om, at hvis man er meget bekymret for fordelingsproblematikken og for, hvem der skal have noget i det her samfund, så skal man prøve at kigge den anden vej, nemlig måske til nogle af de sponsorer, der støtter Liberal Alliance, og så kigge på, hvad de får ud af det. For så er der et eller andet galt i forhold til fordelingsprofilen, det vil jeg godt understrege. En mulighed er jo også, at man ikke kun kigger i bunden, hvor det åbenbart er sådan, at

hvis folk i bunden skal arbejde, så skal de tvinges til at have mindre, hvorimod dem, der er i toppen, skal have mere, hvis de skal arbejde mere. Man kunne måske prøve at vende princippet lidt rundt. Det er i hvert fald Socialdemokratiets politik.

Kl. 14:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 14:06

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg er sådan set ikke i tvivl om, at det er Socialdemokratiets politik at vende principperne lidt om. Det er jo det, der er hele problemet, og det er derfor, at folk ikke kommer i arbejde, og det er derfor, at folk ikke får noget ud af at gå på arbejde. Jeg synes, det er spændende nok at tage en diskussion med udgangspunkt i, at man tilbage i historien diskuterede, hvordan udbyttet af arbejdet skulle fordeles mellem arbejdere og virksomhedsejere. Problemet er jo, at i der i dag er en stor konspiration – bl.a. mellem regeringspartierne – der handler om, at det meste skal gå til staten. Det er sådan set det største problem i dag, altså at man snupper alt, alt for meget. Det har man åbenbart fundet ud af i al sin visdom.

Men al den her retorik var så åbenbart endnu et forsøg på at lade være med at svare på det konkrete. For hvad er det for en gevinst, Socialdemokraterne synes, at den enlige mor – der står op om morgenen, skal passe sine børn, skal gå på arbejde – skal have ud af at gå på arbejde i stedet for at være forsørget af det offentlige? Problemet er, at der er fine principper og højtflyvende tale, men der er intet konkret fra regeringens side, og det er en hån imod den arbejdende befolkning, som er blevet svigtet af Socialdemokraterne igen.

Kl. 14:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:07

Henrik Sass Larsen (S):

Nej, det er noget andet, der er en hån mod den arbejdende befolkning – og nu har jeg ikke så lang tid til et helt marxistist foredrag, selv om man ligefrem begynder at citere Socialdemokratiets principprogrammer – er, at ganske mange mennesker i det her samfund ikke har fået det, man kalder en anstændig tilværelse. Altså muligheden for at have nogle værdige valgmuligheder i tilværelsen, sådan at man har mulighed for at få en uddannelse, få et arbejde, en anstændig bolig, og at der – hvis man bliver ramt af sociale tragedier, sygdom eller noget andet – bliver sørget for, at der også er nogle, der holder hånden under de mennesker.

Se, det er det, der er Socialdemokratiets princip. Det er det, som Socialdemokratiet altid har stået for, nemlig at vi er solidariske i det danske samfund. Det, som Liberal Alliance lige pludselig hævder, er, at hvis man nu nedsætter de ydelser, og hvis man nu sørger for at gøre de her menneskers tilværelse dårligere, jamen så bliver det meget bedre.

Jeg vil sige, at der ikke er nogen, der kan være i tvivl om, at vi for vores vedkommende ingen problemer har med, at der skal være et incitament, også økonomisk, ved at være i arbejde. Det har jeg sagt hele vejen igennem. Men jeg synes bare, det er væsentligt, at det – inden vi kaster os ud i en eller anden stakkelhaderdebat, hvor vi skal komme efter alle de mennesker, som er på overførselsindkomst og bebrejde dem, hvad de nu engang har i indkomst – måske også kunne være sundt at kigge på, at de mennesker også skal have en reel chance for at komme ind på arbejdsmarkedet og yde en indsats.

Kl. 14:08 Kl. 14:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Mange tak til Socialdemokraternes ordfører. Så er det hr. Dennis Flydtkjær som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 14:09

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Det her beslutningsforslag handler jo om, at det altid skal kunne betale sig at arbejde. Man ønsker fra Liberal Alliances side at lave en effektiv incitamentsstruktur, der gør, at man altid mindst får en gevinst på 2.000 kr. om måneden ved at komme fra overførselsindkomst og i arbejde.

Jeg kan sige, at de intentioner, der er i forslaget, om, at det altid skal kunne betale sig at arbejde, er noget, som vi i Dansk Folkeparti støtter fuldt ud, for vi er fuldstændig enige i, at det altid skal kunne betale sig at arbejde. Det er jo netop en af de ting, der er grundstenen i det danske samfund, at man altid kan få noget ud af at gøre en indsats. Og jeg vil vove at påstå, at hvis vi får en samfundsstruktur, hvor det netop ikke kan betale sig at arbejde, er det ret svært at opretholde et velfærdssamfund.

Derfor er det også lidt sjovt at se, hvordan den nye regering har ført sin politik siden valget, for man har netop valgt at gøre det modsatte, nemlig at det ikke kan betale sig at arbejde. Regeringen har valgt at fjerne kontanthjælpsloftet og starthjælpen, og man har lavet sin første finanslov, så der på længere sigt kommer et negativt arbejdsudbud på minus 4.000 personer. Man gør altså det stik modsatte af, hvad der er behov for, og gør det stik modsatte af, hvad man ellers kommer med af fine ord. Det er rigtig ærgerligt.

Men tilbage til beslutningsforslaget. Jeg synes faktisk, at Liberal Alliance lister mange af de problemer og udfordringer, der er lige nu i samfundet, rigtig godt op. Der står bl.a. i beslutningsforslaget, at 74.000 personer får under 1.000 kr. ud af at arbejde, og jeg vil vove at påstå, at der nok er nogen, der får et minus ud af at arbejde. Det så vi i hvert fald i den her Carinadebat. Det synes jeg da er rigtig ærgerligt, og derfor kan vi fuldt ud støtte intentionerne i forslaget.

Der, hvor der kommer lidt problemer, er, at jeg synes, at løsningen er ret ukonkret. Man skriver bl.a. i forslaget, at man skal sikre, at der altid er en økonomisk gevinst på mindst 2.000 kr., ved at skatten sættes ned på arbejde, og man siger, at det skal finansieres ved at skære i det offentlige forbrug. Men man mangler nok bare en specifikation af, hvad det er for en slags skat, der skal skrues på. Er det f.eks. beskæftigelsesfradraget, der skal sættes op? Hvad er det for nogle offentlige udgifter, der skal skæres ned på? Det kunne jeg godt tænke mig et svar på. Det kan være, at vi får det senere, når ordføreren for forslagsstillerne kommer på.

Jeg vil også sige, at det er ret ukonkret, for er der nogen, der ville sige det modsatte? Det er ligesom ved et vælgermøde, hvor man kan stå og sige, at vi skal have en bedre ældrepleje, at vi skal have en bedre folkeskole og bedre sygehuse, og at det bedre skal kunne betale sig at arbejde. Jeg ved ikke, om man kan forestille sig, at der er nogen, der står på vælgermøder og siger det modsatte. Der er måske nogle fra regeringen, der gør det modsatte, som måske kunne komme med en ærlig tale. Men der, hvor jeg synes, at man er lidt ukonkret i beslutningsforslaget, er i forhold til at sige, hvad det er for en skat, man gerne vil skrue på.

Jeg kan sige som afslutning, at jeg gerne vil være konstruktiv og gå ind i en dialog med Liberal Alliance, eventuelt ved at skrive en fælles beretning over beslutningsforslaget, hvor vi måske kan blive mere konkrete om, hvad der skal gøre, at det bedre kan betale sig at arbejde, for intentionerne i det er vi helt sikkert enige i.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 14:12

Ole Birk Olesen (LA):

Så kan man jo igen glæde sig over den velvilje, der er i forhold til princippet om, at det skal kunne betale sig at arbejde. Dansk Folkepartis ordfører siger, at Liberal Alliances forslag ikke er konkret nok. Jeg synes sådan set, at det er ret konkret. Forslaget er, at skatten på arbejde skal sænkes, og at det skal finansieres ved, at der er færre offentlige udgifter. På den måde skal det kunne betale sig at arbejde. Hvad er Dansk Folkepartis konkrete forslag? Når Dansk Folkeparti tilslutter sig princippet om, at det skal kunne betale sig at arbejde, hvad er det så Dansk Folkeparti vil gøre, for at det bliver ført ud i livet?

Kl. 14:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:12

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er et ganske underholdende spørgsmål, når man tænker over det, for jeg har lagt mærke til, at samtlige ordførere indtil videre netop har efterlyst noget konkret, men at man netop ikke kommer med et bud på, hvad det er for en skattesats, man vil skrue på. Er det f.eks. beskæftigelsesfradraget, eller hvad er det, der skal skrues på? Er det sygehusvæsenet, der skal skæres ned på for at finde finansieringen? Samtidig står man så og efterlyser hos samtlige ordførere, at ordførerne for de andre partier skal komme med noget konkret. Det er jo lidt hyklerisk, hvis jeg skal sige det måske en tand for hårdt, at man hele tiden efterlyser konkrete tiltag fra andre partier, når man selv har fremsat et forslag med gode intentioner, men som netop er for ukonkret.

Kl. 14:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:13

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen det er jo sådan set ret konkret, at vi siger, at skatten på arbejde skal ned, og at det skal finansieres ved lavere offentlige udgifter. Jeg synes faktisk, at det er tæt på at være så konkret, som sådan noget kan være. Vi kunne selvfølgelig sige, om det er arbejdsmarkedsbidraget, der skal lettes, eller om det er beskæftigelsesfradraget, der skal forhøjes, osv. Men der skal også være et vist spillerum til, at regeringen, hvis der er flertal for det her forslag i Folketinget, kan udforme, hvad den synes er bedst og spille det ud til forhandling. Det synes jeg ville være en fin opgave.

Men det ændrer ikke ved, at Dansk Folkeparti netop har stået på talerstolen og sagt, at de er enige i intentionen om, at det skal kunne betale sig at arbejde, men de har intet lagt frem om, hvordan det skal kunne lade sig gøre. De har ikke vist nogen som helst villighed til at argumentere for noget som helst løsningsforslag. Det har vi dog gjort. Vi siger lavere skatter på arbejde, og vi siger finansieret gennem lavere offentlige udgifter.

Kl. 14:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:14

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg synes faktisk, at vi fra Dansk Folkeparti side har vist nogle initiativer og har sagt, hvor vi synes at der kunne skrues. Det var bl.a. Dansk Folkeparti, der opfandt det begreb, der hedder beskæftigelsesfradraget. Det fandtes ikke, inden Dansk Folkeparti gik med i de skatteforhandlinger, hvor det blev indført. Vi har lige stemt nej til at afskaffe kontanthjælpsloftet. Vi har været med til at stemme nej til at afskaffe starthjælpen. Det er da i hvert fald rene linjer fra Dansk Folkeparti side modsat Liberal Alliance. Der står jo på Liberal Alliances hjemmeside, at man ønsker at bevare starthjælpen, men man har stemt for afskaffelsen af den. Der er her en stor tvivl med hensyn til, hvad Liberal Alliance står for.

Jeg synes, at vi fra Dansk Folkepartis side faktisk meget klart har sagt, at det skal kunne betale sig at arbejde, bl.a. ved også at deltage i den sidste skattereform, hvor skatten på arbejde markant blev sænket og arbejdsudbuddet markant øget. Så jeg synes, at vi faktisk har været med til at tage en masse initiativer i de sidste 10 år.

Kl. 14:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til ordføreren. Herefter er det den radikale ordfører, hr. Nadeem Farooq.

Kl. 14:15

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Det skal kunne betale sig at arbejde. At det kan betale sig at arbejde, bør være en af de helt fundamentale grundsten i vores velfærdssamfund. Derfor bør vi bestræbe os på at indrette vores politik på en måde, så det for den enkelte kan betale sig at arbejde. At det bedre kan betale sig at arbejde og at være i beskæftigelse end ikke at være det, er meget vigtigt, i hvert fald så længe den enkelte i den arbejdsdygtige alder modtager ydelser fra samfundet.

Vi er stolte af vores velfærdssamfund. Vi hylder dette samfund. Vi kan så være enige eller uenige om niveauet og prioriteringen af de ydelser, vi tilvejebringer i vores samfund, men ingen af Folketingets partier ønsker at tilbagerulle eller ligefrem afmontere velfærdssamfundet. Når det er sagt, mener jeg, at vi er ude på et skråplan, hvis vi når dertil, at det ikke længere kan betale sig at arbejde for den enkelte, at der ikke længere er privatøkonomisk forskel mellem at være i beskæftigelse og ikke at være det.

Men hvad er så realiteterne? Kan det betale sig at arbejde? Ja, det kan det faktisk. Til trods for at vi har et rimelig generøst ydelsesniveau, kan det for over 95 pct. af danskerne faktisk betale sig at arbejde. Tal fra Beskæftigelsesministeriet viser, at i 2011 havde 96,8 pct. af arbejdsstyrken svarende til over 2,2 millioner mennesker en gevinst på mindst 1.000 kr. om måneden ved at være i arbejde. Jeg gentager: 96,8 pct. af arbejdsstyrken. Man kan så altid diskutere, om gevinsten er stor nok, og det bliver så også diskuteret. Jeg mener, at det er relevant at diskutere initiativer, så vi kan få flere med, så tallet kommer endnu tættere på de 100 pct. Men realiteterne, tallene, fakta banker en robust totempæl gennem myten om, at det ikke kan betale sig at arbejde helt generelt. Forudsætningen for en sober og saglig debat om incitamenterne til at arbejde fordrer jo, at vi tager udgangspunkt i fakta og ikke frembringer myter, som kun har, kan man sige, sparsommelig berøring med virkeligheden.

Jeg afviser ikke, at man altid vil kunne finde eksempler på personer i den virkelige verden, som ikke har lyst til at skifte kontanthjælpen ud med et job. Derfor er det vigtigt, at vi hele tiden betoner ret og pligt til at arbejde. Jeg erkender også, at der selvfølgelig findes eksempler på personer, som ikke ønsker at påtage sig et lavtlønsjob, som det har været fremme i medierne på det seneste. Her må vi så insistere på at sige: Hvis du er på kontanthjælp og er i stand til at

påtage dig et arbejde og er arbejdsmarkedsparat – som det hedder – så skal du også påtage dig et job.

Samlet set handler det om at finde den rigtige balance mellem ordentlige forsørgelsesvilkår og tilskyndelse til at arbejde. Vi må ikke glemme, at rigtig mange mennesker på kontanthjælp har problemer ud over ledighed. At opretholde denne balance kræver en reel og fordomsfri debat om vores førte politik til enhver tid, og den debat er vi i Radikale Venstre meget glade for. Vi vil i Radikale Venstre og sammen med regeringen meget gerne gennemføre reformer af vores samfund og vores samfundsøkonomi, så vi på den ene side trækker i retning af at skabe endnu flere job og på den anden side giver større incitamenter til at være i arbejde frem for ikke at være det – og til at arbejde mere for den sags skyld.

Men der findes ingen snuptagsløsninger. Der findes ikke noget quick fix, som kan styrke incitamenterne til at være i arbejde. Hvis jeg må være lidt bramfri, vil jeg sige, at det her beslutningsforslag ligner noget af et paradeforslag. Det ser umiddelbart meget godt ud, men ved nærmere eftersyn er det ikke værd at støtte, selv om man godt kan arbejde videre med nogle af intentionerne bag beslutningsforslaget. Vi vil ikke være med til at sætte overførselsindkomsterne ned, og det er heller ikke realistisk uden at skulle til at frembringe unødig meget bureaukrati og overvågning at tilvejebringe en model, der i praksis giver et forskelsbeløb på omkring 2.000 kr. Vi vil meget gerne fremadrettet og på et oplyst grundlag og på en bæredygtig måde sørge for at sikre, at flere end 95 pct. af de danske beskæftigede har et incitament til at være i arbejde.

Kl. 14:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Anders Samuelsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:20

Anders Samuelsen (LA):

Det er jo klart, at man sådan set kan få et meget højt tal, hvis man definerer tingene ud fra, at det kan betale sig at arbejde ved 1.000 kr. mere. Men der skal vi måske herindefra prøve at rejse os op og gå ud i virkeligheden og spørge os selv: Er 1.000 kr. mere netto om måneden det samme, som at det kan betale sig at arbejde – 1.000 kr. om måneden? Lad os sige, at der i hvert fald er 20 arbejdsdage på en måned – så er det ikke ret meget om dagen netto for at flytte sig hjemmefra, gå på arbejde med de omkostninger, det måtte have, og komme hjem igen. Så det giver jo på en eller anden måde – det tror jeg godt ordføreren kan være enig med mig i – ikke rigtig mening at sige, at 1.000 kr. er det, der gør, at det kan betale sig at arbejde.

Det er derfor, vi prøver at flytte debatten ved at sige: Lad os så for ikke at være alt for ambitiøse sige 2.000 kr. Personligt mener jeg, at der burde være en forskel på 4.000-5.000 kr. mellem ikke at være i arbejde og at være i arbejde, fordi det trods alt er noget med, hvad man netto får ud af at bruge så meget tid hver dag på at gå på arbejde. Er ordføreren ikke enig med mig i, at det ikke er relevant at sige, at 1.000 kr. er det, der definerer, om det kan betale sig at gå på arbejde?

Kl. 14:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:21

Nadeem Farooq (RV):

Det kan være fint nok at tage en debat om, hvor højt beløbet skal være, for at der er gevinst. Jeg synes, det er oplagt nok at tage den debat. Men det må heller ikke komme ud i sådan en leg, som hedder tænk på et tal. Det vigtige er, at der er økonomiske incitamenter til at være i arbejde frem for ikke at være det, men derudover må vi også se på, at langt de fleste mennesker jo ønsker at have et job. Jeg tror,

at langt, langt de fleste danskere har det rigtig godt med at gå på arbejde. Så er der en lille restgruppe, som måske ikke har de incitamenter, og nogle af dem har måske ikke den selvtillid og de ressourcer, der skal til for at være på arbejdsmarkedet. Så må vi løfte der, og jeg vil gerne være med til at øge det forskelsbeløb. Men sådan rigidt at lægge os fast på 2.000 kr., eller hvad det nu skulle være, synes jeg ikke er det, som skal være substansen i det her.

Kl. 14:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 14:22

Anders Samuelsen (LA):

Synes ordføreren, det lyder urimeligt, at man skal kunne få $2.000~\rm kr.$ netto ud af at gå på arbejde?

Kl. 14:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:22

Nadeem Farooq (RV):

Nej, altså i den ideelle verden, hvor vi havde masser af økonomiske midler, kunne vi for min skyld godt øge det beløb, men det er urealistisk at tro, at vi bare sådan kan øge det beløb til 2.000 kr. Den gevinstforøgelse skal jo også finansieres. Det håber jeg at Liberal Alliance er enig med mig i.

Kl. 14:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Gitte Lillelund Bech for en kort bemærkning.

Kl. 14:23

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg fik jo ikke noget svar, da jeg spurgte den socialdemokratiske ordfører – og nu er hr. Henrik Sass Larsen jo heller ikke skatteordfører, men det er hr. Nadeem Farooq. Derfor vil jeg gerne spørge: Hvornår forventer hr. Nadeem Farooq at regeringen kan fremlægge et udspil til en fuldt finansieret skattereform?

Kl. 14:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:23

Nadeem Farooq (RV):

Det kan jeg ikke svare på. Det er heller ikke det vigtigste, om det lige er den ene eller den anden måned. Det vigtigste er, at vi på en gennemarbejdet måde kommer med et udspil, der er fremsynet, og som sigter på at sænke skatten på arbejde markant, sådan at vi kan øge beskæftigelsen, at vi kan øge jobskabelsen i det her samfund.

Kl. 14:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 14:24

Gitte Lillelund Bech (V):

Det var et ærligt svar; det er jeg glad for.

Så har jeg et andet spørgsmål, og det er, hvordan den radikale ordfører definerer det med, at en skattereform skal være socialt afbalanceret. Hvad ligger der i den radikale forståelse af »socialt afbalanceret«?

Kl. 14:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:24

Nadeem Farooq (RV):

Det står i regeringsgrundlaget – det i øvrigt meget udmærkede regeringsgrundlag – at en skattereform skal være socialt afbalanceret på linje med mange af de økonomiske indsatser, som regeringen spiller ud med. Så det er sådan det samlede, der skal være socialt afbalanceret.

Jeg mener, det er vigtigt at se på de forskellige balancemål og lighedsmål, der kan være. Der kan Ginikoefficienten være en af dem, men det er ikke nok at se på Ginikoefficienten. Jeg mener også, at en af de største ulighedsudfordringer i vores samfund er, at der er for mange mennesker, der er uden for det danske arbejdsmarked. Det er den nye ulighed så at sige. Så hvis vi kan få flere fra passiv forsørgelse til aktiv deltagelse på arbejdsmarkedet, mener jeg faktisk også, at vi løser et ulighedsproblem.

Kl. 14:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:25

Joachim B. Olsen (LA):

Vil ordføreren medgive, at høje sociale ydelser er med til at presse mennesker ud af arbejdsmarkedet, fordi de påvirker mindstelønningerne?

Kl. 14:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:25

Nadeem Farooq (RV):

Både ja og nej. Nu ved jeg, at Liberal Alliances hr. Ole Birk Olesen spidser ører, men jeg vil sige, at det er sådan, at høje ydelser umiddelbart trækker i retning af højere minimumslønninger og dermed i retning af et lavere arbejdsudbud, hvis man kan sige det sådan, og en lavere deltagelse på arbejdsmarkedet, det er korrekt, hvis man ser meget isoleret på det. Men vi skal ikke se isoleret på det, vi skal jo se på, hvilke effekter den meget unikke danske arbejdsmarkedsmodel, flexicuritymodellen, også har, når man kombinerer det høje sikkerhedsniveau, der er på det danske arbejdsmarked, med den fleksibilitet, der er, hvor det er relativt nemt for arbejdsgiverne at hyre og fyre arbejdskraften, og altså kombinerer denne model med en aktiv arbejdsmarkedspolitik.

Man taler meget om, at den danske humlebi ikke burde kunne flyve, men det gør den jo alligevel, og det skyldes, at det, når man sætter de tre ting sammen, altså fleksibiliteten, sikkerhedsniveauet og den aktive arbejdsmarkedspolitik, så faktisk trækker i retning af, at give et dynamisk arbejdsmarked, hvor der er et højt arbejdsudbud.

Kl. 14:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 14:27

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg tror godt man kan sige, når man ser ud i fremtiden og ser på de kæmpe økonomiske problemer, vi har, at humlebien er lidt ude af balance. Men vil ordføreren i forhold til det her med ydelserne, for det er jo noget, der har betydning for, om det kan betale sig at arbejde, anerkende, at der er en sammenhæng mellem det, at man fra

1970'erne og fremefter øgede kompensationsgraden for folk, som var uden for arbejdsmarkedet, meget kraftigt, og så det, at antallet af folk i den arbejdsdygtige alder, som var uden for arbejdsmarkedet, eksploderede? Jeg mener, at det her er noget, der sådan er rimelig velbelyst i forskningen, og jeg ved og anerkender, at ordføreren er en dygtig økonom.

Vil ordføreren så anerkende, at der er den sammenhæng mellem, hvor høj kompensationsgraden er, altså om det kan betale sig at arbejde, og antallet af mennesker i den arbejdsdygtige alder, som er uden for arbejdsmarkedet, som jo er meget, meget højt i Danmark?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:28

Nadeem Farooq (RV):

Nu kan det med en kompensationsgrad forstås på mange måder, og hvis man ser på kompensationsgraden i forhold til dagpengesystemet, kan man se, at den gennemsnitlige kompensationsgrad jo over de seneste årtier relativt set er faldet. Men jeg vil gerne medgive med hensyn til kompensationsgraden sådan generelt, at ja, der er faktisk en sammenhæng. Der er en sammenhæng på den måde, at det, hvis man isoleret set øger ydelserne, overførselsindkomsterne, så vil trække i retning af, at vi sådan gennemsnitligt set får et lavere arbejdsudbud.

Kl. 14:28

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er ikke flere spørgsmål til ordføreren. Tak. Den næste ordfører i ordførerrækken er hr. Jonas Dahl fra Socialistisk Folkeparti, værsgo.

Kl. 14:29

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

Tak for det. Forslaget, som ligger her, drejer sig jo om, som det så flot hedder i overskriften, at sikre, at det altid kan betale sig at arbejde. Det er jo flotte ord, må man sige. Jeg vil egentlig bare indlede med at tage nogle af de passager, som for mig at se er det helt centrale i regeringsgrundlaget, hvor det netop også bliver pointeret på side 10: For det tredje vil regeringen gennemføre en fuldt finansieret skattereform, der markant sænker skatten på arbejde, så arbejdsudbuddet øges.

Jeg synes sådan set, det er meget klar tale om, hvad der er regeringens ambition, som netop meget klart viser, at regeringen jo allerede har sagt – jeg ved godt, at der er flere, der i dag har spurgt til, hvornår den skattereform så kommer, og jeg kan godt løfte sløret og sige, at det bliver i år, og så kan vi jo fortsætte datoudregningen senere – at det er regeringens mål at sænke skatten på arbejde og at komme med en fuldt finansieret skattereform, som samtidig er socialt afbalanceret. Det synes jeg faktisk er et ambitiøst mål, og jeg synes også, man skulle anerkende, at regeringen faktisk har tænkt sig allerede i løbet af 2012 at fremsætte forslag, som netop imødekommer det.

Så det *skal* kunne betale sig at arbejde, og det er jo sådan set netop også betonet i regeringsgrundlaget. Jeg synes bare også, vi har en anden pointe, som er vigtig at holde fast i, og det er, at det ikke er et mål i sig selv, at børn skal vokse op i fattigdom. Vi har en udfordring i at sikre, at alle får nogle rimelige muligheder; vi har en udfordring i at sikre, at alle får nogle rimelige vilkår. Og derfor synes jeg også, vi bliver nødt til at have en ambition om, at der skal være en vis beskyttelse ikke mindst af børn, således at vi undgår, at de vokser op i ekstrem fattigdom.

Men skattereformen *er* annonceret. Og i forhold til den retorik, Liberal Alliance har anvendt, fik vi så det svar til sidst – jeg synes, hr. Henrik Sass Larsen spurgte ind til det en del gange – at det skulle være netto 2.000 kr., som man skulle have ud af at tage et arbejde. Det tror jeg var det, man nåede frem til, og det kostede en del spørgsmål, inden vi kunne få svar på det. Men jeg synes, at det, der er det helt afgørende at slå fast, er, at uanset om man har et arbejde eller ej, står man jo, hvis man er på overførselsindkomst, hvis man får kontanthjælp, hvis man får dagpenge, stadig væk til rådighed for arbejdsmarkedet. Og det vil sige, at hvis der er et arbejde, skal man selvfølgelig også kaste sig ud i det. Det synes jeg er en vigtig pointe at holde fast i, og jeg synes, man har en tendens til at overse dette og også til at mistænkeliggøre folk, som af den ene eller den anden grund er uden for arbejdsmarkedet.

I forhold til diskussionen om de her 2.000 kr., som man så har været inde på er beløbet, vil jeg sige, at jeg egentlig godt kunne tænke mig at høre lidt nærmere om – og det kan være, vi kommer ind på det senere, men man kan jo spørge ind til det nu via spørgsmål til mig, og ellers vil jeg gerne have svar på det, når Liberal Alliances ordfører skal på – hvordan man har tænkt sig at det skal finansieres. Skal vi have nogle minimumslønninger, som overførselsindkomsterne så skal presses under, eller hvad er ambitionen? For det forslag, der rent faktisk ligger på bordet, er jo meget ukonkret. Og der må jeg konkludere, at det også er baggrunden for, at vi i hvert fald fra SF's side på ingen måde kan støtte det her forslag, for det er så ukonkret og så flyvsk, at det simpelt hen er svært at se, hvad målet egentlig er med det, ud over at man gerne vil have en debat om, at det skal kunne betale sig at arbejde, og at man i Liberal Alliance i øvrigt har en ambition om, at der skal afskediges en masse offentligt ansatte, således at det offentlige forbrug kan sænkes, og så skal der så gives skattelettelser til de rigeste. Og det synes jeg da er en ærlig ideologisk kamp, man gerne vil kæmpe fra Liberal Alliances side, jeg er personligt bare ikke enig i den, og derfor kan jeg heller ikke støtte forslaget.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er det hr. Ole Birk Olesen, Liberal Alliance, for en kort bemærkning.

Kl. 14:33

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg må sige, at jeg synes, at det er lidt underligt, at nu også SF's ordfører ligesom Socialdemokraternes ordfører tidligere henviser til rådighedsregler. Det er jo rigtigt, at der er rådighedsregler, men jeg tror, at vi alle sammen bør kunne blive enige om, at man formelt set godt kan stå til rådighed uden egentlig at være arbejdssøgende. Det er jo blot et spørgsmål om at sende de ansøgninger, man skal, og så i øvrigt ikke gøre sig særlig stor umage med at skrive de ansøgninger, så man ikke får noget job. Så hvis der er mennesker, der ikke ønsker at arbejde, er rådighedsregler bare ikke nok.

Derfor taler vi om, at det skal kunne betale sig at arbejde, for så har man også en motivation for at gøre sig umage med at få et arbejde. Vi taler også om det, fordi der er en simpel retfærdighedsfølelse i det. Det skal være sådan, at dem, der gør en indsats, har mere til sig selv end dem, der ikke gør en indsats. Det er så også en retorik, som regeringen selv bruger. Regeringen mener også, at det skal kunne betale sig at arbejde. Ordførerens egen skatteminister, partifælle, siger, at det skal kunne betale sig at arbejde. Så er spørgsmålet til SF's ordfører: Hvor meget skal der ifølge SF til, før det kan betale sig at arbejde?

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Marianne Jelved): Ordføreren.

Kl. 14:34

Jonas Dahl (SF):

Jeg kan fortælle hr. Ole Birk Olesen, at regeringen har tænkt sig at fremlægge en skattereform, og der vil det jo klart fremgå, hvad det er, regeringen har som mål. Det fremgår allerede af regeringsgrundlaget, hvad de overordnede principper er, og det skal vi gerne uddybe, når vi fremlægger en skattereform.

I forhold til den her diskussion om, at man bare skal sende nogle ansøgninger, vil jeg gerne sige, at hvis hr. Ole Birk Olesen lægger op til, at vi netop skal være endnu bedre til at prøve at hjælpe de ledige igennem, således at de får relevant uddannelse, således at de kan få plads på arbejdsmarkedet, så tror jeg sådan set godt, at vi kan blive enige. Jeg tror bare udfordringen er, og det håber jeg også Liberal Alliance anerkender, at det jo også er en udfordring at skabe arbejdspladser. Det er jo det, vi faktisk har gjort med den finanslov, der er for 2012; der bliver skabt flere arbejdspladser i Danmark. Det er det, vi har brug for, således at der rent faktisk er arbejdspladser til de mennesker, som desværre i dag er ledige. Jeg tror faktisk, at de fleste, der i dag er ledige af den ene eller anden grund, gerne vil ud på arbejdsmarkedet. Så hvis vi i fællesskab kan skabe rammerne for det og sørge for at skabe arbejdspladserne, tror jeg sådan set også, at de kommer i arbejde, og hvis Liberal Alliance vil medvirke til det, skal de da være hjertelig velkommen.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Ole Birk Olesen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 14:35

Ole Birk Olesen (LA):

Men den skattereform, som regeringen gerne vil fremlægge på et tidspunkt, hvis den kan blive enig med sig selv, er jo et redskab. Det, vi spørger til her, er, hvad målsætningen er. Hvad er det, man vil opnå med den skattereform? Ja, vi ved godt, at man vil opnå et større arbejdsudbud på 7.000 personer. Nu spørger vi til en anden målsætning: Hvilken målsætning har man, med hensyn til at det skal kunne betale sig at arbejde? Hvornår kan det betale sig at arbejde? Hvad er det der, skattereformen skal sigte efter? Er det 1.000 kr. i forskelsbeløb? Er det 2.000 kr., eller er det 5.000 kr.? Hvad er det acceptable forskelsbeløb mellem at være uden for arbejdsmarkedet og være på arbejdsmarkedet, så det kan betale sig arbejde?

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 14:36

Jonas Dahl (SF):

Jeg tror, at Liberal Alliances ordfører glemmer den mellemregning, der hedder, at vi skal have skabt nogle arbejdspladser i det her land. Vi har en udfordring med, at der er mange arbejdsløse. Ja, det er jeg sådan set meget enig i. Men det løser vi jo ikke ene og alene ved bare at presse overførselsindkomsterne ned og afskedige nogle flere offentligt ansatte, som er det, Liberal Alliance har foreslået. Jeg tror, at løsningen er, at vi rent faktisk skaber vækst i Danmark, skaber nogle arbejdspladser, og så tror jeg rent faktisk også, at vi nok skal formå at sende de, desværre, mange ledige, der er, ud på arbejdsmarkedet. Jeg tror nemlig, at man gerne vil arbejde, og derfor er forudsætningen også, at der er arbejdspladser til rådighed, men det drejer sig også om at give folk uddannelse, således at de også er klædt på til at indtræde på arbejdsmarkedet. Det tror jeg er de udfordringer, vi står over for, og det har regeringen jo bredt anerkendt, og det er også derfor, at vi har igangsat både det ene og det andet initiativ.

Så har vi også i forbindelse med den skattereform, som regeringen vil fremlægge i løbet af i år, sagt, at den også skal sænke skatten på arbejde. Jeg tror, at vi skal lade det stå ved det, og så tror jeg også, at vi alle sammen skal glæde os til, at vi skal læse regeringens udspil. Jeg kan forstå, at man føler sig meget handlingslammet i oppositionen og ikke selv kan lave noget politik, før regeringen har fremlagt sit forslag. Det synes jeg da er beundringsværdigt, og det må jo være et udtryk for en stor tillid til regeringens skattereform, og det vil jeg da gerne kvittere for og sige tak for. Jeg skal berolige med, at man nok skal få lejlighed til at læse materialet, når det er klart

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Og der er en kort bemærkning mere – hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance.

Kl. 14:37

Joachim B. Olsen (LA):

Så vil jeg spørge SF's ordfører, om SF's ordfører erkender, at det, at der er en høj kompensationsgrad, det, at der er høje sociale ydelser, har indflydelse på, hvor mange mennesker der er i beskæftigelse.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 14:38

Jonas Dahl (SF):

Jeg tror, der er rigtig mange i det her land, som desværre af den ene eller anden grund er uden for arbejdsmarkedet. Jeg tror, vi har en stor udfordring i at sikre, at de bliver klædt på til at træde ind på arbejdsmarkedet. Det betyder også, at vi skal skabe de arbejdspladser, så de rent faktisk kan træde ind på arbejdsmarkedet. Så det er en dobbeltsidig opgave, vi står over for: Folk skal klædes bedre på, så de er i stand til at træde ind på arbejdsmarkedet, har de faglige kvalifikationer, der er brug for på arbejdsmarkedet, og samtidig skal vi også skabe nogle arbejdspladser.

Det er jo sådan set også det, regeringen har taget fat på med finansloven for 2012, og det synes jeg er god og ærlig politik, altså at man faktisk har en ambition om at skabe arbejdspladser. Og når det er så konkret, som det er i regeringens første finanslov, synes jeg faktisk også, man skulle kvittere for det – selv fra Liberal Alliances side.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:39

Joachim B. Olsen (LA):

Åh, hvor er det belastende nogle gange at stå herinde og stille spørgsmål og overhovedet ikke få svar! Nu spørger jeg igen: Vil ordføreren erkende – hvilket er velbelyst i utallige rapporter – at det, at der er en lille forskel mellem at være på passiv forsørgelse og at være i beskæftigelse, har en indflydelse på, hvor mange der er i beskæftigelse? Vil han erkende, at det, at 25 pct. af befolkningen i den erhvervsdygtige alder i Danmark er på offentlig forsørgelse, har noget at gøre med, at der er en meget lille forskel på, om man er i arbejde, eller man er på passiv forsørgelse? Vil ordføreren bare i det mindste erkende det? Jeg mener, det er jo velbelyst. Vil ordføreren erkende det?

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 14:39

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes, det er ærgerligt, at hr. Joachim B. Olsen synes, det er så ærgerligt at sidde herinde i Folketingssalen og stille spørgsmål. Det er så en del af den parlamentariske situation, og det må man jo affinde sig med.

Men jeg vil egentlig gerne svare, og svaret på spørgsmålet er jo ganske klart: Når man får dagpenge, når man får kontanthjælp, skal man sådan set også være arbejdssøgende. Det tror jeg også hr. Joachim B. Olsen ved. Den eneste overførselsindkomst, jeg sådan lige umiddelbart kan komme i tanker om, hvor man ikke skal være direkte arbejdssøgende, er måske, når man er på Team Danmark-støtte, men det synes jeg er sådan et lidt plat argument at bruge. Men jeg synes, det nogenlunde besvarer det spørgsmål, som hr. Joachim B. Olsen sådan set selv stillede.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll fra Liberal Alliance for en kort bemærkning.

Kl. 14:40

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak. Vi skal skabe nogle arbejdspladser, sagde ordføreren, og det er måske i virkeligheden det, som illustrerer hele problemet for Socialistisk Folkeparti, nemlig at man tror, at *vi* skal skabe nogle arbejdspladser i *vores* virksomheder i stedet for at lave gode betingelser for de egentlige virksomheder her i landet, der så kan skabe nogle arbejdspladser. Dermed afslører ordføreren jo også, at det var rent spin, da hans partifælle handelsministeren i går påstod, at SF er et liberalt parti. Det er i hvert fald bare bragesnak.

Man undgår jo hele tiden at komme ind i den konkrete diskussion om spørgsmålet: Hvad skal vi gøre ved, at der findes mennesker i det her land, som står op hver morgen, som går på arbejde, og som dybest set bare er til grin, fordi det faktisk næsten ikke kan betale sig for dem at tage af sted? Det bliver SF da nødt til at forholde sig til på et mere konkret plan. Det er jo den målsætning, som hr. Ole Birk Olesen også henviste til, og som vi er utrolig interesserede i at diskutere med ordføreren.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 14:41

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes faktisk, at noget af det, der er det mest nedværdigende udgangspunkt, er, at man åbenbart har det princip i Liberal Alliance, at når folk går på arbejde, føler de sig til grin. Jeg tror faktisk, der er rigtig mange af dem, der i dag er ledige i det her land, som rigtig gerne vil have et arbejde. Jeg synes, det er en enormt nedladende tilgang at have til de mennesker, som gerne vil have et arbejde, og som hver dag søger rigtig mange stillinger for at komme ind på arbejdsmarkedet. Så er tilgangen at sige til dem, at de er til grin – dem, der så endelig kommer i arbejde. Men der har vi bare en væsensforskellig tilgang til det, og det må vi jo så respektere. Der er nok bare en stor ideologisk kløft mellem os.

I forhold til at skabe en efterspørgsel, og det var det andet, hr. Simon Emil Ammitzbøll spurgte ind til, vil jeg sige, at det, vi jo netop gør med kickstarten af dansk økonomi, er at skabe arbejdspladser. Når vi renoverer en skole eller skifter vinduerne i et rådhus, eller hvad det nu i øvrigt skal være, er det jo netop et spørgsmål om, at håndværkerne rent faktisk kommer i arbejde. Vi får lavet nogle nødvendige energirenoveringer af vores offentlige bygninger. Det sparer

på energien og elektriciteten på længere sigt, men det betyder også, at der kommer nogle håndværkere i arbejde her og nu. Det synes jeg faktisk er et eksempel på, at det rent faktisk nytter noget, også at det offentlige sætter investeringer i spil. Det vil sige, at vi rent faktisk også skaber en efterspørgsel.

Kl. 14:43

Tredie næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 14:43

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er jo fint nok, at man har lavet en finanslov, hvor man fremrykker at skabe nogle arbejdspladser, som så til gengæld vil føre til større arbejdsløshed, når man kommer lidt længere frem i tidshorisonten, hvilket man endda indrømmer i sine egne svar til Liberal Alliance. Det er jo ret åbenlyst. Så sætter man afgifterne op, det kaster også arbejdspladser ud af landet, man afskaffer kontanthjælpsloftet, det mindsker arbejdsudbuddet, og i det hele taget har man en perlerække af dårlige initiativer. Men det er jo så forskellen på en socialistisk dagsorden og en liberal dagsorden.

Jeg synes, det er mærkeligt, at man herinde i Folketinget skal høre fra folk, som er vant til at have deres på det tørre, at de helt afviser, at det for folk med lavtlønsjob skal kunne betale sig at arbejde. Det er en hån imod den ganske almindelige arbejdende befolkning, og det er endnu et bevis på, at arbejderpartierne, de såkaldte arbejderpartier, for længst har forladt de rigtige arbejdere og ikke vil kæmpe deres sag længere.

Hvis vi så skal tale job til de mennesker, der ikke er i beskæftigelse, så handler det jo om, at man skal tage meget mere fat. Liberal Alliance har fremlagt en plan, gennemregnet af uafhængige økonomer, der siger, at man kunne skaffe masser af job, øge arbejdsudbuddet med over 200.000. Hvorfor er det, at SF ikke vil være med til at gøre noget konkret, der kan hjælpe konkrete mennesker, i stedet for bare at stå og fyre socialistisk retorik af?

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 14:44

Jonas Dahl (SF):

Vi har sagt meget klart, både i regeringsgrundlaget og sådan set også i den diskussion, der nu er om skattereformen, at vi i løbet af 2012 fremlægger en skattereform, som netop skal være med til at sænke skatten på arbejde. Det synes jeg sådan set at Liberal Alliance skulle kvittere for. Jeg hører det bredt sådan, at det er en tilgang, jeg tror vi kunne blive enige om. Så kan vi altid diskutere resultaterne. Men jeg synes da, at Liberal Alliance i det mindste skulle kvittere for den del af det.

I forhold til finansloven vil jeg sige, at jeg sådan set er stolt af, at vi har en finanslov, der både øger ligheden og samtidig faktisk skaber flere arbejdspladser i Danmark. Der må man bare spørge sig selv: Var det det, der i øvrigt var lagt op til fra anden side? Nej, vi fremsatte faktisk et forslag, som netop skaber flere arbejdspladser i Danmark, og det synes jeg man skulle kvittere for fra Liberal Alliances side. I stedet for forsøger man at køre debatten et andet sted hen, men det er jo, fordi man ved, man har en dårlig sag. Det synes jeg da så man kunne anerkende.

Jeg synes, at man skal være stolt af, og det er jeg, en finanslov, som faktisk skaber flere arbejdspladser i Danmark, netop i en situation, hvor vi rent faktisk har behov for flere arbejdspladser. Så kan jeg forstå, at løsningen for Liberal Alliance er, at man gerne vil slå på dem på kontanthjælp og dagpengemodtagerne, de skal så trykkes lidt i ydelse. Fair nok, det er så synspunktet, jeg er bare ikke enig.

Kl. 14:46 Kl. 14:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Fru Merete Riisager, Liberal Alliance, for en kort bemærkning. Kl. 14:46

Merete Riisager (LA):

Tak. Hvad mener ordføreren om, at der allerede i dag findes job i hotel- og restaurationsbranchen og i gartneribranchen, som ikke bliver besat? Altså, spørger man de her brancher, siger de, at der er job, som danskerne ikke ønsker at søge, i det omfang der er et jobudbud. Mener ordføreren, at det har en sammenhæng med, at det for rigtig mange mennesker ikke kan betale sig at arbejde? Og hvis ikke, hvad mener ordføreren så er årsagen til, at der er de her ubesatte job?

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 14:46

Jonas Dahl (SF):

Nu har jeg ikke kendskab til, hvad det er for nogle konkrete job, så det er lidt svært for mig at svare på baggrund af en eller anden konkret stilling et eller andet sted i landet, hvad baggrunden er, og hvilke kvalifikationer der skal til. Men lad mig bare slå fast, at når man er på overførselsindkomst, får kontanthjælp eller får dagpenge, er en del af kravet jo faktisk, at man søger de stillinger, der er. Det er jo betingelsen for, at man i det hele taget kan få udbetalt den ydelse, som man kan få, enten kontanthjælp eller dagpenge. Det synes jeg sådan set er et rimelig godt princip, og derfor mener jeg også, at hvis der er nogle stillinger, der er ubesatte, må vi netop sørge for at kvalificere de folk, som er uden for arbejdsmarkedet, således at de er i stand til at søge de stillinger.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Fru Merete Riisager for en kort bemærkning.

Kl. 14:47

Merete Riisager (LA):

Jeg vil gerne starte med at informere ordføreren om, at der er tale om ufaglærte job, og jeg vil bede ordføreren om at kontakte de her brancher og tage en snak med dem, så vi, næste gang vi har den her dialog, kan have den på et oplyst grundlag.

Så har jeg et helt konkret spørgsmål til ordføreren, som jeg vil bede ordføreren om at svare ja eller nej til: Altså, øger kickstarten den strukturelle ledighed frem mod 2020 – ja eller nej?

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 14:47

Jonas Dahl (SF):

Kickstarten skaber beskæftigelse allerede i 2012. Og med hensyn til hvem der gerne vil mødes med mig, vil jeg sige, at jeg tror, min email er lige så tilgængelig som Liberal Alliances ordførers. Jeg deltager bredt i møder, og folk er altid velkomne til at få et møde med mig, hvis det var det, der skulle være tilfældet.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Det var den sidste korte bemærkning til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Brian Mikkelsen fra Det Konservative Folkeparti.

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Det Konservative Folkeparti har gennem mange år arbejdet for en målsætning om, at det altid skal kunne betale sig at arbejde. Vi har med tre skattereformer på stribe givet incitament til at arbejde, for vi har sænket skatten markant for lønindkomst. Vi har med forskellige reformer, senest dagpengereformen og det udkast til førtidspensionsreform og fleksjob, som regeringen har adopteret, fra konservativ side medvirket til at sørge for, at der er en forskel mellem det at være på overførselsindkomst og det at være ude på arbejdsmarkedet. Så det er god konservativ politik, som Liberal Alliance har lavet lidt copy-paste af, og det synes vi selvfølgelig kun er positivt.

Det, der er vores helt store udfordring i det danske samfund i dag, er ikke bare, at det ikke kan betale sig at arbejde, men at vi ikke er produktive nok, at vi ikke er effektive nok. Derfor handler det grundlæggende om, at man får lagt nogle strukturer og nogle spor ud, som betyder, at vi får en mindre offentlig sektor, at der bliver større afstand mellem det at arbejde og det at være på overførselsindkomst, og at man får sat skatten på arbejde markant ned. Det giver produktion i Danmark, det sikrer arbejdspladser i Danmark, og det giver et incitament til at være på arbejdsmarkedet.

Så grundsigtet i Liberal Alliances forslag her kan Det Konservative Folkeparti godt støtte. Det er en kopi af gode konservative tanker. Vi kan ikke støtte selve beslutningsforslaget, for der mangler et finansieringselement i det, som er konkret og eksplicit. Men vi vil godt under udvalgsbehandlingen arbejde videre med, hvordan man kan lave en fælles beretning, hvor man slår fast, at det altid skal kunne betale sig at arbejde, og at der skal være en markant forskel på at være på overførselsindkomst og at være ude på arbejdsmarkedet.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste, der har adgang til talerstolen, er ordføreren for forslagsstillerne, hr. Anders Samuelsen fra Liberal Alliance.

Kl. 14:50

(Ordfører for forslagstillerne)

Anders Samuelsen (LA):

Tak for det. Man kunne næsten tage udgangspunkt i den konservative ordførers afsluttende tale. De Konservative er egentlig positivt indstillet over for forslaget, men de afviser det så på grund af den manglende konkretisering af finansieringen. Det kan jo undre, hvorfor man, når man som parti gang på gang går til valg på en maks. skat på 50 pct. uden at ville påpege, hvor finansieringen skal komme fra, så ikke vil støtte det her princip. Men det lader jeg De Konservative om at forklare.

Det skal altid kunne betale sig at arbejde. Sådan bør det være, og sådan skal det være. Men desværre er det langtfra altid sådan. Vi står i de kommende år over for massive udfordringer i det danske samfund. Der er færre, der skal forsørge stadig flere. Det kræver ikke det store at regne ud, at det er en uholdbar situation. I den forbindelse er det jo godt, at det er lykkedes for nogle partier i Folketinget at blive enige om en tilbagetrækningsaftale, der er med til at øge arbejdsudbuddet og dermed sikre, at spændet mellem dem, der forsørger, og dem, der er forsørget, bliver mindre. Men det er slet ikke nok.

Vi hilser det også velkommen, at man nu er i gang med forhandlinger om en reform af førtidspensionen og fleksjobordningen. Nu må vi se, hvor det ender, men målsætningen om at mindske antallet af personer på varig offentlig forsørgelse er i hvert fald positiv. Det er bare slet ikke nok. For ud over de strukturelle problemer, vi har med, at der er for få mennesker på arbejdsmarkedet og alt, alt for mange uden for arbejdsmarkedet, så har vi en kæmpemæssig udfordring i form af den ineffektive incitamentsstruktur, som vi har. Det kan nemlig for rigtig mange mennesker reelt set ikke betale sig at arbejde, fordi gevinsten er meget lille. Og med finansloven for 2012 lykkedes det for regeringen og dens støtteparti, Enhedslisten, at gøre det endnu mindre attraktivt for en stor gruppe mennesker at tage et arbejde, idet man besluttede at afskaffe de såkaldte fattigdomsydelser som f.eks. kontanthjælpsloftet, så den i Danmark nu verdensberømte Carina, der nok lidt uforvarende, må man sige, kom til at være symbolet på hele den her debat, pludselig nu får endnu flere penge om måneden. Den debat har vi tidligere i dag taget med skatteministeren, som man må sige var på mere end tynd is, da han på en og samme tid skulle forklare og forsvare, at Carina ikke var fattig, men at hun alligevel skulle have flere penge. Det var sort snak fra en rød skatteminister.

Regeringen burde anerkende vigtigheden af at gøre det mere attraktivt at tage et arbejde i stedet for at være på offentlig forsørgelse. Desværre har vi ikke set noget, der skulle indikere noget sådant i regeringens hidtidige levetid. I stedet vedtog man at afskaffe de føromtalte såkaldte fattigdomsydelser til en samlet pris på 800 mio. kr. med det resultat, ifølge regeringen, at arbejdsudbuddet bliver 3.000 personer mindre, fordi det ganske enkelt bedre kan betale sig for en temmelig stor gruppe mennesker at være på offentlig forsørgelse end at have et arbejde. Det har vi ikke råd til. Det er den direkte underminering af vores muligheder for at finansiere de stærke elementer i vores velfærdssamfund, nemlig at man har fri og lige adgang til uddannelse og sundhed og har et fornuftigt socialt system. Det princip undergraver den nuværende regering hver dag, den er i arbejde, så længe den fortsætter den kurs, som den har lagt nu. Regeringen er på vej til at skabe en social massegrav, som den normalt anklager den anden side af Folketinget for at være med til at skabe.

Vi stillede tilbage i efteråret 2011 et spørgsmål til beskæftigelsesministeren for at få svar på, hvor mange i det danske samfund der har en gevinst på mere end 1.000 kr. ved at tage et arbejde i stedet for at være på offentlig forsørgelse. Svaret er skræmmende. For 74.000 personer i den danske arbejdsstyrke er gevinsten ved at tage et arbejde i stedet for at være på offentlig overførsel under 1.000 kr. om måneden. Med andre ord får man under 1.000 kr. ud af at arbejde i forhold til at være på offentlig forsørgelse. Det er skræmmende. Og kigger man i stedet for på, hvor mange personer i det danske samfund der får under 2.000 kr. ud af at tage et arbejde i stedet for at være på offentlig forsørgelse, så bliver man blot endnu mere bestyrket i sin tro på, at der er noget grundlæggende galt med det system, som vi har indrettet. For 187.000 danskere er der en gevinst på under 2.000 kr. om måneden ved at tage et arbejde i stedet for alternativet, nemlig at være på overførselsindkomst. Det svar er skræmmende. For det er en voldsom stor gruppe danskere, for hvem der reelt ikke er nogen synderlig gevinst ved at tage et arbejde. Selv med en gevinst i kroner og øre på 2.000 kr. ved at tage et arbejde skal man huske på, at det at have et arbejde faktisk også er en dyr omgang. Man skal tænke transport til og fra arbejde ind i budgettet, man skal bruge flere penge på mad, og man skal måske oven i købet have en ny garderobe for at passe sit arbejde. Og så rækker 2.000 kr. om måneden ikke nødvendigvis særlig langt. Det tror jeg enhver uden for det her hus er i stand til at gennemskue.

Kl. 14:55

Man kan lægge oven i, at Dansk Arbejdsgiverforening fik foretaget en meningsmåling blandt kontanthjælpsmodtagere, og den havde det resultat, at over en tredjedel af de adspurgte ville have mindst 3.000 kr. ud af at gå på arbejde, før de ville tage et arbejde, ifølge dem selv. Så får man da for alvor sat tingene på spidsen. Over halvdelen ville have mindst 2.000 kr., altså vores forslag, ekstra ud af at tage et arbejde. Stadig væk er det cirka halvdelen, der ikke ville tage et arbejde, hvis ikke de får mindst 2.000 kr. ud af det. Så hele den retorik fra den socialdemokratiske ordfører, som vi har hørt på tidli-

gere på dagen, hører overhovedet ikke til i en virkelighed som den, de folk, som vi taler om her, i den her sammenhæng er berørt af.

Se, nu er det så oven i købet sådan, at vi ikke taler om at nedsætte ydelserne. Vi vil gerne fastholde, at folk i købekraft har det samme ud af at være på overførselsindkomst, som de har i dag. Det, vi taler om, er at kigge på den anden gruppe, nemlig dem, der er i arbejde. Kan vi gøre det sådan, at de har mere ud af at gå på arbejde? Kan vi sænke skatten på arbejde og ikke bare lave omlægninger af vores skattesystem, sådan at man tager fra den ene lomme og lægger lidt ned i den anden lomme, og så glemmer man lige, at det koster lidt undervejs? Nej, kan vi lave reelle skattelettelser, så det giver mening at gå på arbejde – ud over den mening, som det giver i sig selv, altså at arbejde adler osv.?

Man kan vi få opbakning til det i den her Folketingssal, altså til et så banalt princip, som at det skal kunne svare sig med minimum 2.000 kr. om måneden at gå fra en overførselsindkomst til at gå i arbejde? Nej, det kan vi ikke. Og hvem er det, der primært er imod? Det er de såkaldte arbejderpartier, gud hjælpe mig, som er imod det. De modarbejder hver eneste dag i den her Folketingssal den arbejdende del af befolkningen. Jamen det er utroligt. Og så sidder man oven i købet og griner af det nede i Folketingssalen, altså at man har valgt den strategi. Så kommer vi og er konkrete fra Liberal Alliances side og siger: Prøv at høre her, vi har et forslag til, hvordan man kan skabe 210.000 nye arbejdspladser netto, inklusive 40.000 færre i den offentlige sektor. Vi lægger vores forslag åbent frem som det eneste parti. Vi laver ikke hokuspokusøkonomi, som Socialdemokraterne gjorde op til det her folketingsvalg hånd i hånd med SF, hvorefter de på deres grædende knæ efter valget måtte beklage og sige, at ja, de havde snydt med tallene, og nu regnede de på en anden måde.

Nej, vi lægger tal frem og beder uafhængige økonomer om at gennemregne det, og resultatet, som jeg står med her i hånden, og som også blev en del af valgkampen, viser, at vi kan skabe 210.000 nye arbejdspladser. Kan vi få opbakning til det fra arbejderpartierne? Nej. Og så sent som her til morgen har vi så måttet høre på, at 110 arbejdspladser i Hadsund er blevet flyttet, ikke til Kina – for det er ikke noget med, at vi skal konkurrere på kinalønninger eller noget – men til Tyskland. Er der kommet et svar fra regeringen på den udfordring? Nej. Ingen svar. Der røg lige 110 ekstra arbejdspladser.

I stedet for skal man høre på en retorik om, hvem det også er, og at de rige får for meget ud af det og Saxo Bank, og hvad ved jeg. Men lad os f.eks. tage Saxo Bank. Hvor mange penge bidrager de mange arbejdspladser, der bliver lagt her i landet af Saxo Bank, og de mange medarbejdere, der er her, med i statskassen hvert eneste år til bl.a. at finansiere Carina og andre? Det er rigtig, rigtig mange penge. Det er rigtig mange penge, vil jeg sige til hr. Henrik Sass Larsen. Jamen det er måske umuligt for en socialist at forstå det, altså at det faktisk er arbejdspladser, som bidrager med skatteindtægter for at kunne finansiere den del, som jeg håber vi er enige om, nemlig at folk, som uforvarende er kommet i en situation, hvor de ikke har et arbejde, bl.a. fordi der bliver ført en forkert politik i det her land af Socialdemokraterne, og som ikke kan skaffe sig et nyt arbejde, skal have et forsørgelsesgrundlag. Se, her er en privat virksomhed, som bidrager til statskassen i den sammenhæng, og hvad får man så fra Socialdemokraternes side andet end utak for det og antydninger af, at de da bare kan flytte ud. Jamen o.k., så er der 500 yderligere mistede arbejdspladser i det her land; så er der flere folk, der er på overførselsindkomst, og så er der færre skatteindtægter. Det er arbejderfjendsk politik, man fører på venstrefløjen. Det er en skændsel. Det er ikke til at forsvare, og det har man også kunnet høre på de svar, som man har fået fra den socialdemokratiske skatteminister i dag og fra den socialdemokratiske ordfører og fra SF's ordfører.

Jeg håber meget på, at vi i udvalgsarbejdet kan komme tættere på hinanden og fjerne os fra at opstille diverse myter om, at nogle er imod fagbevægelsen. Vi er ikke imod nogen fagbevægelse. Nej, vi er for at skabe arbejdspladser. Vi er for at skabe en situation, hvor danske virksomheder kan konkurrere, hvor vi kan flytte folk fra en overførselsindkomst og i arbejde, og hvor det oven i købet kan betale sig at tage et arbejde. Det er Liberal Alliances politik. Det vil vi gerne søge opbakning til.

KL 15:01

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

22) Forespørgsel nr. F 18:

Forespørgsel til ministeren for by, bolig og landdistrikter: Hvilke tiltag vil regeringen tage for at skabe vækst i de såkaldte udkantsområder, og vil regeringen lade sig inspirere af den norske model med at indføre tiltagszoner til gavn for udviklingen i udkantsområderne?

Af Mette Hjermind Dencker (DF), Karina Adsbøl (DF), Alex Ahrendtsen (DF), Bent Bøgsted (DF), Mikkel Dencker (DF), Dennis Flydtkjær (DF) og Morten Marinus (DF).

(Anmeldelse 31.01.2012. Fremme 02.02.2012. Eventuel afstemning udsættes til tirsdag den 27. marts 2012).

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til tirsdag den 27. marts 2012.

Ordføreren for forespørgerne, fru Mette Hjermind Dencker fra Dansk Folkeparti, har ordet for begrundelse. Værsgo.

Kl. 15:01

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Mette Hjermind Dencker (DF):

Tak for det. Da der kom et ministerium for landdistrikter, var vi rigtig mange, der blev begejstrede, ikke kun i Dansk Folkeparti, men også ude i Danmarks landområder. Vi var rigtig mange, der tænkte: Endelig et ministerium, der tager yderområderne alvorligt. Når vi i dag går ture i landområderne, kan vi dog høre, at begejstringen for ministeriet er til at overse. Der er endnu ikke kommet et eneste initiativ til forbedring af vilkårene for landområderne – ikke ét. Til gengæld var der akutfunktionen på Svendborg Sygehus samt nedrivningspuljen, der måtte lade livet. Det er ting, der desværre trækker i den stik modsatte retning af vækst i yderområderne.

Selv om der ikke er kommet et eneste forslag fra landdistriktsministeren til forbedring af landområderne, altså ud over et forslag om et par komikere, der skal underholde ministeren med deres visioner, så vælger vi i Dansk Folkeparti at se positivt på det. Vi tror ikke, det er, fordi ministeren ikke vil landområderne det godt. Vi tror simpelt hen, at han har lukket sig inde med sine embedsmænd for at skabe noget mere revolutionerende på området, der virkelig skal få danskerne til at huske ministeren som den minister, der for alvor sparkede liv i landområderne.

Det kan f.eks. være, at ministeren har ladet sig inspirere af den norske model, hvor der er de såkaldte tiltagszoner. Her giver man dem, der bosætter sig i landområderne i Norge, nogle økonomiske fordele. Det er en metode, der må siges at have haft stor effekt i Norge. Måske brygger ministeren på noget lignende i Danmark. I Dansk Folkeparti vil vi til enhver tid hjælpe ministeren med inspiration til, hvad han kan gøre for at give landområderne i Danmark et løft. Det er derfor, vi her peger på Norge som et eksempel, vi kunne lade os inspirere af.

Så min begrundelse for forespørgslen er, at jeg har et håb om, at ministeren her vil løfte sløret for, hvad det er, der foregår inde bag ministeriets vægge, så alle i landområderne forhåbentlig kan ånde lettet op og vide, at der snart vil komme en lang række forbedringer af landområderne. Jeg har også et håb om, at ministeren vil lade sig inspirere af den norske model, og jeg må da sige, at vi i Dansk Folkeparti også har en forventning om, at det er noget stort, der er på vej, siden det har taget ministeren og hans embedsmænd et halvt år at brygge på det – et halvt år, hvor ministeriet ikke er kommet med et eneste lovforslag. Endelig har jeg en forventning til ministeren om, at han i dag vil give os i udvalget samt danskerne et klart svar på, hvad yderområderne er.

Jeg ser frem til en god, konstruktiv og forhåbentlig udbytterig debat

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er det ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Kl. 15:05

Besvarelse

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Tak for muligheden for i dag at tale om regeringens tiltag til at skabe vækst i landdistrikterne. Jeg er lidt ked af den negative tilgang, fru Mette Hjermind Dencker fra DF har. Nogle gange spekulerer man på, hvad det er for en planet, Dansk Folkeparti lever deres liv på. Så sent som i går fremlagde regeringen jo – og det skal jeg nok vende tilbage til – et forslag til en udligningsreform, der kommer vores landdistrikter til gode.

Men som sagt er jeg her i dag blevet spurgt om, hvorvidt regeringen vil lade sig inspirere af den norske model om de såkaldte tiltagszoner for at skabe vækst og udvikling i danske yderområder, og hvad regeringens politik er på det område, og det svarer jeg altid gerne på. Den nuværende regering ønsker også at indgå i et bredt samarbejde om landdistriktspolitikken, og jeg håber, at vi i dag kan få en rigtig god drøftelse af, hvad vi i Danmark skal sætte som ambition for vores landdistrikter.

Hvis jeg sådan skal snakke lidt om regeringens initiativer – og nu håber jeg, at fru Mette Hjermind Dencker har tid til at høre efter, for det er jo lidt vigtigt i forhold til de spørgsmål, der er blevet stillet – så vil jeg gerne komme med svar på spørgsmålene om, hvad regeringen vil gøre for at skabe vækst i landdistrikterne. Det er jo ingen hemmelighed, at vi udvikler det løbende.

Der er udfordringer i vores landdistrikter. Der er udfordringer med faldende beskæftigelse, med affolkning og med forringet adgang til offentlig service. Hvad angår alle de her mange spændende forslag, vi nu hører fru Mette Hjermind Dencker komme med, undrer det mig, at man i 10 år med den forrige regering ikke havde et eneste forslag til det, men det kan vi jo så også tage under diskussionen og debatten. I regeringen ser vi med stor alvor på disse udfordringer, for vi ønsker, at der er ordentlige rammer for livet i alle dele af Danmark, også for dem, der bor langt fra de større byer, og dem på de mindre øer.

Det første, vi gjorde, var at få sat landdistrikterne på dagsordenen på en konstruktiv måde. Det gjorde vi faktisk ved at oprette et ministerium, der arbejder målrettet med at koordinere regeringens indsats i landdistrikterne. Jeg lægger meget vægt på, at vi får en løbende konstruktiv debat om, hvad vi vil med landdistrikterne, og jeg synes jo, at vi skal væk fra den der nedsættende tale om ruiner, det rådne Danmark osv. Jeg synes i stedet for, at vi skal fokusere på de mange helt særegne kvaliteter og styrker, som kendetegner landdistrikterne – det, som jeg selv kalder landdistrikternes potentiale.

Jeg har været rundt i alle dele af landet i de sidste måneder. Jeg har lyttet til beboernes og borgernes bekymringer og ønsker til fremtiden. Jeg har faktisk besøgt rigtig mange lokalt forankrede virksomheder og fantastisk spændende projekter, både offentlige og private. Jeg ønsker at støtte op om disse aktiviteter, som jeg mener er afgørende for udviklingen i landdistrikterne. Derfor har jeg også sikret mig, at vi bruger pengene bedst muligt. Det har jeg gjort ved at målrette midlerne til lokale projekter, til landdistriktsforskningen, og pengene går målrettet til det, som er allervigtigst i disse tider, nemlig vækst og jobskabelse.

Her var altså et konkret initiativ, hvor vi har målrettet de 122 mio. kr., vi bruger på LAG-midlerne, og vi har også målrettet de midler, vi bruger til landdistriktspuljen. Det handler bl.a. om landdistriktspuljen på 22 mia. kr. Puljen får fremadrettet et skarpere fokus på indsatsområdet vækst og nye job. De landdistrikter, der oplever vækst og erhvervsudvikling, satser typisk på de lokale styrkepositioner. I 2012 vil der derfor blive uddelt midler til forsøgsvirksomhed, som formår at udvikle, realisere og fremhæve eller på anden måde sætte fokus på lokale ressourcer. Det har jeg faktisk store forventninger til.

Så er der LAG-midlerne, som jeg omtalte. De skal i højere grad understøtte projekter, der skaber arbejdspladser. Det har jeg faktisk aftalt med LAG-formændene, og jeg har også været ude på LAG-konferencerne og sige det. Jeg har ansvaret for administrationen af de midler til de lokale aktionsgrupper. Det er EU-midler til projekter, der skaber nye arbejdspladser, samt projekter, der skaber alternative eller attraktive levevilkår i landdistrikterne. Det er mange penge, som bliver investeret direkte i landdistrikterne. Det er 110 mio. kr. og ikke 122 mio. kr., som jeg sagde før. Projekterne spænder bredt fra fritids- og kulturtilbud til tilskud til mikrovirksomheder, naturstier, turisme og landsbyfornyelse. Jeg målretter nu disse midler, så de fremadrettet gives som støtte til projekter, som vedrører jobskabelse og økonomisk vækst. På den måde får vi endnu mere for pengene.

Så vil jeg også nævne et andet område inden for mit eget ministeriums område, som betyder meget for udviklingen i landdistrikterne. Det er byfornyelserne og områdefornyelserne. Det er vigtigt for mig, at der bliver skabt nogle attraktive rammer for livet i de mindre byer, og her spiller byfornyelsen og områdefornyelsen faktisk en meget vigtig rolle.

Kl. 15:09

Jeg har netop meldt ud, at kommunerne i år kan bruge 214 mio. kr. på at renovere nedslidte bygninger eller rive de bygninger, som ikke længere bruges, ned. Det betyder, at vi cirka kan gange med fire – og det er et faktuelt tal – så der bliver en aktivitet derude for omkring 1 mia. kr., og det betyder faktisk, at vi investerer rigtig mange penge i at løfte bygningskvaliteten i bl.a. de mindre byer i landdistrikterne. Det får beboerne stor glæde af, samtidig med at det bliver lettere at tiltrække nye tilflyttere.

Jeg vil også gerne udbrede viden om alt det, der fungerer rigtig godt derude, så man på den måde kan blive inspireret til at udnytte landdistrikternes store potentiale. Apropos inspiration har jeg netop nedsat en visionsgruppe med engagerede og kreative folk, der kender vilkårene i landdistrikterne, fordi de bor derude alle sammen. Visionsgruppen er en blanding af kulturpersonligheder, iværksættere og ildsjæle sammen med folk, der har en anden tilgang til emnet. Jeg

synes, det er en lidt nedladende holdning at kalde dem komikere og musikere – det er faktisk folk, der har skabt en tilværelse derude, og som kan gøre en forskel i debatten, og jeg forstår ikke, hvorfor de skal nedgøres af Dansk Folkeparti på den måde, jeg hørte det i starten.

Men jeg ser frem til en masse gode input fra de aktører, som arbejder i og med landdistrikterne, når de samles til den konference om visioner for vækst, som jeg afholder om godt en måned. Der skal arbejdes med forslag til jobskabelse, der skal forskes, der skal arbejdes med vækst i et forum, hvor embedsmænd, politikere, professionelle og ildsjæle kan mødes til en åben og konstruktiv drøftelse – det glæder jeg mig meget til.

Hvad angår erhvervsudvikling og jobskabelse, vil jeg nævne nogle af de områder, hvor regeringen gør en forskel. Først og fremmest har vi lagt vægt på erhvervsudvikling, fordi der er et stort behov for at gøre noget ved arbejdsløsheden. Erhvervsudviklingen handler om jobskabelse og fastholdelse af job – og her skal man huske på den kickstart på 18 mia. kr., som regeringen har lavet – samt gode vilkår for erhvervslivet. Det vedrører naturligvis hele landet, men arbejdsløsheden er desværre alt for høj i mange af vores landdistrikter. Her er det de naturlige arbejdspladser, altså landbrug, fiskeri og råstofudvinding, som faktisk mister flest arbejdspladser i de her år.

Derfor er det en stor hjælp til landdistrikterne, at vi har valgt at kickstarte økonomien, så tusindvis af mennesker får arbejde i de kommende år. Vi bruger faktisk 18 mia. kr. på at fremrykke en række offentlige investeringer, og på den måde får vi jo gang i væksten i hele Danmark og ikke mindst i landdistrikterne.

Ud over den generelle indsats for at sætte gang i økonomien arbejder regeringen også på en lokal og regional jobskabelse. Her vil jeg godt fremhæve de regionale vækstpartnerskaber, som jo er en del af regeringens politik. Der skabes en positiv udvikling i hele Danmark via Erhvervs- og Vækstministeriet, der på vegne af regeringen her i foråret indgår vækstpartnerskaber med de regionale vækstfora. For at sætte fokus på den vækstindsats i de områder, deltager jeg også i drøftelserne, og jeg ser bl.a. frem til at drøfte muligheden for at styrke samarbejdet mellem vækstforaene og LAG'erne i erhvervsindsatsen i landdistrikterne, således at vi både fokuserer på den lokale, den regionale og den centrale, landsdækkende vækstindsats. Jeg tror, at der er et stort behov for at fokusere og samarbejde om vækstindsatsen, så den hænger sammen hele vejen rundt.

Regeringen foretog derudover også i forbindelse med finanslovforhandlingerne en større omprioritering af midlerne i landdistriktsprogrammet, så vi kan hjemtage landdistriktsmidler fra EU – penge, der kan understøtte nye lokale initiativer, og som med tiden kan få egne ben at gå på og skabe nye arbejdspladser og liv på landet.

Jeg vil også nævne landbruget, hvor vi jo i forhold til landdistrikterne er i gang med en vigtig grøn omstilling, hvor regeringen vil sikre, at der skabes et mere økonomisk bæredygtigt landbrug, og vi ønsker samtidig et landbrug i vækst, som gerne skulle være med. Og selv om den grønne omstilling handler om naturbeskyttelse, så handler den også om at fremtidssikre landbruget, så der skabes arbejdspladser, vækst og eksport.

Derudover vil jeg pege på det, nogle kalder bankpakke V eller udviklingspakken. Der har vi jo meldt ud, at der skal arbejdes for et landbrugsfinansieringsinstitut; det er et institut, som skal bidrage til levedygtige landbrugsbedrifter, således at de kan foretage investeringer, der er nødvendige for vækst og udvikling. Resten af udviklingspakken kan faktisk også få meget stor betydning for små og mellemstore virksomheder i landdistrikterne. Ligesom virksomheder i resten af landet har en del af disse jo haft vanskeligheder ved at få risikovillig kapital til f.eks. udviklingsprojekter og eksport. Udviklingspakken kan forventes at generere yderligere lån til vækst på i omegnen af 2 mia. kr. samt eksportlån til større virksomheder for 15 mia. kr. Det vil stimulere virksomhedernes vækstmuligheder og give mu-

lighed for nyansættelser. Det er et rigtig godt forslag, som jeg gerne vil benytte lejligheden til at rose, og jeg vil også rose den store kreds af partier, der står bag aftalen om gennemførelsen af en udviklingspakke.

Hvis vi kigger fremad, kan vi se, at regeringen altså har taget fat på at udvikle en langsigtet erhvervs- og vækstpolitik i et tværgående ministerudvalg, og her er også sundhed, klima, miljø, fødevarer og ikke mindst de mindre produktionsvirksomheder i fokus, og det er vigtigt, fordi den type virksomheder har stor betydning for vores yderområder og landdistrikter.

Kl. 15:15

Et andet af regeringens indsatsområder, som jeg gerne vil fremhæve, og som måske er forbigået forespørgernes opmærksomhed, er turismen. Det er et af de erhverv, som har et meget stort potentiale til at bidrage til en positiv udvikling i landdistrikterne, og jeg vil sige, at det faktisk er derfor, regeringen er gået i gang med at formulere en national turismestrategi, som bl.a. skal sikre, at vi får flere turister til landdistrikterne og dermed en øget vækst. Endvidere er der jo, også under den tidligere regering, blevet etableret en række nationalparker, som skal bidrage til turismeindsatsen.

Så er der et emne, jeg vil tale om, som ligger mig meget på sinde, og det er det, der vedrører mobil- og bredbåndsdækningen. For de mennesker, der bor og driver virksomhed i landdistrikterne, er det helt afgørende, at der er en ordentlig mobil- og bredbåndsdækning. Det er et område, hvor vi skal være mere ambitiøse, end vi har været de sidste 10 år, hvor DF jo har været et parti, der har haft afgørende indflydelse. Derfor synes jeg, det er positivt, at erhvervs- og vækstministeren på statens vegne har indgået en aftale med KL og regionerne og telebranchen om at skabe en bedre mobildækning. Aftalen forpligter bl.a. teleselskaberne til i de kommende 3 år at investere 6,5 mia. kr. i en udbygning af mobilnettet.

Jeg ved også, at det med bredbåndsdækningen er noget, der ligger beboerne i landdistrikterne meget på sinde. Der har netop været afholdt Landsbyernes Dag, hvor man virkelig har drøftet dette emne. Det var tydeligt, at der er et rigtig stort behov for gode internetforbindelser derude. Det er noget, som vi faktisk imødekommer med den seneste teleaftale, hvor der fra 2014 nu bliver en 10-megabit-dækning. Uden at jeg vil kalde mig ekspert, vil jeg sige, at man på dette 10-megabit-net faktisk vil kunne streame sit fjernsyn. Nettet skal dække 98 pct. af Danmarks areal, og det sker via de nye teleaftaler, der er blevet lavet. Derudover siger vi, at man fra 2020 skal have mindst 100 Mb. Så mobil- og bredbåndsnettet er altså noget, der har stor betydning for landdistrikternes beboere; der bliver mulighed for at drive erhverv, og man kan i øvrigt få fat i hinanden.

Så vil jeg bare kort nævne, at vi på uddannelsesområdet har en meget ambitiøs målsætning, hvor vi jo fra 2012 har lagt maskinmesteruddannelsen ud. Vi har styrket videnpilotordningen, og vi har skaffet 3.000 flere praktikpladser. Lad mig nævne, at vi jo i går foreslog en ny udligningsordning, og den er der faktisk grund til at fremhæve. For den flytter 400 mio. kr. direkte på udligningen og mere end 160 mio. kr. i forhold til beskæftigelsesområdet ud til vores landdistrikter, så de får flere penge at arbejde med. Det er en lille justering, men den betyder rigtig meget for landdistrikterne. Lolland får 80 mio. kr., og Langeland får 23 mio. kr. Vi ønsker et Danmark, der hænger sammen. By og land skal udvikles og ikke afvikles, og udviklingen det ene sted skal ikke skabes på bekostning af det andet.

Lad os kigge på de norske tiltag. Jeg synes, der er mange forskelligheder at fremhæve mellem Norge og Danmark, og der er grundlæggende forskelle. Det er absolut nødvendigt at kunne forholde sig til de forskelle for at kunne vurdere de norske initiativer i en dansk kontekst. Men lad mig bare, når vi kigger på det med tiltagszonerne, sige, at det betyder noget i forhold til fritagelsen for arbejdsgiverafgiften, muligheden for at nedskrive et studielån med 10 pct. årligt, en fritagelse af afgiften for elforbruget, en reduktion af personbeskat-

ningen, et ekstra børnetilskud, et større kommunalt tilskud. Det er faktisk nogle voldsomt store udgifter, der er forbundet med tiltagszonerne, bare i 2010 er det 3,4 mia. kr., og effekterne er ikke kendte. Med hensyn til tiltagszonerne er det, som jeg siger, sådan, at der også er arbejdsgiverrettede tiltag, hvor man fritager arbejdsgiverne for afgift. En differentieret arbejdsgiverafgift koster 12,5 mia. kr. om året. Derudover kan vi lægge vægt på, at det andet kostede 3,4 mia. kr.

Så har man i Norge oprettet Innovasjon Norge. Det er en sammenlægning af Norges Turistråd, Norges Eksportråd og Statens nærings-, og distriktsudviklingsfond og Statens vejledningskontor for opfindere. Det ejes af Norges 19 regioner og den norske stat. Der har været 9.000 projekter, og de koster 5,3 mia. kr., og det vil sige, at vi er i omegnen af 20 mia. kr. Det, der er vigtigt at forstå med hensyn til de beløb, jeg nævner, er, at de er langt fra de tilskuds- og låneordninger, vi kender herhjemme. Måtte jeg ikke sige, at det jo er underligt, at man peger på de her initiativer, uden at man anviser en finansiering.

Jeg vil nu runde af og sige, at der er en række af de norske initiativer, der er rettet mod deres yderområder, både tiltagszonerne og andre, som er ret spændende, men jeg vil bare sige, at det med det håndværkertilbud, vi har overtaget, så er svært at finde en finansiering til det, og jeg er spændt på at høre, hvad der er fru Mette Denckers og Dansk Folkepartis forslag til en finansiering af det. Jeg synes bestemt, det er nogle interessante ideer, men jeg vil bare sige, at vi i Danmark har nogle geografiske udfordringer, der er helt anderledes end dem, man har i Norge. Så har jeg også bidt mærke i, at en række af de norske initiativer ikke har været igennem en effektevaluering. Jeg kan forsikre Folketinget om, at jeg gerne søger inspiration alle steder, også i det norske, men jeg synes bare, vi skal have forståelse for, at det er voldsomt dyrt.

Til sidst vil jeg gerne opsummere, at vi altså lægger vægt på en positiv udvikling i hele Danmark, også i yderområderne. Jeg har store ambitioner med hensyn til udviklingen af vores landdistrikter, hvoraf jeg i dag har nævnt fire fokusområder: erhvervsudvikling, digitalisering, udvikling og udligning. Jeg tror på, at der er et potentiale i landdistrikterne. Vi og regeringen arbejder for det bedste på de områder, og vi samarbejder både lokalt, regionalt og nationalt, men, håber jeg, også på tværs af politiske skel, og derfor vil jeg afslutte med at opfordre oppositionen til at gå aktivt ind i debatten: Hvad vil vi med vores landdistrikter i fremtiden? Tak for ordet.

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren. Der er ikke nogen spørgsmål til ministeren på nuværende tidspunkt. Vi går videre til ordføreren for forespørgerne, fru Mette Hjermind Dencker, Dansk Folkeparti, som har mulighed for at kommentere ministerens tale.

Kl. 15:21

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Mette Hjermind Dencker (DF):

Tak for det. Jeg synes jo, det var rigtig dejligt at høre ministeren fortælle om de samme visioner, som vi hørte regeringen havde før valget, men jeg håber ikke, at de også vil gå samme vej. Ministeren sagde noget om en hel del ting, som jeg har skrevet ned, og om dem vil jeg gerne stille nogle spørgsmål, som jeg håber ministeren kan svare på her. Det handler om at flytte nogle flere arbejdspladser, for jeg kunne forstå på det, ministeren sagde, at der skulle være flere arbejdspladser ude på landet. Så jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad det helt konkret er.

Jeg er også meget optaget af den turismestrategi, som ministeren talte om her i sin tale, og vi kan godt være enige om, at turisme faktisk er det, som baner vejen til yderområderne, for der er jo ingen på Vesterbro, der sidder og tænker, at hvor kunne det være dejligt at bosætte sig ude ved Vesterhavet. Hvis de skal derud, kræver det jo, at de først kommer derud via turismen, via at tage derud på ferie, og derfor ser jeg meget turismen spille en central rolle i det her. Så jeg er derfor interesseret i at høre om, hvad der ligger i ministerens turismestrategi.

Det er dejligt at høre det om mobil- og bredbåndsdækningen, nemlig at ministeren har valgt at afsætte 6 mia. kr. til udbygning af den, så jeg vil også høre, hvornår vi kan se frem til, at man i yderområderne får en bredbånds- og mobildækning, der dækker lige så bredt, som Post Danmark gør. Jeg er ked af, at ministeren så har misforstået mig og tror, at jeg bare vil kopiere den norske model. Det er pænt af ministeren at have siddet med regnemaskinen og regnet ud, hvad det vil koste, hvis man overfører den til danske forhold, men det var jo slet ikke det, jeg mente. Jeg mente bare, om ministeren ville lade sig inspirere af den norske model; det betyder ikke, at vi skal indføre hvert eneste tiltag, der er i den norske model, men sådan set bare, at ministeren kunne hente inspiration derfra. Men jeg ser frem til en god og livlig debat. Tak.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren for forespørgerne. Vi tager nu den første ordfører i ordførerrækken, og det er fru Birgitte Josefsen fra Venstre, værsgo.

Kl. 15:23

(Ordfører)

Birgitte Josefsen (V):

»Udkant? Aldrig i livet«, sådan lød overskriften faktisk på en artikel i tirsdags, og overskriften dækker over en udmelding fra Jammerbugt Kommune, som ligger i det yderste nordvestjyske hjørne nord for Limfjorden. Tirsdag morgen åbnede Jammerbugt Kommune for salg af 31 nye byggegrunde, og selv om kommunen er placeret i det, vi kalder Udkantsdanmark eller yderområdet, lå folk faktisk i kø i 26 timer for at købe en af de her nye grunde.

Det handler om at tænke på fremtiden, siger borgmester Mogens Gade, Jammerbugt Kommune, og han har så sandelig ret. Hvert eneste år er der faktisk ca. 900 mennesker, der flytter fra Aalborg Kommune til Jammerbugt Kommune. Det betyder, at den her kommune nu skal til at bygge en ny skole, en ny idrætshal og tænke over, hvad moderne familie vægter højt, og forsøge at matche de her krav inden for de økonomiske rammer, som kommunen nu har fået stillet til rådighed. Når man så går ud og spørger de her borgere om, hvad de vægter, er det rolige omgivelser, det er en skøn natur, det er en god busforbindelse til Aalborg, for det er jo der, nogle af dem arbejder eller tager på besøg, det er gode skoler, og det er gode fritidsfaciliteter. Det her er jo et eksempel på, at det kan lade sig gøre at rykke en udvikling i en positiv retning. Udfordringerne er selvfølgelig af meget forskellig karakter i de forskellige områder af Danmark, men vi skal fra Folketingets side, mener vi i Venstre, sikre, at de muligheder, der er ude lokalt, kan man bruge og udnytte.

Derfor er det Venstres holdning, at vi via politiske tiltag skal gøre alt, hvad vi kan for at sikre et Danmark i balance. De danske landdistrikter og yderområder fortjener de samme gode betingelser for at skabe arbejdspladser og fastholde arbejdspladser, muligheder for at skabe vækst og at uddanne sig, som man kan i resten af landet. Det mener vi bl.a. at vi sikrer bedst ved at give kommunerne størst mulig frihed til at udvikle og investere i deres lokalområde, hvilket vi bl.a. ser i eksemplet fra Jammerbugt Kommune. Via politiske tiltag må vi sikre gode rammevilkår for erhvervslivet, så konkurrenceevne, produktivitet, vidensniveauer og innovation kan vækste bedst muligt i yderområderne.

Desuden skal vi, og det er et punkt, der er meget afgørende for os, altid sikre, at der er mulighed for, at alle unge i alle dele af landet

kan tage en ungdoms- og videregående uddannelse med et højt fagligt niveau. Det må aldrig nogen sinde være distancen fra hjem til skole, der afgør, om de unge vælger uddannelsesvejen. Det mener vi i Venstre er helt afgørende for at sikre, at man kan skabe og holde fast i væksten og udviklingen også ude i det, vi kalder yderområderne.

Derfor har vi i Venstre en klar forventning til regeringen om, at regeringen er medspiller i forhold til at finde gode løsninger og tage gode tiltag, så vi kan få indfriet nogle af de ovennævnte elementer, som vi, set fra vores platform, mener er det, vi skal kigge på, for det, der er vigtigt for os, er, at vi sikrer et Danmark i balance i en globaliseret verden.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører i ordførerrækken er hr. Lennart Damsbo-Andersen, Socialdemokraterne, værsgo

Kl. 15:28

(Ordfører)

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Da vores landdistriktsordfører, hr. Simon Kollerup, er forhindret i at være til stede her i salen, skal jeg læse hans tale for Tinget.

Folketinget er kendetegnet ved, at hele Danmark er repræsenteret på stolene her i salen. Som folketingsmedlemmer kommer vi fra hver vores del af landet og indtager vores plads i de grønne stole for at lave politik og for at skabe forandringer i respekt for vores politiske overbevisning og i respekt for de dele af landet, vi kommer fra. Jeg har selv det privilegium, at jeg er både født og opvokset i det, som den nordjyske Niels Hausgaard kalder for Luksusdanmark, og jeg må sige, at jeg synes, at det er befriende med folk som Niels Hausgaard og andre gode kræfter, der formår at bruge en anden tone i debatten og tale yderområderne op og ikke ned. Derfor bliver jeg så meget desto mere skuffet over, at dagens forespørgsel har fået en titel med ordet Udkantsdanmark. Tonen og stemningen i dagens debat havde fra start været slået meget bedre og mere positivt an, hvis den havde handlet om Luksusdanmark.

Når det er sagt, vil jeg indledningsvis kvittere for, at vi får anledning til at tage debatten, for det er en vigtig debat. Udviklingen i yderområderne står og falder med, at der skabes vækst og arbejdspladser, og ikke kun i yderområderne naturligvis, men *også* i yderområderne. Socialdemokraterne roser regeringen for at sætte så klart fokus på Luksusdanmark, at vi med en minister, som er særlig dedikeret til netop den opgave, sikrer en koordinerende kraft for regeringen i al dens arbejde. Netop Luksusdanmark og yderområderne er med i regeringens løbende overvejelser. Det er en central forandring i dansk politik til gavn for yderområderne, så sagerne er i regeringskontorerne, og den lokale vækst og jobskabelse kommer på dagsordenen centralt her i København.

Derudover fokuserer regeringen sine støttemidler til lokale projekter og landdistriktsforskningen, så pengene går målrettet til det, som er allervigtigst lige nu, nemlig vækst og nye arbejdspladser lokalt.

Samme målrettede fokusering vil gælde for LAG-midlerne, så også de i højere grad skal understøtte lokale projekter, der skaber arbejdspladser. Jeg ser i øvrigt frem til den drøftelse, vi skal have, af netop en mulig styrkelse af de lokale aktionsgrupper og vores regionale vækstfora i forhold til den regionale og lokale erhvervsindsats.

Jeg vil også gerne fremhæve, at det med vedtagelsen af udviklingspakken, der i medierne har navnet bankpakke V, er sat målrettet ind for at øge udlånet til små og mellemstore virksomheder i Danmark. Det er netop de små og mellemstore virksomheder, der tegner sig for en stor del af erhvervsstrukturen i yderområderne. Derfor vil det øgede udlånsniveau med yderligere 2 mia. kr. i nye vækstinitiativer være en motor for nye arbejdspladser lokalt. Jeg håber, at penge-

institutter og små og mellemstore virksomheder benytter de nye muligheder. Det er vores hensigt med dem.

Derudover arbejdes der lige nu med justeringer i udligningsordningen, hvor regeringens udspil er, at de mest velhavende kommuner skal bidrage lidt mere til de kommuner, som har det sværest på grund af de underliggende lokale strukturer. En stor del af de sidstnævnte kommuner findes netop i vores yderområder, og derfor vil justeringerne i udligningsordningen også kunne ses som et bidrag til at sikre alle danskere nogenlunde ensartet service, uanset hvilken del af landet de bor i, og det er vigtigt.

Så har regeringen endelig sammen med Enhedslisten valgt at målrette 18 mia. kr. til en kickstart af den danske økonomi, så vi dermed får skabt flere tusinde arbejdspladser i Danmark. Arbejdspladserne kommer i hele Danmark og derfor også i yderområderne. Som det fremgår, er det her bare et udpluk af regeringens indsats til gavn for yderområderne.

Vedrørende de konkrete initiativer i Norge, som også er en del af den her forespørgsel, må jeg sige, at jeg har en del betænkeligheder ved nogle af de nævnte forslag fra vores nordlige naboer. Dertil kommer spørgsmålet så: Hvor skal pengene komme fra? Store statsstøttede initiativer lyder altid som spændende ting, som vi skal overveje, men i Norge brugte de i 2010 alene 12,5 mia. kr. på bare et af deres initiativer. Så siger jeg bare, at vi skylder hinanden og ikke mindst de mange seere i yderområderne, som måske følger med i dag, at man overvejer grundigt, hvor finansieringen skal komme fra. Det savner jeg i hvert fald et konkret svar på i dag, ellers synes jeg hurtigt at debatten bliver uinteressant. Men jeg synes, at det er fint at kigge nærmere på effekten af de norske initiativer. Det mener jeg er afgørende, før man binder sig til at gennemføre konkrete initiativer, som man ikke kender, så man ikke køber katten i sækken. Derfor kan jeg meddele, at Socialdemokraterne ikke kan støtte det fremsatte forslag til vedtagelse.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. På grund af en misforståelse for kort tid siden får fru Mette Hjermind Dencker lov til at holde sin ordførertale her og fremsætte forslag til vedtagelse.

Kl. 15:33

(Ordfører for forespørgerne)

Mette Hjermind Dencker (DF):

Tak for det. Da jeg selv har indkaldt til forespørgslen i dag, har jeg fuld forståelse for det, hvis der sidder et par stykker i salen, der har et behov for at dispensere fra den uskrevne regel, vi har blandt MF'ere, om at frede det medlem, der holder sin jomfrutale på Folketingets talerstol.

Der var så dejligt ude på landet. Sådan starter H.C. Andersens eventyr »Den grimme ælling«. Og det havde han jo ret i. For ude på landet er der højt til himlen, der er langt til naboen, man kan bedre høre fuglenes sang, og man kan bedre se stjernerne på nattehimlen. Det er også der, man dyrker fællesskabet. Man kerer sig om hinanden. Folk sælger ud af deres hjemmelavede marmelader og honninger. Man ser mange kunstnere, der flytter derud eller tager derud, når de har brug for ro til at male eller digte. Det er vigtigt, også som ministeren var inde på, at vi politikere fremhæver alle de positive ting, der er ved at bo ude på landet, for i Dansk Folkeparti er vi kede af at se, hvordan den politiske debat bærer præg af, at man taler landområderne ned. Hvis vi skal have folk til at bosætte sig på landet, skal vi huske at tale positivt om landområderne. Men vi skal ikke bare tale positivt om landområderne, vi skal også agere positivt over for dem, for de har nogle udfordringer, som vi skal hjælpe dem med at løfte: Affolkningen vokser; uddannelsesniveauet er generelt lavere; mange boliger og forretningslokaler står tomme og er usælgelige;

der er ringe mobil- og bredbåndsdækning. Det er blot for at nævne nogle af dem.

Vi politikere står i dag over for et meget vigtigt valg. Vil vi se til, at affolkningen i landområderne bare vokser dag for dag og dermed risikere, at der om 20-30 år er store områder af Danmark, der vil ligge øde hen, områder, hvor der før lå små lokalsamfund, og hvor livet og fællesskabet blomstrede? Skal vi bare sige: Det var ærgerligt, lad falde, hvad ej kan stå, eller vil vi investere i at give landområderne i Danmark et kærligt og tiltrængt løft ved at belønne de mennesker, der vælger at bosætte sig og skabe virksomheder og arbejdspladser i landområderne? I Dansk Folkeparti har vi valgt det sidste.

Vi vil gerne se nærmere på den model, de har i Norge, hvor de giver særlige økonomiske fordele til de mennesker, der vælger at bosætte sig i de norske yderområder, men vi er også opmærksomme på, at Norges yderområder er usammenlignelige med Danmark. Der er steder i Norge, hvor man har 200 km til nærmeste købmand. I yderområderne i Norge er temperaturen tit 10 grader lavere end i byerne. Det er udfordringer, som vi gudskelov ikke har i Danmark. Men i Dansk Folkeparti tror vi på, at vi, når man i Norge kan få folk til at flytte helt derud, hvor der er 200 km til nærmeste købmand, hvor der er 10 grader koldere end i byerne, blot ved at give dem nogle få økonomiske fordele, så har al mulig grund til at antage, at lignende tiltag i Danmark vil være en kæmpe succes. I den anledning vil jeg gerne sætte tre tykke streger under, at vi har valgt at lade os inspirere af modellen. Det betyder, at vi gerne vil kigge nærmere på, om der er noget af den, som vi kan overføre til danske forhold og eventuelt supplere dem med initiativer, der er mere relevante for de konkrete udfordringer, vi har i Danmark.

Derfor har vi i Dansk Folkeparti valgt at fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget pålægger regeringen at undersøge norske erfaringer med såkaldte »tiltagszoner«, der går ud på at understøtte og lette bosætningen i udkantsområder i Norge gennem f.eks. ekstra børnepenge, reduktion i personskatten, fritagelse for elafgiften, sanering af studiegæld m.m., og derigennem lade sig inspirere til at foreslå lignende initiativer for tilsvarende områder i Danmark, herunder at vurdere de økonomiske aspekter af en sådan politik.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 37).

Vi håber, at Folketinget er positiv over for at pålægge regeringen i det mindste at undersøge, hvad mulighederne er, for som Albert Einstein sagde: Fordømmelse uden efterforskning er toppen af uvidenhed. Det er den efterforskning, vi i Dansk Folkeparti hermed appellerer til at få iværksat.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Forslaget til vedtagelse vil nu indgå i debatten. Der er ikke mere til ordføreren nu.

Den næste ordfører er hr. Andreas Steenberg fra Radikale Ven-

Kl. 15:38

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

Lad os i dag aftale, at vi afskaffer begrebet Udkantsdanmark. For hvilke byer, hvilke områder er det, som er Udkantsdanmark, og hvilke er det, der ikke er Udkantsdanmark? Og hvorfor skal vi vælge at tale nogle bestemte områder ned? Det har sjældent – jeg vil også vove mig helt ud til at sige aldrig – gavnet noget som helst at få talt noget ned.

Den her diskussion bliver tit til en debat om at dele goder ud til bestemte geografiske områder. Men faktisk er landdistrikternes problemer fælles for hele landet, uanset om man snakker Lolland-Falster eller Vestjylland eller Nordjylland. Vores konkurrenceevne er svag, og mange virksomheder lukker og fyrer mennesker. Det rammer især byer langt fra de store universitetsbyer, hvor der har været mange og stadig er mange produktionsvirksomheder. Derfor er det især uden for de større byer, man er blevet ramt af krisen, og der er kun én vej, og det er at genoprette tilliden til dansk økonomi og få genoprettet konkurrenceevnen.

Vi skal have styr på de offentlige udgifter. Hvis virksomheder og privatpersoner får tillid til den offentlige økonomi igen, vil man begynde at bruge de penge, som er opsparet. Det vil skabe vækst og job. Samtidig skal vi flytte flere fra overførsler til arbejde, og skatten på arbejde skal ned. Det vil også øge virksomhedernes konkurrenceevne.

Jeg vil også benytte lejligheden til at rose de mange ansvarlige overenskomster, som bliver indgået i øjeblikket, og som holder lønningerne i ro. Det skaber også arbejdspladser på lang sigt.

By, bolig og landdistriktsministeren har også i sin tale nævnt en lang række fornuftige måder at investere på rundtomkring i landdistrikterne, som kan være med til at skabe vækst og udvikling. Jeg vil nævne uddannelse som et område, som Radikale Venstre sætter meget stort fokus på, for uden for universitetsbyerne gælder jo det, at uddannelsesniveauet er væsentlig lavere end i universitetsbyerne, og derfor skal vi, når vi får råderum i økonomien, investere i uddannelse også uden for universitetsbyerne.

Konkurrenceevne, uddannelse, styr på økonomien er løsninger på Danmarks udfordringer, og det er faktisk også en løsning på landdistrikternes udfordring, fordi vi har en fælles udfordring, uanset om vi snakker by eller land, og uanset hvilket landområde vi snakker om.

Dansk Folkeparti foreslår i dag ekstra børneydelse, lavere skat, færre afgifter og eftergivelse af studiegæld i bestemte områder. Det vil selvfølgelig koste rimelig mange penge, og det vil ikke løse det grundlæggende problem, som er, at produktionsvirksomhederne er pressede og lukker. Vi synes generelt heller ikke så meget om at eftergive gæld. Altså, hvis man har gældsat sig, skal man selvfølgelig betale sin gæld tilbage. Derfor kan vi ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Og den næste ordfører er fru Annette Vilhelmsen fra SF.

Kl. 15:41

(Ordfører)

Annette Vilhelmsen (SF):

Først og fremmest vil jeg sige tak til ordføreren for, at vi kan få indledt en debat om landdistrikter. Vi har brug for at se på alle forslag, gode ideer og initiativer. Jeg er jo selv en af dem derudefra, der sådan set både er født og vokset op derude og har arbejdet og haft det ganske godt med det derude, og jeg tænker nogle gange, også med den nye hverdag, vi har her i København, at måske er der også nogle i det, der ikke kaldes landdistrikter, folk, der er meget centralt placeret her i det indre København, der sådan set kunne have godt af lidt frisk luft – og så kan vi altid diskutere, hvor de største udfordringer egentlig er.

Som ordfører på området landdistrikter og øer kan jeg være glad for, at den nye udligningsordning har givet flere midler til trængte kommuner i landdistrikterne. Vi kunne godt have ønsket os, at der var kommet mere, men det her er et klart signal om en omfordeling af midler, altså midler, der går fra de større byer og til landdistrikterne. På den måde kan de her kommuner tilbyde bedre velfærd og vilkår og dermed også blive mere attraktive.

I SF bakker vi også op om den visionsgruppe, som ministeren har nedsat. Der er brug for at få sat landdistrikterne på den offentlige dagsorden. Her havde jeg også skrevet det ind, som Dansk Folkeparti startede med: Der var så dejligt derude på landet. Og jeg vil egentlig også sige, at ja, der er så dejligt derude på landet, men der er også rigtig meget andet. Derfor er det vigtigt for os i SF, at vi ikke gør problematikker i landdistrikterne specifikt til landdistrikternes problem og noget, vi kan sætte en pulje af til, som så særlig tager sig af det, men at vi får en oplevelse af, at vi i Danmark er et fællesskab, og at de udfordringer, der er, løser vi også i fællesskabets navn.

Derfor støtter vi ikke umiddelbart op om ej heller lader os voldsomt inspirere af at indføre tiltagszoner, sådan som man bruger det i Norge. I første omgang vil vi i stedet afvente ministerens plan for yderligere tiltag for landdistrikterne. Vi har for det første ikke råd til at indføre de her skatterabatter til de danskere, der vælger at bosætte sig uden for de større byer, og vi er heller ikke sikre på, at pengene bliver tjent ind. Vi risikerer, at vi skaber en social ubalance, og at vi oven i købet – hvad skal man sige? – blåstempler den her sociale ubalance. F.eks. vil det kunne betyde, at nogle af de allerrigeste bliver tilgodeset, mens den almindelige dansker må se langt efter økonomiske gaver. For det andet er der også nogle særlige forhold i Norge, hvor der er meget langt mellem storbyer og de yderste landdistrikter. Der er en infrastruktur, som er helt særlig, og derfor kan vi også tænke os til, at nordmændene har brug for helt anderledes incitamenter, end vi sådan set har brug for her.

Jeg vil lige benytte lejligheden til at tage fat i de gode eksempler. Jeg har lige hørt fra Varde Kommune, hvordan man faktisk ved at lægge en meget positiv strategi har valgt at satse meget på at få lagt en it-infrastruktur ud, sådan at hele kommunen kan komme op at køre og være med i den digitale udvikling. Det er en politisk beslutning, man har taget, og der er skabt rigtig gode vækstmuligheder med det. Vi har allerede rigtig mange folk ude i landdistrikterne, som arbejder med tingene. Vi har lige været på Langeland og hørt nogle folk der sige, at de ønsker nogle nye aktiviteter, og så går de sådan set i gang. Det er nogle initiativer, som giver energi til lokalområderne, og det kan vi kun bakke op om.

Jeg vil under alle omstændigheder hilse ideer velkommen, men jeg vil også understrege, at det er vigtigt at skabe en positiv gejst omkring landdistrikter og øer. Der er brug for at skabe andet end bare økonomiske incitamenter til at flytte ud på landet og på øerne. Vi skal sikre en infrastruktur; vi skal f.eks. sikre, som før nævnt, mobildækning. Vi håber, at udligningen kan gøre noget. Vi vil gerne have, at samarbejdet med lokalråd kommer mere frem i lyset, at LAGmidlerne bliver udnyttet på bedste vis, og at man måske også kan opfordre til en endnu større erfaringsudveksling områderne imellem.

Der er grøde i det derude, men der er også meget andet. Så i betragtning af at det her er et fælles ansvar, er vores opfordring, at vi fortsætter debatten, som nu på bedste vis er rejst af Dansk Folkeparti, men på baggrund af de argumenter, jeg lige har fremhævet her, kan vi fra SF's side ikke støtte op om forslaget.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er en kort bemærkning fra fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti. Kl. 15:46

Karina Adsbøl (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ordføreren, om ikke det er korrekt, at før valget lovede Socialdemokraterne og SF at komme med et udkantskommissionsforslag, som der skulle sættes 100 mio. kr. af til. Det er så ikke rigtig blevet til noget, det er ligesom taget af bordet igen.

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge ordføreren, om det da ikke er positivt, at Dansk Folkeparti rejser den her debat. Jeg oplevede det sådan, at ordføreren sagde »under disse omstændigheder« eller »på bedste vis«, eller at det ligesom var på bedste beskub, vi havde rejst den her debat. Det kunne måske godt misforstås, for uanset

hvad vi kalder de områder derude, handler det jo om, at de har behov for noget ekstra hjælp, fordi de måske er ekstra udsatte omkring vækst og erhverv. Det var mine spørgsmål til ordføreren.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og så er det ordføreren.

Kl. 15:47

Annette Vilhelmsen (SF):

Det må jeg meget beklage, for jeg sagde udtrykkeligt mange tak, fordi Dansk Folkeparti tager debatten op, og jeg afsluttede med at takke Dansk Folkeparti for at tage debatten op. Så jeg mener sådan set ikke, at der kan være nogen tvivl om, at det også ligger os meget på sinde.

Så bliver der nævnt flere forskellige ting, og jeg vil forsøge at svare på det. Jeg tænker, at det egentlige spørgsmål var det om mere hjælp, det går jeg ud fra at det var. Op til valget var vi inde omkring at sige, at vi ønskede nogle flere midler til landdistrikterne. Det er jo åbenbart for enhver, at pengene ikke er der, og vi har også lovet hinanden, at for at vi bl.a. kan bekæmpe ulighed, skal vi sikre os, at der er balance i vores finanser. Så vi siger, at vi ønsker, at hele landdistriktsudfordringen, både de ressourcer og de problematikker, der ligger i det, bliver en del af den fælles strategi for at øge væksten, for at øge beskæftigelsen. Nu må vi i dag virkelig være glade for, at der er kommet et energiforlig, som også betyder en stor satsning på miljø, på energi, på endnu flere arbejdspladser, og det skal selvfølgelig også komme landdistrikterne til gavn.

Så nej, vi fik ikke de 100 mio. kr., men vi har f.eks. fået en udligning, vi har fået et energiforlig, og der er helt sikkert også noget af det, der bliver til gavn for landdistrikterne.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ønsker fru Karina Adsbøl en kort bemærkning mere? Ja, værsgo.

Kl. 15:48

Karina Adsbøl (DF):

Samtidig er nedrivningspuljen fjernet, og de 10 mio. kr. til børne- og ungeaktiviteter m.m. er fjernet. Og med hensyn til de valgløfter, man gav før valget, kan det jo ikke komme som nogen overraskelse, at man i sin tid har fået en henstilling fra EU. Så er det fuldstændig overraskende, at der ikke var penge til det, eller hvordan og hvorledes?

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 15:49

Annette Vilhelmsen (SF):

Altså, vi må sige, at vi nok er overraskede over, hvor få penge der var, men det skal jo ikke afholde os fra at være aktive i forhold til den her problematik. Hvad angår de 10 mio. kr. til børn og unge, er det altid beklageligt, når midler, der egentlig har været brugt godt, ikke kan fortsætte. Det har der været en lang diskussion om, det har der også været om satspuljen, og det regner jeg med fortsætter. Vi er jo ikke holdt op med at kere os om, hvordan det foregår med børn og unge.

Med hensyn til nedrivningspuljen vil jeg sige, at der jo stadig væk er penge tilbage i puljen, og der er lagt midler over til byfornyelse, som også kan bruges til det her. I betragtning af hvor betrængt vores økonomi egentlig er, er det rigtig svært for mig som SF'er at skulle bevilge penge til at rive ned, når nu vi ved, hvor meget der faktisk er behov for at kunne bygge op. Så at der er store problemer

med misligholdte bygninger ude i landet, ved vi. Vi ved også, at det vil koste omkring 4 mia. kr. – det tror jeg er det, vi har sagt – før vi nogen sinde når at komme omkring alle de her mange bygninger, som det handler om.

Vi er sådan set bare optaget af, at vi skal have sat gang i det, at vi skal have skabt vækst, at vi skal have skabt arbejdspladser. Lad os nu se i forbindelse med hele det her energiforlig, om ikke vi også kan få det til at smitte af på optimismen, så vi kan komme videre. Det er dejligt, at Dansk Folkeparti stadig væk er interesseret i at være med til at løfte det her område, og det forventer jeg et rigtig godt samarbejde omkring.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er endnu en kort bemærkning fra fru Mette Hjermind Dencker, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:50

Mette Hjermind Dencker (DF):

Tak til ordføreren for en glimrende ordførertale.

Jeg blev lidt nysgerrig på det her med social ulighed, hvor ordføreren sagde, at det ville øge den sociale ulighed, for mener fru Annette Vilhelmsen ikke, at der allerede nu er mange i de socialt lave indkomstgrupper, der bor i yderområderne? Og mener fru Annette Vilhelmsen ikke, at det at flytte til yderområderne er noget, der er alle i kongeriget Danmark forundt, noget, som vi alle sammen kan gøre, hvis det er det, vi har behov for? Hvori består den sociale ulighed, altså at de mennesker flytter ud og oven i købet får nogle ekstra penge på lommen ved det?

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 15:51

Annette Vilhelmsen (SF):

Det, vi mener om social ulighed, er, at vi ikke skal, hvad skal man sige, stabilisere den sociale ulighed. Vi vil rigtig gerne bekæmpe den sociale ulighed. Ulighed er mange ting, det kan selvfølgelig både være økonomi, livsforhold og uddannelsesniveau. Det kan være rigtig meget forskelligt. Men vi mener bare, at incitamentet, altså at man betaler folk for, at de kan flytte ud i et område, også kan være med til at stigmatisere, og det ønsker vi faktisk ikke. Det, vi egentlig ønsker, når og hvis vi forhåbentlig får rettet op på økonomien og den her energiaftale og udligning osv. giver mulighed for det, er, at det skal blive attraktivt og muligt, ved at vi skaber en god infrastruktur, ved at vi sikrer digital dækning, og ved at vi sikrer, at man faktisk både kan have arbejdspladser og bevare sine arbejdspladser.

Vi kan se på nogle af øerne, f.eks. Ærø som et rigtig godt eksempel, hvordan man har lavet en rigtig, rigtig god strategi, hvor øen står sammen om at få etableret og fastholdt arbejdspladser, og hvad det har af betydning. Det har de gjort, selv om der ikke har været sådan en økonomisk kompensation ved det, men folk siger: Skal vi slå os ned på Ærø, er der andre forhold, som gør sig gældende. Så vi ønsker faktisk at gøre det muligt at have nogle yderområder, nogle landdistrikter, nogle øer, som kan få lov til at vokse ved det, de blomstrer ved, og det er, at folk føler, det er attraktivt at flytte dertil, og at man kan have sit hverdagsliv der.

Jeg har ikke nået at komme ind på turisme, f.eks. kulturturisme. Det ville være et oplagt element til også at få andre folk til at interessere sig for at tage til landdistrikterne, men som sagt håber jeg, at vi fortsætter debatten.

Kl. 15:53 Kl. 15:57

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Ønsker fru Mette Hjermind Dencker en kort bemærkning mere? Nej, så er det næste ordfører, hr. Lars Dohn fra Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 15:53

(Ordfører)

Lars Dohn (EL):

Jeg vil gerne starte med lige at kommentere det spørgsmål om nedrivning, for der er også ting, som Folketinget faktisk kan gøre noget ved. Nu er nedrivningspuljen ikke fortsat, men det er jo sådan, at boligkommissionerne kan og skal skride ind. Nu har vi lavet den mærkværdighed i lejelovgivningen, at det er frivilligt for kommunerne, om de vil oprette en boligkommission. Det var måske værd at overveje, om ikke man skulle have boligkommissioner i alle danske kommuner. Lige for øjeblikket er der 10 eller 11, der er på vej til at blive lukket ned, så det kører jo den forkerte vej.

Ellers vil jeg sige tak til ministeren for, at han har nuanceret problemstillingen. Det er jo altid godt at tage afsæt i virkeligheden. Krisen er hård ved Danmark, og der er sandelig noget at tage fat i, må man sige, og derfor skal der også probate midler til. Jamen det nytter altså ikke med Wunderbaum; der skal mere til, hvis man vil have lys på landet og lys i hele Danmark.

Nu har vi fået at vide, at den fulde gennemførelse af den norske model koster 12 mia. kr., så jeg tror, vi skal prøve at se os omkring efter andre løsninger. Men der kunne godt være enkelte elementer i det, der kunne bruges til noget. Det er jo sådan, at hvis vi sætter gang i antal arbejdspladser i Danmark, løser vi også stort set alle de andre problemer. Det handler jo så om at se, hvad det er for nogle muligheder, vi har.

Enhedslisten har bragt et forslag frem om en fremtidsfond, hvor man fremrykker beskatningen af de her pensionsmilliarder. Vi har faktisk 2.600 mia. kr. stående i opsparet pension. Det er lige så mange penge, som nordmændene – nu vi snakker om Norge – har stående i deres oliefond. Hvis man fremrykker bare 1 pct. af den beskatning og så modregner det i pensionisternes beskatning, når de går på pension, så er der 26 mia. kr. at gøre godt med, altså til at investere i nye grønne arbejdspladser, så vi bruger mindre energi, så vi sparer dagpenge, så vi sparer sygehusudgifter og alle de afledte udgifter. Så det er altså et spørgsmål om at bruge sin fantasi og tænke lidt politisk frækt, havde jeg nær sagt, på, hvilke muligheder vi har. Så hvis vi vil, kan vi sætte gang i Danmark; så kan vi virkelig rykke.

Det blev udmærket beskrevet af Venstres ordfører, hvor stor betydning det kunne have med en fremtidsfond, der kunne forbedre den kollektive trafik og sætte gang i nogle energirenoveringer. Vi ved, at alle de, der bor ude på landet, nu ryster for, hvad pokker der skal ske med det her oliefyr. Hvordan vil de stigende oliepriser komme til at true os? Fonden kunne starte en økologisk omstilling af landbruget, sådan at vi i stedet for svinefabrikker kunne fortsætte den levende kultur på landet og skabe nogle flere fornuftige arbejdspladser derude.

Så derfor er det altså tid til at tænke anderledes, og når vi fra Enhedslistens side siger, at vi ikke kan stemme for forslaget til vedtagelse, så betyder det ikke, at vi ikke vil medvirke til, at vi får gang i de her ting. Der kommer jo en rapport allerede i april måned, og jeg kan forstå på ministeren, at når den rapport kommer, skal vi i gang med konkret at se på, hvad det er for nogle ting i de her forslag, vi kan realisere. Tak.

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Den næste ordfører er hr. Leif Mikkelsen fra Liberal Alliance.

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Det er godt, at Christiansborgs mure er tykke, for mens vi nu står her og diskuterer, om vi kan skrue på et par knapper og tilgodese et par egne af Danmark, er der en række partier her i Folketinget, der har indgået en energiaftale, som koster danskerne 3 mia. kr. om året, dvs. 1.300 kr. pr. familie.

Det svækker vores konkurrenceevne. Hvad betyder det? Det betyder, at den nedadgående kurve, vi har set i 10 år, hvor 25 pct. af vores industriarbejdspladser er flyttet ud af Danmark, nu vil fortsætte, uanset hvilke pæne ting vi står her og siger. Den vil fortsætte. Hvor er det, de forsvinder fra? Det gør de sådan set fra de områder, vi står og taler pænt om og berømmer.

Jeg kender sådan set områderne. Jeg har levet det meste af mit liv i det folkelige foreningsarbejde, i forsamlingshuse, i idrætshaller, på skoler. Og der er faktisk egne af Danmark, hvor det begynder at knibe med at skabe hold i idræt, i gymnastik. Hvorfor? Fordi folk er flyttet. Og det er de, fordi der ikke er arbejde. Alligevel fortsætter vi med at svække vores egen konkurrenceevne, og så skal vi lappe lidt på situationen.

Derfor er det sådan set et meget større spørgsmål. Det er væsentligt at få rejst debatten, men det er et meget større spørgsmål, end om vi kan give subsidier eller tilskud eller svække nogle af de tåbelige afgifter, vi lige har fundet på at lave.

Grundlæggende skulle vi jo have fat på, om erhvervslivet i Danmark kan tjene penge. Ubalancen mellem den offentlige og den private sektor har ført til den situation, at der ikke er job, at der ikke er arbejde, og at de arbejdsopgaver, der skulle udføres i de egne, vi taler om, går til Tyskland eller Sverige, eller hvor de nu går hen. Det er ikke et spørgsmål om, at vi konkurrerer med kineserne, nej, vi konkurrerer med vores nærmeste, det er vores nærmeste, vi har mistet konkurrenceevne over for. Alligevel fortsætter vi med en sådan lidt idyllisk snak om, om ikke vi kunne lappe lidt på det og give fritagelse og særlige subsidier.

Det, der er bærende, og det, der får folk til at ville bo i de egne, er sådan set, at der er noget at leve af, at man kan skabe vilkår, der er ordentlige for sin familie, og få et liv, der har mening. Det er sådan set det, der er opgaven. Og efter min mening fører lappeløsninger eller kunstigt åndedræt aldrig nogen sinde til noget bæredygtigt.

Så vi skal sådan set tilbage til kernen og etablere ordentlige vilkår, så der er nogle arbejdspladser, som menneske kan arbejde på, så de kan leve fornuftigt sammen, hvis de skal bosætte sig på landet. Der er sket en kraftig flytning i årene, der er gået, også i de 10 år under en borgerlig regering, og det ser desværre ud til, at det vil fortsætte.

Det er der god grund til at gøre noget ved, så hvis ministeren på det her område virkelig vil gøre noget, der gavner, er det et spørgsmål om at snakke alvorligt med skatteministeren og få ham til at holde fast i det signal, som der har været fra De Radikale, om, at der skal ske reelle skattelettelser, som kan mærkes i Danmark. Det er vejen. Og så skal han sige til sine udmærkede ministerkolleger, at den der energiaftale er den værste gift, der længe er set, den koster os 3 mia. kr. mere. Vi ved jo, at regeringen startede med at hæve skatter og afgifter med 5 mia. kr., da den kom til, og den har lige nappet 1 mia. kr. mere fra bilejerne, som den deler rundt til kollektiv trafik, som så i øvrigt kører mest i byerne.

Der er meget romantisk snak, men alt, hvad man foretager sig, går præcis den anden vej, og det er derfor, at også en del af det, by-, bolig- og landdistriktsministeren står og siger her fra talerstolen, desværre klinger hult. Der skal andre boller på suppen, hvis der skal være alvor i det her, hvis det ikke bare skal være sådan noget idyllisk, romantisk snak, der måske hører fortiden til. Tak for ordet.

Kl. 16:01 Kl. 16:03

Fierde næstformand (Holger K. Nielsen):

Det er fru Mai Henriksen som ordfører for Det Konservative Folkeparti. Undskyld, når vi skifter formand, kan der være lidt vanskeligheder med kommunikationen. Det er hr. Mikkel Dencker for en kort bemærkning.

Kl. 16:01

Mikkel Dencker (DF):

Jeg må sige, at jeg desværre ikke er overrasket over det, ordføreren for Liberal Alliance sagde, nemlig at løsningen på problemet med affolkning af udkantsområderne i Danmark åbenbart bare er skattelettelser. Det er jo den sædvanlige sang, vi hører fra Liberal Alliance. Hver eneste gang, der er et problem, kommer Liberal Alliance med den forklaring, at løsningen er at give nogle skattelettelser. Har Liberal Alliance som parti virkelig ikke andet at byde på end skattelettelser til højre og venstre?

Kl. 16:02

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:02

Leif Mikkelsen (LA):

Nu kunne jeg så spørge: Hvad har Dansk Folkeparti at byde på? Sagen er jo den, at Liberal Alliance har peget på, at vi har tabt konkurrenceevne, også i de 10 år, hvor hr. Mikkel Denckers parti har været støtteparti. Vil hr. Mikkel Dencker bestride det? 25 pct. af industriarbejdspladserne er forsvundet ud af Danmark, er det ikke et reelt problem? Og er det ikke især et problem for de områder, vi står og taler om? Og hvordan løser vi det? Hvordan løser vi problemet med konkurrenceevnen? Er det ikke skatter og afgifter, der gør, at vi ikke er konkurrencedygtige? Eller hvad er det ellers, der afgør det?

Det er muligt, at det irriterer hr. Mikkel Dencker, men det er der ikke noget at gøre ved, men sagen er, at vi sådan set bliver ved med at sige, at løsningen og svaret sådan set er en sænkning af skatter og afgifter. Det er det eneste, der kan sikre en konkurrenceevne i Danmark, så vi beholder arbejdspladser for ganske almindelige mennesker. Det troede jeg faktisk at Dansk Folkeparti var enig med mig i, men det er måske ikke rigtigt?

Kl. 16:03

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mikkel Dencker.

Kl. 16:03

Mikkel Dencker (DF):

Det er da godt, at vi fik slået fast, at løsningen på affolkningen af udkantsområderne simpelt hen er skattelettelser. Det er jo rart at få slået fast.

Jeg må bare indskyde, at i liberalismens højborg, USA, og jeg går ud fra, at det må være et stort forbillede for Liberal Alliance, har man jo også kørt den her linje med at lade falde, hvad ikke kan stå, og man tager ikke nogen særlige tiltag for at løse nogle problemer. Der har man jo bare oplevet, at man, hvis man lader udviklingen fortsætte, får rene spøgelsesbyer, altså byer, der står fuldstændig tomme, fordi der ikke er nogen mennesker tilbage. Er det virkelig den udvikling, Liberal Alliance gerne vil have? Hvis det nu viser sig, at de skattelettelser, som Liberal Alliance mener er løsningen, ikke virker, skal vi så bare være ligeglade og sige, at så må vi lade falde, hvad ikke kan stå, og så må de her byer jo stå tomme, og at det bare er ærgerligt?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:03

Leif Mikkelsen (LA):

Nu kunne hr. Mikkel Dencker jo tage en køretur i visse egne af Danmark, hvor der i dag er landsbyer, der, uden at der er ført den politik, ser ret triste ud, fordi skatter og afgifter bare er steget og arbejdspladserne bare er smuttet. Der er i dag i anden sammenhæng blevet diskuteret behovet for at rive bygninger ned osv. Så jeg må sige til hr. Mikkel Dencker, at virkelighedens verden er uden for de her mure, og den tror jeg at man skulle kigge lidt på.

Hr. Mikkel Dencker forholder sig ikke til, om han er enig i, at konkurrenceevnen i Danmark er gået fløjten. Det er sådan set det, jeg siger. Og løsningen på at genetablere konkurrenceevnen er bl.a. at sænke vores skatte- og afgiftstryk. Det er for højt, og det skal sænkes. Det er sådan set fuldstændig reelt. Det viser alle undersøgelser, det siger alle kommissionerne, og alle vismandsrapporterne siger det. Det er muligt, det er gået fuldstændig forbi Dansk Folkepartis gruppeværelse, men det siger alle rapporter. Derfor bliver vi også ved med at sige, at det sådan set er svaret og ikke bare at flytte rundt med nogle penge. Mit svar er sådan set præcis det samme, og det har hr. Mikkel Dencker helt ret i, og det er, fordi svaret er det rigtige. Det er forskellen. Svaret er det rigtige, og derfor er det værd at sige igen og igen.

Kl. 16:04

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Nu skulle der ikke være flere korte bemærkninger. Tak til hr. Leif Mikkelsen. Det er fru Mai Henriksen som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 16:05

(Ordfører)

Mai Henriksen (KF):

Først og fremmest tak til Dansk Folkeparti for at tage debatten op i dag. Et Danmark i balance er Konservatives vision for vores land, og det gælder altså både by- og landområderne. For en Konservativ er balance vigtig, og her tænker man jo ofte på balancen mellem individ og stat, balancen mellem personlig frihed og plads til at udfolde sit liv og samtidig hensyntagen til det værdifulde fællesskab, som vi jo alle sammen er en del af. Men det er også nødvendigt at sikre en balance mellem by og land, Østdanmark og Vestdanmark og mellem hovedland og småøer. Det værst tænkelige for os Konservative vil være et Danmark, der brækker over på midten, og hvor udvikling kun finder sted i den ene ende af landet. Derfor arbejder Konservative aktivt for at sikre denne balance.

Nuvel, der var ikke en landdistriktsminister i den foregående regering, men til gengæld arbejdede VK-regeringen målrettet med initiativer til gavn for landdistrikterne, og hellere en aktiv indsats end et ministerium uden indhold. Lad mig bare nævne nogle eksempler: seks regionale vækstfora, 1 mia. kr. om året til regionale erhvervsudviklingsaktiviteter fra 2007-2013, hvoraf 35 pct. af strukturfondsmidlerne bliver anvendt til gavn for yderområderne under ét. Jeg kan også nævne forhøjet befordringsfradrag i yderkommuner, særligt udkantstilskud for erhvervsskoler og gymnasier i yderområder, vækstkautionsordningen osv. osv.

I slutningen af 2010 kom VK-regeringens strategi for de geografiske områder, der har brug for en styrket indsats, hvis vi skal fastholde et Danmark i balance. Strategien indeholdt 37 konkrete initiativer. Til gengæld venter vi stadig i spænding på landdistriktsministerens udspil, for der må virkelig være noget stort på vej, når der er gået så lang tid med forberedelserne. Konservative vil fortsat følge

den aktive strategi, og her vil vi gerne give vores bud på, hvor hovedindsatsen skal være. For helt ærligt, det nytter ikke at lave snuptagsløsninger med enkelttilskud til forskellige grupper. Om det så er højere SU til studerende, lavere skat til iværksættere eller højere børnebidrag til familier, som flytter vestpå, bliver der ikke skabt vækst af det, og det fremtidssikrer ikke erhvervs- og bosætningsstrukturer i bestemte geografiske områder. Den eneste konsekvens vil være, at vi bliver fattigere som land, og vi Konservative tror ikke på de tiltag.

Løsningen er i stedet at skabe rum og mulighed for udvikling. Hele Danmark skal have lige muligheder for at koble sig på globaliseringen og konkurrere på lige vilkår. Fremtidens bosætning kræver god infrastruktur, gode muligheder for uddannelse og sygebehandling, men det allervigtigste er at skabe vækst og at skabe arbejdspladser. Derfor kommer min tale alene til at have fokus på at skabe gode rammevilkår, som understøtter økonomisk vækst i den private sektor

Vi har været glade for initiativer som vækstkautionsordningen, eksportlåneordningen, kom i gang-lån og senest også – man må gerne rose, når der er grund til det – den nye udviklingspakke, som giver Vækstfonden mulighed for at udbyde lån til små og mellemstore virksomheder, og som altså er med til at afhjælpe kreditklemmen for mange. Spørgsmålet er bare, om det kommer hele Danmark til gavn, eller om det mest er områder med vækst, måske endda Østdanmark, som har profiteret af de her ordninger.

Jeg vil gerne give et eksempel, som viser, at det her spørgsmål faktisk er ganske relevant. På Ærø ligger en virksomhed, som hedder Søby Værft. Det er en virksomhed med en sund og velkonsolideret økonomi, godt drevet og samtidig den største og absolut vigtigste virksomhed på Ærø. Som følge af større skibe har værftet behov for at udvide deres dok for at kunne tage større skibe ind til reparation i fremtiden og til også at kunne skabe flere arbejdspladser, men desværre kan de ikke optage lån, fordi virksomheden er beliggende og har et postnummer på Ærø. Og det er altså virkeligheden for rigtig mange virksomheder; gode, sunde virksomheder diskrimineres alene på grund af deres postnummer. Som politikere skal vi ikke blande os i, hvordan realkreditinstitutterne udlåner penge, men så må vi tage andre midler i brug, så det alligevel bliver muligt at skabe vækst, også i landdistrikterne.

Det kan jo undre, at regeringen ikke er mere offensiv på netop det her emne, for jeg husker da tydeligt, at de i valgkampen var ude at kræve nye lånemuligheder, ja, de ville sågar etablere et helt nyt statsligt låneinstitut alene for udkantsområderne, men det må jo være med i landdistriktsministerens udspil, som vi altså stadig væk afventer med længsel.

Kl. 16:09

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Kl. 16:09

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Tak for det. Jeg vil først takke for en god debat. Og jeg vil også sige, at jeg synes, det er gavnligt, at vi har fået den her forespørgselsdebat.

Det, vi lidt mangler at få svar på, er, hvordan DF vil finansiere alle de her norske initiativer, og hvordan man er inspireret. Jeg har gjort op, at det ikke, som en ordfører fejlagtigt sagde, koster 12,5 mia. kr., men ca. 20 mia. kr. Bare et enkelt initiativ som f.eks. forskellige arbejdsgiverafgifter koster 12,5 mia. kr. Jeg synes ikke, jeg helt kan lade mig inspirere af, at man skal eftergive gæld til folk, der flytter lidt uden for vores større byer, og jeg synes jo også, at debatten her har vist, at det ikke er den vej, Danmark skal gå. Og det vil jeg gerne kvittere alle ordførerne for.

Til fru Mette Dencker, der var heroppe ad et par gange, vil jeg først sige, at man skal tilgive, at det nogle gange kan gå galt, men i forhold til turismestrategien skal jeg sige, at vi har taget initiativ til en national turismestrategi og er på vej med den. Vi har jo også bl.a. det lokale center for turismestrategier, beliggende i Ringkøbing, og det er noget, vi arbejder videre med. Jeg skal nok vende tilbage til det, når vi har strategien klar i forhold til det.

Så blev der spurgt til mobildækningen. Jeg gjorde faktisk meget ud af at fortælle om den i min første tale, men – en gang til for arveprins Knud – jeg gentager det gerne. Jeg vil godt sige, at når vi snakker digitalisering, drejer det sig jo ikke kun om digitalisering, men også om mobil- og bredbåndsdækning. Og der er jo en aftale på vej, der forpligter teleselskaberne til at investere mellem 6 mia. kr.og 6,5 mia. kr. i udbygning af mobilnettet de kommende 3 år.

Så ved vi jo også, som jeg sagde, at man på den seneste konference i Landdistrikternes Fællesråd har diskuteret bredbånd. Og der ved vi også, at et bredt flertal i Folketinget har indgået en aftale om bredbånd med mindst 10 Mb i 2014. Man kigger i øjeblikket på, hvordan sommerhusområderne kan sikres dækning, og det, der ligger nu, svarer til 98 pct. inden udgangen af 2014, men man genforhandler aftalen i forhold til sommerhusområderne, og det synes jeg er positivt. Det ville være godt, hvis vi kunne få dem med, for det betyder meget for turismen, at der også er bredbåndsdækning i vores sommerhuse. Og 10 Mb gør, som jeg sagde, uden på nogen måde at være ekspert i det her, ifølge eksperter, at man kan streame fjernsyn på det, altså se fjernsyn på nettet. Så det er ikke så ringe endda – som man siger – hvis folk ønsker at se det.

Vi har jo så også en ambition om mindst 100 Mb i 2020. Til sammenligning kan man sige, at det er EU's mål, at alle i Europa skal have mindst 30 Mb i 2020. Vi er altså voldsomt meget mere ambitiøse på området – også mere end den tidligere regering, der mente, at det var markedet, der skulle klare det. Det har betydet, at en række virksomheder – det tror jeg, vi alle sammen møder, når vi kommer derud – jo faktisk ikke kan fungere og virke uden for vores større byer; det kan de ikke, hvis ikke der er en ordentlig mobildækning og ikke er en ordentlig dækning af bredbåndet i øvrigt.

Så vil jeg sige, at jeg synes, at fru Birgitte Josefsen havde nogle rigtig gode indspil til debatten og diskussionen, og jeg fornemmer klart, at der er en vilje blandt Folketingets partier til at tale i en ordentlig tone; til at tale vores landdistrikter op i stedet for at tale dem ned. Det betyder ikke, at vi ikke skal være realistiske; vi skal selvfølgelig helt klart se på, hvad det er for udfordringer, vi står over for, og tage bestik af dem. Men jeg tror også, vi skal være med til i fællesskab at tale vores landdistrikter op. Det er der meget brug for, for jeg synes helt ærligt, der er for meget ruin og for meget rådden banan i det.

Jeg bliver af hr. Leif Mikkelsen bedt om at kommentere den seneste energiaftale – han rejser i hvert fald spørgsmål om den. Jeg har lige kunnet sidde og følge en lille smule med på Ritzau her midt i debatten, og jeg vil altså ikke begynde at kommentere en aftale, jeg stort set ikke kender indholdet af. Jeg ved jo, hvad regeringen har spillet ud med, men vi skal lige have lejlighed til at studere den. Det håber jeg at få tilgivelse for. Men lige så snart vi kender indholdet, stiller jeg gerne op i forhold til den.

Så vil jeg sige, at der også har været noget diskussion om nedrivningspuljen. Jeg vil bare erindre Folketinget om, at hverken DF eller den tidligere regering jo havde den såkaldte nedrivningspulje med til videreførelse i finansloven. Det var en engangspulje, der var bevilget til 2010 og 2011. Vi overtog en finanslov og et håndværkertilbud fra den tidligere regering med over 100 mia. kr. i gæld, og det har betød, at vi ikke kunne videreføre den, og den var heller ikke videreført af de tidligere regeringspartier og DF. Nu har jeg så bl.a. hørt, at Venstre har foreslået, at man skulle tage fra Forebyggelsesfonden, og jeg vil gerne sige, at Forebyggelsesfonden skal komme nedslidte menne-

sker til gode. Jeg synes, det er dybt usympatisk at flytte midler fra nedslidte mennesker til ruiner. Jeg ved, det er Venstre, der har stillet forslaget; det er ikke DF, der har gjort det. Det er bare for at sige det.

Så vil jeg sige, at jeg i dag har været inde på, hvordan vi får gang i væksten med kickstarten, og det er jo det, der er helt afgørende for mobiliteten, også på boligmarkedet. Vi har en ambitiøs og helhedsorienteret dagsorden for væksten i Danmark.

Kl. 16:14

Jeg har også nævnt, at jeg selv lægger vægt på fire fokusområder, nemlig erhvervsudvikling, jobskabelse med vækstfora, med LAGmidler, med landdistriktsmidler og digitalisering, som jeg lige har redegjort for i forbindelse med det, fru Mette Dencker sagde, og med uddannelse, hvor vi jo også har lavet en bred aftale i Folketinget med 3.000 flere praktikpladser. Det er noget, vi arbejder videre med, og jeg tror, at vi også kan komme utrolig langt med sociale klausuler på det område. Vi har videnpilotordningen, og vi har lagt maskinmesteruddannelsen ud. Jeg er overbevist om, at landdistrikterne rummer så utrolig meget potentiale på disse områder. Det skal vi selvfølgelig realisere. Og turisme er helt naturligt på det område.

Jeg har også fortalt om, hvordan jeg synes at vi skal indsamle og udbrede viden om, hvad der virker. Nogle gange, når jeg kommer ud i landet, møder jeg en udstrakt hånd, ikke kun, fordi man vil sige goddag, der er også nogle, der gerne vil have penge. Når jeg kommer derud, tænker jeg tit på, at det er der selvfølgelig ikke noget at sige til, men jeg kan jo se, at selv om man har de samme forhold forskellige steder, er der altså nogle, der evner at løfte, og det er ildsjælene derude.

Jeg vil gerne bruge lidt tid på at rose de her ildsjæle, det er virkelig dem, der gør en forskel. Når man kommer til Bagenkop eller til Jordløse eller tager en tur til Skagen og ser på, hvad de har udrettet oppe i Skagen Havn, kan man se, at det virkelig er ildsjælene, der har sat sig ind i det og er dem, der har arbejdet på det.

Jeg kan også rigtig godt lide det, som fru Mai Henriksen sagde om Søby Værft; der møder jeg en meget realistisk tilgang til det. Jeg er enig i, at der er et voldsomt stort finansieringsbehov, og det er noget af det, vi kommer til at se på. Der er jo nu skabt en § 5 og andre muligheder, lad os se, om det kan være med til at løfte noget. Jeg er enig i, at de faktisk har en meget ordentlig tilgang det, for de siger: Vi behøver ikke særlig støtte, men vi har brug for kapital til at investere for. Det er vigtigt, at vi får kigget på det. Jeg mødte faktisk præcis den samme problemstilling i Skagen med et meget aktivt værft, der på linje med Søby Værft skaber nye arbejdspladser, men mangler kapital til at investere for. Det er noget af det, vi skal have set på.

Så jeg synes faktisk, at vi kan se, at det virker derude. Vi kan også se det ved at fokusere på LAG-midlerne. Nogle synes, at de 110 mio. kr. næsten ikke er nogen penge, men jeg vil bare sige, at de virkelig gør en forskel. Jeg var nede at besøge fire fiskere. Man lukkede fiskefabrikken fra Thorfisks side. Så købte de selv fiskefabrikken og har nu oprettet seks nye arbejdspladser, ja, faktisk syv med en person på støttede vilkår, fordi de var nødt til at beholde iseriet for at kunne fortsætte som fiskere. Nu har de altså skabt nye arbejdspladser, og det har de gjort, bl.a. ved at de har fået et tilskud til en filetteringsmaskine og andet. De midler gør en stor forskel for vores små iværksættere, og jeg håber virkelig, at Folketinget, også Folketingets Landdistriktsudvalg, tager ud og ser, hvad det er, vi får for de LAGmidler. Mange steder kan man geare dem ganske betragteligt op med de få midler, der er til rådighed.

Når jeg kommer derud og møder den udstrakte hånd, hvor man både siger goddag og diskuterer alle de gode ting, tænker jeg, at vi også må stille nogle krav den anden vej. Jeg møder faktisk kommuner, som gerne vil have mere i støtte, men som ikke har en aktiv landdistriktspolitik. Jeg har set, hvad en aktiv landdistriktspolitik kan gøre i Næstved, jeg har set det i Assens, jeg har set det i Frederikshavn. Det, at man har en politisk binding til et byråd, til folk, der aktivt tager sig af det ude i byrådene, er vældig vigtigt for, at der er fokus på det, også i kommunerne, for de har en meget stor del af udførelsen, i forhold til hvordan vi får vores kommuner og vores landdistrikter til at hænge sammen. Der er det altså vigtigt, at vi i fællesskab skaber en forventning om, at kommunerne også tager den her opgave på sig og løfter landdistriktsdelen.

Der er ganske mange kommuner, jeg kommer ud til, der ikke har en aktiv landdistriktspolitik, og der tror jeg at vi kan gøre noget. Jeg vil i hvert fald arbejde utrætteligt videre sammen med Folketinget. Jeg vil sige, at jeg er noget ansporet af en god debat i dag til at arbejde videre med det her. Jeg synes faktisk, at der har været en meget positiv tone.

Der er brug for, at vi alle samarbejder, både lokalt og centralt og også på tværs af politiske skel. Så kan man være enige eller uenige om beskatningsgraden.

Så er jeg rigtig glad ved det, man har sagt i dag, nemlig at det ikke er den norske model, det drejer sig om; vi er for lille et land til at give særlige privilegier, hvor man sådan sætter skatten ned ude i landdistrikterne i forhold til den del af det. Men jeg synes, at det er afgørende, at vi, sådan som vi har gjort det i dag, diskuterer forskellige muligheder, forskellige tilgange til det og de potentialer, der er, ikke mindst skal vi fortsat debattere det og sætte, hvad vi kan gøre over for de udfordringer og de barrierer, der er, på dagsordenen.

Så jeg vil også gerne kvittere for, at man har åbnet for den her debat. Og lad så være, at der på trods af alle de initiativer, jeg har remset op, og hvad jeg selv har gjort, er en enkelt ordfører eller to, der ikke mener, at de har hørt, at den her regering tager det alvorligt. Men jeg nævnte jo udligningsreformen, der overflytter 567 mio. kr. fra nogle af de større byområder til vores landdistrikter. Jeg ved godt, at det er en lille justering på 0,3 pct. af vores samlede udligningsordning, men det betyder rigtig meget med 23 mio. kr. på Langeland, 80 mio. kr. på Lolland osv. – det betyder rigtig meget derude. Og der kan vi gøre en forskel, fordi man gør det en lille smule mere retfærdigt, når man udligner for de sociale skel og de sociale byrder, som også ligger i vores landdistrikter.

Jeg siger tak for en god debat og ser frem til det fortsatte arbejde med landdistrikterne.

Kl. 16:19

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Der er lige nogle korte bemærkninger, først fra hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 16:20

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det, og tak til ministeren, fordi han taler landdistrikterne op og ikke ned. Men jeg vil gerne spørge: Er ministeren ikke enig i, at det hårdeste anslag mod de her yderområder, de her landdistrikter, er det tab af arbejdspladser, som er sket de senere år, arbejdspladser, som af konkurrencehensyn er røget til udlandet, endda til vore nabolande? Er det ikke det hårdeste anslag, der er, og er det ikke det, der afgør, at vi kan begynde at tale om nedrivningspulje og andre ting som en følgevirkning af, at arbejdspladserne er forsvundet?

Så spørgsmålet er: Er ministeren enig i, at det er det hårdeste anslag mod de her områder? For dem, der bor derude, synes jo stadig væk, at der er dejligt på landet. Så det er spørgsmålet.

Kl. 16:20

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 16:20

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Når jeg nu kender hr. Leif Mikkelsen særdeles godt og ved, hvilke kredse han er kommet i, og hvad han er rundet af, så tror jeg, at der ingen tvivl er om, at han er enig med Niels Hausgaard, når Niels Hausgaard kalder det Luksusdanmark. Det gør han, for som han siger: Herude har vi naturen, vi har højt til loftet, vi kan se stjernerne, som jeg tror at fru Mette Dencker sagde, og så har vi alle mulighederne. Og det er jeg jo enig i, det er nogle stærke fællesskaber.

Må jeg ikke sige, at når jeg kigger på det, ser jeg det selvfølgelig meget nuanceret fra den ene geografiske del af landet til den anden. Men det er faktisk i høj grad inden for de eksisterende arbejdspladser i landbrug og fiskeri og i råstofudvindingen, der er det største tab af arbejdspladser ude i vores landdistrikter. Det er rigtigt, at Vestas jo har lukket en række fabrikker. Der er en række arbejdspladser for folk i blå kedeldragter – hvis man nu skulle kalde dem det, man kunne også kalde dem brune; for min skyld ingen alarm – som er forsvundet, men den bærende del af det har faktisk været de eksisterende erhverv, der er derude. De bruger mindre og mindre arbejdskraft, og i et vist omfang bruger landmændene jo også polsk og anden udenlandsk arbejdskraft.

Kl. 16:21

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 16:21

Leif Mikkelsen (LA):

Tak. Det er vi sådan set helt enige om, altså at det er den udvikling, der sker i øjeblikket. Men kan vi ikke blive enige om, at det er konkurrenceevnen, der er problemet? Jeg var på besøg på Danish Crown i Horsens, som jo i højere og højere grad kører grisen til Tyskland og får den skåret op, fordi den tyske slagteriarbejder koster 60 pct. af, hvad den danske gør. De er ved at foretage overvejelser af det – at de er nødt til lige at tage skriget og blodet af, men resten kan man sådan set køre andre steder hen og få skåret op. Og når man tager skriget og blodet af, er det, fordi der er så mange regler i Danmark for transport af levende dyr, at det næsten ikke er til at håndtere. Det er jo et godt billede af, at vores konkurrenceevne er den helt store skurk, og det er jo bare derfor, jeg godt vil vide, om regeringen erkender eller er enig i, at det sådan set er et problem, og om det er noget, man vil gøre noget ved.

Så er der en anden detalje, som vi har diskuteret et andet sted i dag, nemlig lånemulighederne, som har været fremme i pressen, og som har været vanskeliggjort i visse egne af Danmark. Jeg har så forstået, at det, at de i hvert fald fungerer efter normale spilleregler, er noget, regeringen er meget optaget af. Men hvad konkurrenceevnen angår, har ministeren så ikke på sin færd mødt sådan et eksempel som det her? Nu er det ikke sikkert, at ministeren har set grisen blive slagtet, men er der ikke oplevelser, der kunne indikere, at vi kunne blive enige på det felt?

Kl. 16:23

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 16:23

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg har i hvert fald set grise, der er er blevet slagtet – det kan jeg love for. Det eneste, der bliver tilbage, er skriget; resten bliver brugt, de er jo enormt dygtige i dansk landbrug.

Men når det er sagt, vil jeg sige, at vi jo har nedsat en kommission, der skal se på den her konkurrencekraft, og jeg synes, jeg hørte en forsker sige, at det handler om rigtig, rigtig mange penge. Jeg vil

ikke sige et tal, for jeg kan ikke helt præcis huske det, men hvis vi havde fulgt de lande, der er omkring os, i konkurrenceevne, havde det, så vidt jeg husker, været et tocifret milliardbeløb om året. Jeg vil gerne vende tilbage til det. Det er AE, der har lavet en undersøgelse, og jeg kan så ikke lige på stående fod huske, hvor meget det var, men det var et meget stort og betragteligt beløb. Derfor skal vi have kigget på, hvordan vi kan forbedre vores konkurrenceevne. Så tror jeg, at hr. Leif Mikkelsen og jeg ikke er helt enige om, hvordan vi gør det, men det er en helt anden diskussion, og det kan vi jo diskutere principperne i.

Men må jeg ikke lige sige, at når vi så kommer ud, og jeg var som sagt i Skagen i fredags, kan vi se, at når der faktisk er forsvundet arbejdspladser, på trods af at værftet har udvidet, er det i virkeligheden, fordi kommunen er blevet lagt sammen med Frederikshavn Kommune. Kommunekontoret er til salg nu, rådhuset er til salg, og det drejer sig jo om rigtig mange offentlige arbejdspladser. Man kan sige, at noget af det mest centralistiske, vi har set, var den kommunalreform, der blev vedtaget tilbage i 2005.

Kl. 16:24

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Kl. 16:24

Karina Adsbøl (DF):

Jeg kan i hvert fald være enig med ministeren i, at det i Dansk Folkeparti overhovedet ikke er hensigten at tale de områder ned. Tværtimod. Det er derfor, vi har den her debat i dag. Det er jo, fordi vi gerne vil gøre en ekstra indsats.

Når nu ministeren snakker om kickstart, er det så ikke en kickstart af midler, der allerede var afsat, tænker jeg? Altså, de var jo afsat af den tidligere regering, og den nuværende regering vælger nu at kickstarte

Så kunne jeg godt tænke mig at høre ministeren om den artikel, der har været på Altinget.dk den 7. marts 2012, hvor ministeren bliver spurgt:

»Hvor mange af planerne fra 2010 bliver til noget?«

Og ministeren svarer: »Man kan godt forestille sig, at der er nogle af dem, der bliver til noget«.

Ministeren bliver igen spurgt:

»Kan du nævne et konkret initiativ fra 2010-udspillet, som bliver til noget?«

Og ministeren svarer: »Nej«.

Hvordan kan det forholde sig sådan?

Kl. 16:25

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 16:25

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg ved ikke, om det er gået op for fru Karina Adsbøl, at man har fået en ny regering med det her valg, og at regeringen er en regering bestående af tre partier og ikke af SF og S, som gik til valg på det, som stod i det fælles udspil, vi har lavet. Nu har vi fået en minister for området, og derfor har jeg også sagt, at vi ikke kan nedsætte den kommission, som var med i det fælles udspil herfra.

Så vil jeg sige med hensyn til kickstarten, at det faktisk var 18 milliarder, og at det var, hvad vi overhovedet kunne holde til, jeg tror også, vi spændte buen så hårdt, som vi overhovedet kunne, for dansk økonomi, og det er jo et forsøg på at holde hånden under de arbejdspladser, der er, men også på at sikre, at vi får noget for pengene.

På mit eget område som boligministeren er det sådan, at vi kommer til at renovere for 15,5 milliarder frem til 2015, det giver en re-

novering af mere end 30.000 almene boliger, og det holder altså hånden under byggeriet, og det er jo noget af det, som skal til. Kickstarten kommer hele landet til gode, og jeg kan sige med hensyn til renovering af almene boliger, at der procentuelt er flere almene boliger, der bliver renoveret, ude i vores yderområder, end der er København.

Kl. 16:26

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 16:26

Karina Adsbøl (DF):

Nu er vi jo selv med i den boligaftale, så jeg er udmærket godt klar over det. Men jeg tror, ministeren misforstår hele den her debat, og jeg vil godt læse det her forslag til vedtagelse op igen:

»Folketinget pålægger regeringen at undersøge norske erfaringer med såkaldte »tiltagszoner«, der går ud på at understøtte og lette bosætningen i udkantsområder i Norge gennem f.eks. ekstra børnepenge, reduktion i personskatten, fritagelse for elafgiften, sanering af studiegæld m.m., og derigennem lade sig inspirere til at foreslå lignende initiativer for tilsvarende områder i Danmark, herunder at vurdere de økonomiske aspekter af en sådan politik.«

Dermed er der altså ikke nogen, der pålægger nogen at gøre det, at det er sådan, det skal være; det er simpelt hen eksempler fra den norske model, som man kan lade sig inspirere af. Så jeg tror, at debatten om, at vi skal ud at finde flere milliarder til en finansiering af det her område, er helt misforstået.

Kl. 16:27

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 16:27

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Igen tak for spørgsmålet, men nu har jeg i min tale redegjort for, hvad bare en række af disse initiativer vil koste, og så vidt vi har kunnet summe op, er det sådan bare i nærheden af 20 milliarder. Jeg har ikke hørt et eneste parti ud over Dansk Folkeparti, der syntes, at det var den norske vej, vi skulle gå, og jeg kan afsløre, at det ikke er nogen hemmelighed, at mit parti ikke kan stemme for det forslag til vedtagelse. Vi tror, det er en anden vej, vi skal gå.

Jeg ser med spænding frem til, hvad det er for nogle forslag, Dansk Folkeparti har fundet frem til at lade sig inspirere af. Skal man eftergives gæld, hvis man har studiegæld, eller skal man have særlige skattefradrag for at bo på landet, eller hvad er det, DF vil gøre, og hvordan vil man finansiere dem? I de 10 år under den tidligere regering hørte vi ikke noget til det her, og jeg har heller ikke under debatten i dag kunnet lytte mig til, at det er den vej, vi som et lille land, der jo er vidt forskelligt fra Norge og ikke har alle oliemilliarderne, skal gå; der er heller ingen partier, der under debatten i dag har tilkendegivet over for mig, at det er den vej, vi skal gå.

Så Socialdemokratiet og regeringen kan ikke stemme for dette forslag til vedtagelse.

Kl. 16:28

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mikkel Dencker for en kort bemærkning.

Kl. 16:28

Mikkel Dencker (DF):

Nu fik vi jo så slået fast, at regeringen ikke går ind for at kigge på de norske tiltagszoner som en form for inspiration, men jeg vil bare lige minde ministeren om, at den gamle regering og Dansk Folkeparti faktisk lavede en aftale om forhøjet pendlerfradrag for folk, der bor i visse områder, f.eks. i kommuner langt væk fra storbyerne, og som Socialdemokratiet da vist også stemte for. Skal man så forstå det på den måde, at den nye regering vil afskaffe det forhøjede pendlerfradrag, siden man simpelt hen principielt er modstander af de her særlige skattefordele, som det jo er for folk, der bor i de her udvalgte kommuner langt fra de store byer?

Så vil jeg også sige, at jeg hørte masser af ord i ministerens sidste indlæg her, men jeg hørte bare ikke noget til, hvad ministeren selv foretager sig, for vi kan alle sammen være enige om, at vi gerne vil gøre det godt for landdistrikter og øer – ja. Ministeren remsede så en række tiltag op, der var taget på andre ressortområder end ministerens eget, men hvad foretager ministeren sig selv?

Kl. 16:29

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 16:30

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg kan sige, at jeg jo heller ikke har tilkendegivet, at vi skulle afskaffe pendlerfradraget. Jeg ved ikke, hvorfra hr. Mikkel Dencker har fået den inspiration. Jeg ved ikke, hvorfor det kommer ind i debatten, men det hører jeg så gerne om. Men med det, der eksisterer nu, har vi ingen planer om at afskaffe fradraget; det er bare den der norske tiltagszonemodel. Norge er jo et fuldstændig andet land og har en helt anden udkantsproblematik og har mange flere penge, men jeg venter som sagt i spænding på, hvordan DF vil finansiere det her. Hvornår man er begyndt at mene det, kan jeg jo ikke vide, men det må man jo spørge hr. Mikkel Dencker eller hans hustru, fru Mette Hjermind Dencker, om.

Når det er sagt, vil jeg sige, at jeg har brugt 25 minutter i dag på at remse op, hvad det er, vi gerne vil. Jeg har fortalt om, hvordan vi administrerer vores egne midler, hvordan vi går ind i vækstpartnerskaber og skaber en tæt sammenhæng mellem det lokale, det regionale, det overordnede, det turismestrategiske, og hvad det er, regeringen har gjort med kickstarten, hvor jeg også på mit eget område har gjort en del og har lavet en bred aftale, som fru Karina Adsbøl sagde.

Regeringen prioriterer det jo helt anderledes, og jeg forventer da også, at Dansk Folkeparti med de meget kærlige udmeldinger om landdistrikterne vil støtte den her udligningsreform, som regeringen har foreslået.

Kl. 16:31

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mikkel Dencker.

Kl. 16:31

Mikkel Dencker (DF):

Nu tillod jeg mig at bringe det forhøjede pendlerfradrag på banen her, for ministeren fremhævede, at den gamle regering jo ikke rigtig havde foretaget sig noget for at fremme bosætningen i landdistrikter og på øer. Så vil jeg bare sige, at det foretog den gamle regering sig sammen med Dansk Folkeparti ved at forhøje pendlerfradraget for folk, der bor dér. Så noterede jeg mig jo også, at ministeren sagde, at regeringen var imod at lave særlige skattefordele for folk i udkantsområder, men der er pendlerfradraget jo en del af det. Så det er derfor, jeg lod mig kalde til at spørge, om det egentlig er noget, der så skal afskaffes, nu hvor man jo er imod den slags ordninger.

Men jeg savner stadig væk nogle konkrete svar på, hvad det helt konkret er, ministeren vil foretage sig inden for sit eget ressortområde for at fremme bosætningen i landdistrikter og på øer, for det er jo noget, som er meget vigtigt, kan jeg høre vi er enige om. Så vil jeg da gerne høre meget konkret: Hvad er det, der skal være guleroden, for at flere får større lyst til – ikke bare på grund af den skønne na-

tur, der er, men også fordi der er arbejdspladser – at bosætte sig dér, end de har i forvejen?

Kl. 16:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 16:32

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

I modsætning til den tidligere regering, som lavede sådan en genopretningspakke, hvor man skar ned på voksenefteruddannelserne, på efterskolerne, der ligger ude i landdistrikterne, har vi faktisk åbnet op for voksenefteruddannelserne. Vi har skaffet flere praktikpladser. Vi er nu i gang med – jeg håber, at Dansk Folkeparti holder ved – at fordele en milliard til den kollektive trafik. Vi har sat gang i kickstarten; vi har redegjort for, hvordan vi får erhverv og beskæftigelse til at hænge sammen. Jeg har også redegjort for, hvad jeg gør med LAG-midlerne i forhold til vækst og beskæftigelse – det er 110 mio. kr. af landdistriktsmidlerne.

Jeg kan jo ikke gentage hele forespørgselsdebatten, fordi hr. Mikkel Dencker kommer lidt senere herned, men jeg vil bare sige, at jeg nu har brugt 25 minutter – ud over det, jeg så har brugt i spørgetiden – på at redegøre for, hvad regeringen og hvad jeg har taget af initiativer. Det er til rådighed på nettet. Men der er rigtig, rigtig mange ting, vi har gjort, som summer op til en langt mere aktiv indsats, der også gavner vores landdistrikter og yderområder, end den tidligere regering gjorde.

Kl. 16:33

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Mette Hjermind Dencker.

Kl. 16:33

Mette Hjermind Dencker (DF):

Jeg har ligesom mine partifæller i Dansk Folkeparti fuld respekt for, at ministeren ikke ønsker at kopiere den norske model. Det ønsker vi sådan set heller ikke i Dansk Folkeparti. Men jeg kunne godt tænke mig at høre, hvornår vi kan forvente at der fra ministeren kommer en definition af, hvad yderområder er, for det er jo en forudsætning for, at vi kan give nogle særlige fordele til yderområderne, at vi på danmarkskortet kan tegne en streg. Så jeg ville være rigtig glad for det, hvis ministeren ville komme med den.

Jeg vil sige, at pendlerfradraget jo er et eksempel på, at man her giver nogle ekstra fordele til dem, der bor i landdistrikterne. Det vil sige, at den norske tankegang jo ikke er helt fremmedartet for os, så kunne ministeren forestille sig, at vi på samme måde som med pendlerfradraget blot kunne få nogle flere ekstra tiltag til dem, der bor i yderområderne, så der er grundlag for bosætning?

Kl. 16:34

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 16:34

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Altså, vi har ingen ambitioner om at ændre på det kørselsfradrag og pendlerfradrag, som der er nu, som er ganske rimeligt, og som vi har fortsat med at have, så det er det. Og jeg er i dag ikke gået særlig meget ind i en norsk model, men jeg vil sige, at det ikke er sådan, at vi ikke kan lade os inspirere ved at kigge på, hvordan det fungerer andre steder – og jeg har da selv planlagt at tage en tur til Norge og se på det – så det er såmænd ikke derfor. Men jeg siger bare, at en række af de norske tiltag er voldsomt dyre. Hvad jeg lige kunne summe det op til – og jeg svarer da gerne også på et skriftligt spørgsmål om det – så koster det noget, der ligner 20 mia. kr., og jeg er

spændt på, hvad Dansk Folkeparti kommer med af finansiering på det område. For hvis det er der, man vil bruge alle pengene, skal jeg selvfølgelig være glad, men jeg tror bare ikke, det svarer til den danske model. Og så er der den række af initiativer, hvor man eftergiver gælden til de studerende, hvis de flytter ud på landet, men jeg tror ikke og har i hvert fald ikke hørt Folketingets partier i dag sige, at det er den vej, de vil trække. Jeg har sådan set hverken hørt Venstre eller De Konservative eller andre fra oppositionen være med på den model her, så derfor kan vi ikke stemme for det, som fru Dencker foreslår.

Kl. 16:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Mette Hjermind Dencker for en kort bemærkning? (Mette Hjermind Dencker (DF): Nej, jeg frafalder). Ok.

Tak til ministeren. Så er det fru Mette Hjermind Dencker som ordfører for forespørgerne anden gang.

Kl. 16:36

(Ordfører for forespørgerne)

Mette Hjermind Dencker (DF):

Jeg vil gerne sige tak for en god debat, hvor vi i hvert fald har fået synspunkterne på bordet og nu kan se, hvem det er, der oprigtigt går ind for det her med at give yderområderne et skub i den rigtige retning for at fremme bosætningen. Jeg er lidt ærgerlig over, at det er lykkedes så mange partier at misforstå Dansk Folkepartis forslag, for alle taler om det, som om vi skal kopiere den norske model. Man bliver ved med at sige, at det koster mange penge, og det har vi ikke penge til i Danmark, og at det vil være frygteligt. I Dansk Folkeparti har vi på intet tidspunkt sagt, at vi skal kopiere den norske model. Jeg kan blot nævne et eksempel: En del af en norsk model er, at de i de norske yderområder har fået indført en fritagelse for beskatning af fangst af kongekrabber. Den har jeg vurderet til ikke at være rentabel i Danmark. Det er bestemt ikke alle forslag i den norske model, som vi synes attraktive. Vi beder blot om, at vi kunne tænke de tanker og give nogle ekstra fordele til yderområderne.

Så er vi jo også inde på økonomien i det her, og det er jo sådan, at Norge har nogle fordele, både fordi de har nogle oliemilliarder, og fordi de i den grad er så heldige at stå uden for det socialkontor, som hedder EU. Det har vi jo selvfølgelig ikke lignende i Danmark, kan man sige. Så rent økonomisk, vil jeg sige, er det geniale ved det her med at kigge på den norske model, og det er desværre blevet totalt overset i debatten her, at det her jo skal skabe vækst. Det skal jo skabe arbejdspladser. Det skal jo gøre, at der er en masse, der vil bosætte sig i yderområderne, og at der kommer liv og dermed højere ejendomsskatter. Det skal gøre, at uddannelsesniveauet i yderområderne stiger, når der kommer flere mennesker og der kan oprettes flere uddannelsesinstitutioner. Det er jo noget, der skal skabe, skal give penge i statskassen, og ikke være en udgift for statskassen. Så vi har da sandelig tænkt os, at det om ganske få år skal generere virksomheder og give flere penge i statskassen.

Men indtil da – vil jeg også sige – er fordelen ved det her jo, at vi ikke går ind og siger, at vi nu har en pulje på x antal kroner, og nu sender vi den af sted til landdistrikterne, og så krydser vi bare fingre for, at det holder, og så må det briste eller bære. Nej, det, der karakteriserer de initiativer, de har taget i Norge, er jo netop, at de først skal have pungen op af lommen, når folk *er* flyttet ud til yderområderne. Så allerede der har vi høstet gevinsterne af det. På den måde er det jo ikke noget, som vi bare poster penge ud til. Det er noget, vi først skal betale for, når gevinsten er der, og når den dermed begynder at generere arbejdspladser osv. Og for bare at tage et eksempel, vil jeg sige, at skilsmisser koster Danmark 3 mia. kr. om året, og at der er undersøgelser, der viser, at der er langt færre skilsmisser i yderområderne. Så der er en hel masse fordele ved at få folk til at flytte til yderområderne, og vi foreslår det her, netop fordi det skal

skabe en gevinst for yderområderne, og ikke fordi det skal være en masse penge, som vi poster i det. Det er der ikke nogen af os der er interesseret i. Tak.

Kl. 16:40

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Afstemningen om det fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted tirsdag den 27. marts 2012.

Kl. 16:40

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 23. marts 2012, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 16:40).